

สารนิพนธ์

เรื่อง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

โดย

นางสาว ภัทรมณต์ เรืองศรี

รหัสนักศึกษา 05580618

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำนำ

สารนิพนธ์เรื่อง “แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว” เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

เนื่องในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั่วทุกมุมโลก อีกทั้งปัจจุบันการท่องเที่ยวด้วยตนเองได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักท่องเที่ยวเป้าหมายกับการท่องเที่ยวไปกับบริษัทนำเที่ยว ที่เป็นการท่องเที่ยวแบบจับจ่ายตายตัว ขาดอิสระ และการผจญภัย อีกทั้งยังมีราคาแพง

มณฑลกุ้ยโจว จัดว่าเป็นมณฑลที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และระบบนิเวศหลากหลาย มีพื้นที่ป่า และสัตว์ป่าจำนวนมาก นอกจากนี้ มณฑลกุ้ยโจวมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ จึงมีสภาพสังคมที่อุดมไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม มณฑลกุ้ยโจวยังมีนครกุ้ยหยางที่ได้รับสมญานามว่า “เมืองหลวงสำหรับการท่องเที่ยวฤดูร้อน” ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาถึงลักษณะภูมิศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวของมณฑลกุ้ยโจว อันเป็นจุดเด่นที่สำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากภายในเวลาไม่นาน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนจัดเส้นทางหรือโปรแกรมการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม และกิจกรรมที่ได้รับความนิยม ในมณฑลกุ้ยโจว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและต่อการพัฒนาเส้นทางทางการท่องเที่ยว หากภาคนิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ภัทรมณต์ เรืองศรี

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปั้นสุวรรณ์ ซึ่งเป็นที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้ความรู้แก่ผู้วิจัย ทั้งในเรื่องกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ การวางแผน การจัดระเบียบข้อมูล การเรียบเรียง การนำเสนอ การตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไข ปรับปรุง ตลอดจนชี้แนะให้คำปรึกษาในด้านการวิเคราะห์ต่าง ๆ จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กำลังใจและความช่วยเหลือ จากครอบครัวรวมทั้งเพื่อน ๆ ที่คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาระหว่างการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนเป็นแรงใจในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้จนกระทั่งเสร็จลุล่วง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้แก่ครอบครัว ครูอาจารย์ที่กรุณาให้ความรู้และโอกาสอันสูงค่าในการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัย เพื่อน ๆ ที่รักยิ่ง และผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้จักเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการสืบไป

นางสาวภัทรมณต์ เรืองศรี

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์	แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว
ผู้เขียน	นางสาวภัทรมณฑท์ เรืองศรี
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิเศก ปั่นสุวรรณ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมรวมถึงกิจกรรมที่ได้รับความนิยม ตลอดจนเพื่อจัดทำเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว โดยมีการรวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากเว็บไซต์และเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน 11 แห่ง จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางแผนที่

ผลการศึกษาพบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว มีสถานที่ท่องเที่ยว ที่ได้รับความนิยมทั้งหมด 10 แห่ง ได้แก่ น้ำตกหวงกั๋วอู่ ถ้ำวังมั่งกร เทียนชิงเฉียว แก่งหมาหลิงเหอ เขาฟานจิ้ง หมู่บ้านซีเจียงเซียนหูเหมียว หมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง เจียชิวโหลว เมืองโบราณชิงเหยียน และเมืองโบราณเจินหยวน ในส่วนของเส้นทางการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว สามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวได้ 2 เส้นทาง คือ การท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และการท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ - วัฒนธรรม โดยทั้งสองเส้นทางจะต้องใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวเป็นเวลา 5 วัน 3 คืน โดยช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การเดินทางไปท่องเที่ยว คือเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม เป็นช่วงฤดูร้อนซึ่งสามารถสัมผัสบรรยากาศทะเลหมอกของเขาฟานจิ้ง และการล่องแก่งที่แก่งหมาหลิงเหอ ตลอดจนชมทิวทัศน์สองฝั่งหน้าผา

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ, การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, กุ้ยโจว, ประเทศจีน

สารบัญ

หน้า

คำนำ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
บทคัดย่อ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญ (ต่อ).....	จ
สารบัญ (ต่อ).....	ฉ
สารบัญ (ต่อ).....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฌ
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ).....	ญ
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ).....	ฎ
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ).....	ฏ
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ).....	ฐ
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ).....	ฑ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา.....	2
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	4
2.1 นิยามความหมาย.....	4
2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว.....	4
2.1.2 ความหมายของนักท่องเที่ยว.....	11

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.1.3 ความหมายของแหล่งท่องเที่ยว.....	12
2.1.4 ความหมายของภูมิศาสตร์.....	13
2.2 แนวคิดและทฤษฎี.....	13
2.2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงกระตุ้น.....	13
2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ไปท่องเที่ยว.....	14
2.2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	14
2.2.4 ปัจจัยกำหนดความต้องการเดินทางท่องเที่ยว.....	16
2.2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	17
2.2.6 กระบวนการแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	17
2.2.7 แนวโน้มของแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว.....	19
2.3 ข้อมูลทางภูมิศาสตร์.....	20
2.3.1 ที่ตั้ง / ขนาดพื้นที่.....	20
2.3.2 ข้อมูลประชากร.....	20
2.3.3 สภาพภูมิอากาศ.....	21
2.3.4 ทรัพยากรสำคัญ.....	21
2.3.5 ประวัติศาสตร์ / วัฒนธรรม.....	21
2.3.6 การแบ่งพื้นที่เขตปกครอง.....	22
2.3.7 สิ่งอำนวยความสะดวก.....	22
2.4 นโยบาย กลยุทธ์ แผนงานหรือกิจกรรม.....	23
2.4.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของมณฑลกุ้ยโจว.....	23
2.4.2 นโยบายสำคัญ.....	26
2.5 กลุ่มชาติพันธุ์.....	29
2.6 แหล่งท่องเที่ยว.....	35
2.6.1 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม.....	35
2.6.2 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ.....	40
2.7 อาหาร.....	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.8 ข้อมูลที่พักกั๊ยโจว	51
2.9 ของที่ระลึก.....	58
2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	62
3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล.....	62
3.2 การจัดกระทำข้อมูล.....	62
3.3 วิธีการดำเนินการ.....	63
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	63
3.4 เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล	63
3.5 กรอบการศึกษาและวิเคราะห์.....	64
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	65
4.1 ลักษณะภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวในมณฑลกั๊ยโจว.....	65
4.2 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมรวมถึงกิจกรรมที่ได้รับความนิยมในมณฑลกั๊ยโจว.....	70
4.2.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ.....	75
4.2.2 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม.....	86
4.3 เส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลกั๊ยโจว.....	103
4.3.1 โรงแรมและที่พัก.....	116
4.3.2 ร้านอาหาร.....	128
4.3.3 ของที่ระลึก.....	139
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา.....	145
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	145
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	147
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	149
5.4 ข้อจำกัดทางการศึกษา.....	149

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	150
ประวัติผู้วิจัย.....	156
แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์.....	157

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.1 สภาพอากาศของมณฑลกุ้ยโจว.....	69
ตารางที่ 4.2 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลกุ้ยโจว.....	73
ตารางที่ 4.3 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว.....	74
ตารางที่ 4.4 ปฏิทินการท่องเที่ยวแบบรายปีของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว...101	

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 : แผนที่แสดงที่ตั้งมณฑลกุยโจว.....	20
ภาพที่ 2.2 : แสดงการแบ่งพื้นที่เขตปกครองมณฑลกุยโจว.....	22
ภาพที่ 2.3 : แผนที่แสดงเส้นทางรถไฟในมณฑลกุยโจวโดยมีนครกุยหยางเป็นศูนย์กลาง.....	25
ภาพที่ 2.4 : กลุ่มชาติพันธุ์ฮั่น.....	29
ภาพที่ 2.5 : กลุ่มชาติพันธุ์เมี่ยว.....	30
ภาพที่ 2.6 : กลุ่มชาติพันธุ์ปู้ฮี้.....	31
ภาพที่ 2.7 : กลุ่มชาติพันธุ์ตัง.....	32
ภาพที่ 2.8 : กลุ่มชาติพันธุ์ถู่เจีย.....	33
ภาพที่ 2.9 : กลุ่มชาติพันธุ์อู่.....	34
ภาพที่ 2.10 : หมู่บ้านชาวแม้ว.....	35
ภาพที่ 2.11 : เมืองโบราณเงินหย่วน.....	36
ภาพที่ 2.12 : ค่ายเผ่าเหมียวตอนกลางวันและกลางคืน.....	36
ภาพที่ 2.13 : เมืองโบราณชิงเหยียน.....	37
ภาพที่ 2.14 : วัดหงผู้ซือ.....	38
ภาพที่ 2.15 : เทียนไถซาน.....	39
ภาพที่ 2.16 : น้ำตกหลักหวงกั่วซู่.....	40
ภาพที่ 2.17 : เจียซิวโหลว.....	41
ภาพที่ 2.18 : หลงกง วังพญามังกร.....	42
ภาพที่ 2.19 : แก่งหมาหลังเหอ.....	43
ภาพที่ 2.20 : ชิงเหยียน แกรนด์แคนยอนเป่ยผานซาน.....	44
ภาพที่ 2.21 : แก่งเปรี๊ยะหวานปลา.....	46
ภาพที่ 2.22 : ซุปปลา.....	46
ภาพที่ 2.23 : อาหารพื้นบ้าน “หนิวเปียว”ในงานเลี้ยงต้อนรับนักท่องเที่ยว.....	47
ภาพที่ 2.24 : ไก่ผัดถั่วลิสง.....	47
ภาพที่ 2.25 : ปลาตองเหมียว.....	48
ภาพที่ 2.26 : ข้าวเหนียวห้าสี.....	48

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 2.27 : ข้าวต้มไก่.....	49
ภาพที่ 2.28 : ไก่ห่อใบบัว.....	49
ภาพที่ 2.29 : หมู (สุกร) หั่น.....	50
ภาพที่ 2.30 : Kempinski Hotel Guiyang	52
ภาพที่ 2.31 : Sofitel Guiyang Hunter.....	53
ภาพที่ 2.32 : Four Points by Sheraton Bijie.....	54
ภาพที่ 2.33 : The Carefree Resort Xijiang.....	55
ภาพที่ 2.34 : Ji Hotel Guiyuang Xiaohexiangjiang Road.....	56
ภาพที่ 2.35 : Zhu Jian Hotel.....	56
ภาพที่ 2.36 : Creekside Inn.....	57
ภาพที่ 2.37 : เหล้าเหมาไถ.....	58
ภาพที่ 2.38 : ชาเหมาเจียน.....	58
ภาพที่ 2.39 : ปี่ยู่ฝิง.....	59
ภาพที่ 2.40 : พริกคั่วน้ำมัน “เหล้ากานมา”	59
ภาพที่ 4.1 : แผนที่แสดงที่ตั้งมณฑลกุ้ยโจว.....	67
ภาพที่ 4.2 : แผนที่แสดงชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในมณฑลกุ้ยโจว.....	68
ภาพที่ 4.3 : แผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในมณฑลกุ้ยโจว.....	71
ภาพที่ 4.4 : แผนที่แสดงที่ตั้งน้ำตกหวงกว๋อซู่.....	74
ภาพที่ 4.5 : น้ำตกหวงกว๋อซู่.....	74
ภาพที่ 4.6 : แผนที่แสดงที่ตั้งถ้ำหลงกง หรือ ถ้ำวังมังกร.....	75
ภาพที่ 4.7 : ถ้ำหลงกง หรือ ถ้ำวังมังกร.....	76
ภาพที่ 4.8 : ภายในถ้ำหลงกง หรือ ถ้ำวังมังกร.....	76
ภาพที่ 4.9 : แผนที่แสดงที่ตั้งเทียนชิ่งเฉียว.....	77
ภาพที่ 4.10 : เทียนชิ่งเฉียว.....	78
ภาพที่ 4.11 : สะพานหินเทียนชิ่งเฉียว.....	78

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.12 : แผนที่แสดงที่ตั้งแก่งหมาหลิงเหอ.....	79
ภาพที่ 4.13 : แก่งหมาหลิงเหอ.....	80
ภาพที่ 4.14 : แก่งหมาหลิงเหอ.....	80
ภาพที่ 4.15 : แผนที่แสดงที่ตั้งเขาฟานจิ่ง.....	83
ภาพที่ 4.16 : ทิวทัศน์บริเวณรอบเขาฟานจิ่ง.....	83
ภาพที่ 4.17 : เขาฟานจิ่ง.....	84
ภาพที่ 4.18 : แผนที่แสดงที่ตั้งหมู่บ้านซีเจียงเซียนหู่เหมียว.....	85
ภาพที่ 4.19 : หมู่บ้านซีเจียงเซียนหู่เหมียว.....	86
ภาพที่ 4.20 : การจัดเลี้ยงอาหารท้องถิ่นไต้ฮยา.....	86
ภาพที่ 4.21 : แผนที่แสดงที่ตั้งหมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง.....	87
ภาพที่ 4.22 : หมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง.....	88
ภาพที่ 4.23 : บ้านเรือนของหมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง.....	88
ภาพที่ 4.24 : หอกลองในหมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง.....	89
ภาพที่ 4.25 : แผนที่แสดงที่ตั้งเจี่ยชิวโหลว.....	90
ภาพที่ 4.26 : เจี่ยชิวโหลว.....	90
ภาพที่ 4.27 : ภาพวาดและงานประดิษฐ์ตัวอักษรภายในเจี่ยชิวโหลว.....	91
ภาพที่ 4.28 : แผนที่แสดงที่ตั้งเมืองโบราณซิงเหยียน.....	93
ภาพที่ 4.29 : เมืองโบราณซิงเหยียน.....	94
ภาพที่ 4.30 : กำแพงเมืองโบราณซิงเหยียน.....	94
ภาพที่ 4.31 : บ้านเรือนและร้านค้าภายในเมืองโบราณซิงเหยียน.....	95
ภาพที่ 4.32 : ร้านค้าสไตส์โบราณในเมืองโบราณซิงเหยียน.....	95
ภาพที่ 4.33 : บ้านโบราณของขุนนางในเมืองโบราณซิงเหยียน.....	96
ภาพที่ 4.34 : อาหารพื้นเมืองในเมืองโบราณซิงเหยียน (ขาหมู)	96
ภาพที่ 4.35 : ร้านจำหน่ายหัตถกรรมพื้นเมืองโบราณซิงเหยียน	98
ภาพที่ 4.36 : แผนที่แสดงที่ตั้งเมืองโบราณเจิ้นหยวน.....	98
ภาพที่ 4.37 : เมืองโบราณเจิ้นหยวน.....	98

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.38 : น้ำตกหวงกว๋อซู่.....	102
ภาพที่ 4.39 : เจียวชีวโหลว.....	103
ภาพที่ 4.40 : หมู่บ้านซีเจียงเซียนหู่เหมียว.....	104
ภาพที่ 4.41 : เมืองโบราณเจิ้นหยวน.....	105
ภาพที่ 4.42 : เขาฟานจิ้ง.....	106
ภาพที่ 4.43 : แผนที่แสดงเส้นทางโปรแกรมการท่องเที่ยวเส้นทางแรก.....	107
ภาพที่ 4.44 : เขาฟานจิ้ง.....	109
ภาพที่ 4.45 : น้ำตกหวงกว๋อซู่.....	110
ภาพที่ 4.46 : แก่งหมาหลิงเหอ.....	111
ภาพที่ 4.47 : แผนที่แสดงเส้นทางโปรแกรมการท่องเที่ยวเส้นทางที่สอง.....	113
ภาพที่ 4.48 : แผนที่แสดงที่ตั้ง Sheraton Guiyang Hotel.....	114
ภาพที่ 4.49 : Sheraton Guiyang Hotel.....	115
ภาพที่ 4.50 : Sheraton Guiyang Hotel.....	115
ภาพที่ 4.51 : แผนที่แสดงที่ตั้ง YongFuRong JingXinJu Guest House.....	116
ภาพที่ 4.52 : ห้องพัก YongFuRong JingXinJu Guest House.....	117
ภาพที่ 4.53 : ระเบียงห้องพัก YongFuRong JingXinJu Guest House.....	117
ภาพที่ 4.54 : ห้องพัก YongFuRong JingXinJu Guest House.....	117
ภาพที่ 4.55 : แผนที่แสดงที่ตั้งของ Miaoyun Resort Hotel.....	118
ภาพที่ 4.56 : Miaoyun Resort Hotel.....	118
ภาพที่ 4.57 : ห้องพัก Miaoyun Resort Hotel.....	119
ภาพที่ 4.58 : ห้องพัก Miaoyun Resort Hotel.....	119
ภาพที่ 4.59 : แผนที่แสดงที่ตั้ง Tongren Guizhou Hotel.....	120
ภาพที่ 4.60 : Tongren Guizhou Hotel.....	121
ภาพที่ 4.61 : Tongren Guizhou Hotel.....	121
ภาพที่ 4.62 : ห้องอาหาร Tongren Guizhou Hotel.....	122

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.63 : ห้องพัก Tongren Guizhou Hotel.....	122
ภาพที่ 4.64 : แผนที่แสดงที่ตั้ง Huangguoshu Hotel.....	123
ภาพที่ 4.65 : Huangguoshu Hotel.....	124
ภาพที่ 4.66 : ห้องพัก Huangguoshu Hotel.....	124
ภาพที่ 4.67 : ห้องพัก Huangguoshu Hotel	125
ภาพที่ 4.68 : บริเวณห้องโถง Huangguoshu Hotel.....	125
ภาพที่ 4.69 : แผนที่แสดงตำแหน่งของร้าน HuaXi Wang Ji Niu RouFen.....	126
ภาพที่ 4.70 : ก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี.....	126
ภาพที่ 4.71 : ก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี.....	127
ภาพที่ 4.72 : ก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี.....	127
ภาพที่ 4.73 : แผนที่แสดงตำแหน่งของร้าน Pu Yuan Yue ShiGuang Café.....	128
ภาพที่ 4.74 : กะหล่ำปลีคองห่อไส้ทอดผัดพริก.....	129
ภาพที่ 4.75 : ซุปเนื้อปลา.....	129
ภาพที่ 4.76 : แผนที่แสดงที่ตั้งร้าน Lao Kai Li SuanTang Yu (ShengFu).....	130
ภาพที่ 4.77 : ซุปปลาเปรี้ยว.....	130
ภาพที่ 4.78 : พนักงานเป่าปี่หลูเซิง.....	131
ภาพที่ 4.79 : การแต่งกายของพนักงาน.....	131
ภาพที่ 4.80 : แผนที่แสดงที่ตั้งร้าน HuaXi Wang Ji Niu RouFen (HuaXi Main Branch).....	132
ภาพที่ 4.81 : ก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี.....	132
ภาพที่ 4.82 : ก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี.....	133
ภาพที่ 4.83 : ก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี.....	133
ภาพที่ 4.84 : แผนที่แสดงที่ตั้งร้าน Lianghuanzhai Sour Soup Fish.....	134
ภาพที่ 4.85 : หม้อไฟก๊วยโจว.....	135
ภาพที่ 4.86 : ซุปปลาเปรี้ยว.....	135
ภาพที่ 4.87 : ซุปปลาเปรี้ยว.....	135

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.88 : แผนที่แสดงที่ตั้งร้าน Qianxi Restaurant.....	136
ภาพที่ 4.89 : อาหารท้องถิ่นเมืองฉงชิ่ง.....	136
ภาพที่ 4.90 : เหล้าเหมาไถ.....	137
ภาพที่ 4.91 : ชาเหมาเจียน.....	138
ภาพที่ 4.92 : ปู่่วฝิง.....	138
ภาพที่ 4.93 : พริกคั่วน้ำมัน “เหล้ากานมา”.....	139
ภาพที่ 4.94 : เครื่องเงินเครื่องประดับ.....	140
ภาพที่ 4.95 : ผ้าบาติก.....	141
ภาพที่ 4.96 : แม็กเน็ต.....	142

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันในเกือบทุกประเทศว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เจริญเติบโตอย่างมากจนกลายมาเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจโลก ไม่เว้นแม้แต่ประเทศจีนที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้ออกนโยบายเพื่อเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายที่จะผลักดันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศ ทำให้ปัจจุบันนี้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจีนมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการพัฒนาของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโลก และคาดว่า ในปี 2563 ประเทศจีนจะกลายเป็นประเทศที่น่าท่องเที่ยวที่สุดในโลก แข่งหน้าประเทศฝรั่งเศส สเปน และสหรัฐอเมริกา รวมทั้งยังเป็นประเทศท่องเที่ยวที่ใหญ่อันดับ 1 ของโลก (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน, 2556)

จีนเป็นชนชาติเก่าแก่ที่มีวัฒนธรรมอันรุ่งเรืองในอดีตสืบเนื่องมากกว่า 5,000 ปี ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีพื้นที่ใหญ่ที่สุดในโลกรองจากประเทศ รัสเซีย แคนาดา และสหรัฐอเมริกาหลายคนอาจคิดว่าประเทศจีนมีชื่อเสียงเพียงในเรื่องของ ชา กำแพงเมืองจีน เท่านั้น แต่ในความจริงแล้วแม้ประเทศจีนจะมีบทบาทในการเป็นประเทศมหาอำนาจและมีการเติบโตอย่างรวดเร็วเมื่อเทียบกับนานาประเทศ ทั่วโลก แต่ประเทศจีนก็ยังคงรักษาประวัติศาสตร์และมรดกของชาติไว้ได้อย่างเหนียวแน่นมีวัฒนธรรมที่สั่งสมมาอย่างยาวนาน มีธรรมชาติที่สวยงามและมีกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยวมากมาย และด้วยจีนเป็นประเทศที่มีประชากรหนาแน่นมากที่สุดในโลกแห่งนี้ด้วยพื้นที่ที่กว้างใหญ่ 9.6 ล้านตารางกิโลเมตร และมีประชากรมากถึง 1,300 ล้านคน แบ่งการปกครองออกเป็น 22 มณฑล จึงมีลักษณะภูมิประเทศที่หลากหลายและ ต่างมีขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่แหล่งท่องเที่ยวของจีนเป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยว (วรุตม์ ทองเชื้อ, 2550)

มณฑลกุ้ยโจว จัดว่าเป็นมณฑลที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และระบบนิเวศหลากหลาย มีพื้นที่ป่า และสัตว์ป่าจำนวนมาก นอกจากนี้ มณฑลกุ้ยโจวมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ถึง 18 ชนชาติ จึงมีสภาพสังคมที่อุดมไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม ในมณฑลกุ้ยโจวยังมีนครกุ้ยหยางที่ได้รับสมญานามว่า “เมืองหลวงสำหรับการท่องเที่ยว ถูกร้อน” จากการครองอันดับ 1 ในการจัดอันดับเมืองท่องเที่ยว ถูกร้อนของจีน ประจำปี 2548 - 2555 โดย Asia Pacific Environmental Protection Association และ China Institute of City Competitiveness

ไม่น่าเชื่อว่ามณฑลกุ้ยโจวมีสถิติด้านการท่องเที่ยวหลายด้านพุ่งแรงแซงหน้าทุกมณฑลในภูมิภาคเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ (สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง, 2558)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาถึงลักษณะภูมิศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวของมณฑลกุ้ยโจว อันเป็นจุดเด่นที่สำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากภายในเวลาไม่นาน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนจัดเส้นทางหรือโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาลักษณะภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

2.2 เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมรวมถึงกิจกรรมที่ได้รับความนิยมในมณฑลกุ้ยโจว

2.3 เพื่อจัดทำเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตพื้นที่ มณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน

1.3.2 ขอบเขตเนื้อหา การท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่น่าสนใจในมณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน แบ่งออกเป็น การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 11 แห่งและการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 8 แห่ง

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ : (Natural Attraction) หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ อาจจะเป็นความงดงามตามสภาพธรรมชาติ ความแปลกตาของสภาพธรรมชาติ สัตว์ชนิดที่สำคัญทางธรณีวิทยาและภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือเป็น สัญลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น ๆ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ (Special Environmental Features) หรือสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทาง วิชาการก็ได้ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, มปป)

1.4.2 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attraction) : หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทาง ศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสมและ ถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมา แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ประกอบด้วย งานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การแสดงศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกาย ภาษา ชนเผ่า เป็นต้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, มปป)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- 3.1 เพื่อทราบลักษณะภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวของมณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน
- 3.2 เพื่อทราบลักษณะที่สำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจของมณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน
- 3.3 เพื่อทราบลักษณะวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว
- 3.4 เพื่อได้รูปแบบโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจในมณฑลกุ้ยโจว

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

2.1 นิยามความหมาย

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวต่างให้ความหมายของการท่องเที่ยวไปตามทัศนคติที่หลากหลาย ดังนี้

องค์การการท่องเที่ยวโลก ได้กำหนดความหมายของ การท่องเที่ยว ไว้ในปีพ.ศ. 2506 ว่าเป็นการเดินทางที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขดังนี้คือการเดินทางจากสถานที่อยู่อาศัยประจำไปยังสถานที่อื่น ๆ ด้วยความสมัครใจ คือการเดินทางจากสถานที่อยู่อาศัยประจำไปยังสถานที่อื่น ๆ ด้วยความสมัครใจ คือการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพหรือหารายได้ การท่องเที่ยวมีลักษณะสำคัญ 4 ประการดังนี้

1) การเคลื่อนที่เกิดจากการเคลื่อนที่ของมนุษย์สู่ที่หมายต่าง ๆ รวมทั้งการหยุดพัก ณ ที่เหล่านั้น

2) องค์ประกอบของการท่องเที่ยวมี 2 ส่วนคือ การเดินทางสู่จุดหมาย และการหยุดพักประกอบกิจกรรม ณ จุดหมายนั้น

3) การเดินทางและการหยุดพักเกิดขึ้นนอกภูมิภานาและที่ทำงาน ดังนั้น การท่องเที่ยวจึงเป็นปัจจัยให้เกิดกิจกรรม ซึ่งแตกต่างจากกิจวัตรของถิ่นที่นักท่องเที่ยวเดินทางผ่าน และแวะพัก

4) การเดินทางสู่จุดหมายนั้น เป็นการเดินทางชั่วคราว ซึ่งระยะสั้น ๆ โดยมีความตั้งใจว่าจะกลับภายใน 2 – 3 วัน 2 – 3 สัปดาห์ หรือ 2 – 3 เดือน ความตั้งใจในการเยือนจุดหมายปลายทางมิได้เป็นไปเพื่อหลักแหล่ง หรือประกอบอาชีพการท่องเที่ยวจึงเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการคือ

- ก. เป็นการเดินทางชั่วคราว
- ข. เป็นการเดินทางโดยสมัครใจ
- ค. ไม่เป็นการเดินทางเพื่อประกอบอาชีพ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545) ได้กล่าวว่าการท่องเที่ยว (Tourism) เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางครอบคลุมการเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การเล่นกีฬา การติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยือนญาติพี่น้อง

สหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Union of Official Travel Organization หรือ IUOTO) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่าจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีเงื่อนไขตามหลักสากลดังต่อไปนี้ คือ (Goeldner & Ritchie, 2006)

1. ต้องเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. ต้องเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. ต้องเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ในการเดินทางนั้น

สมชาติ อุอ้าน (2552) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่าการท่องเที่ยว หมายถึง การเคลื่อนย้ายของผู้คนจากแห่งหนึ่งไปสู่อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งรวมไปถึงการเดินทางภายในประเทศ และ การเดินทางระหว่างประเทศ นอกจากนี้การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมญาติพี่น้องนับ เป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น โดยในหลักเกณฑ์ความหมายกำหนดได้โดยเงื่อนไข 3 ประการดังนี้

1. เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้อธิบายศัพท์ “การท่องเที่ยว” (Tourism) ไว้ว่าเป็นคำที่มีความหมายค่อนข้างกว้างขวางเพราะว่ามีได้มีความแต่เฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงรื่นรมย์ดังที่คนส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยือน ญาติพี่น้อง นับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้นฉะนั้นปรากฏการณ์เกี่ยวกับ การท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงเป็นกิจกรรมรายใหญ่ ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งมีผู้กล่าวว่า ธุรกิจการท่องเที่ยวในทุกวันนี้เป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดหากเทียบกับธุรกิจอื่น ๆ ด้วยกัน (นิคม จารุมณี, 2544)

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) อธิบายว่าการท่องเที่ยว เป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ทั้งเป็นการเดินทางเพื่อพักผ่อน ประกอบกิจกรรมตามความสนใจ หรือเพื่อประกอบธุรกิจที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานแต่ไม่ได้เป็นการเดินทางเพื่อไปทำงานหรือประกอบอาชีพเป็นหลัก

จากคำนิยามต่าง ๆ ดังที่ได้รวบรวมมาในข้างต้นนี้ สามารถสรุปได้ว่าการท่องเที่ยว คือ การเดินทางออกจากสภาพแวดล้อมปกติ เช่น บ้าน ที่ทำงาน ไปยังสถานที่ต่าง ๆ เป็นการชั่วคราวทั้งภายในและระหว่างประเทศ ด้วยความสมัครใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษารัฐกิจ ประชุมสัมมนา หรืออื่นใด แต่ต้องไม่เป็นการได้มาซึ่งรายได้จากสถานที่ที่ไปถึงนั้น ๆ

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

อุษณีย์ ศรีภูมิ (2544) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นความต้องการอย่างหนึ่งทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่แตกต่างกันดังนี้

1. ความอยากรู้อยากเห็นในด้านต่าง ๆ เป็นการท่องเที่ยวเพื่อได้พบเห็น สิ่งแปลกใหม่ ด้านวัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างกันออกไป
2. การพักผ่อนหย่อนใจเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากภารกิจประจำวัน เช่น การเล่นกีฬา การเดินทางท่องเที่ยวตามแหล่งบริการทางประวัติศาสตร์
3. ความสนใจทางด้านศาสนาและประวัติศาสตร์ได้แก่ การนมัสการ ศาสนสถาน การท่องเที่ยวไปตามสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์
4. อาชีพและธุรกิจ ได้แก่ การเดินทางเพื่อสำรวจ ค้นคว้า การประชุม การสัมมนา การศึกษา เปรียบเสมือนการทำศศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้
5. อื่น ๆ ได้แก่ การเยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ซึ่งการเดินทาง เพื่อวัตถุประสงค์นี้ มักจะเกิดขึ้นในช่วงวันหยุด วันเทศกาลต่าง ๆ

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว คือ ความต้องการที่แตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อเดินทาง เพื่อพักผ่อนท่องเที่ยว พบสิ่งแปลกใหม่ ศึกษาหาความรู้ และเยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่า การเดินทางจะต้องเป็นไปโดยสมัครใจและเป็นการชั่วคราวไม่ใช่เพื่อเป็นการหารายได้หรือเพื่อเป็นการประกอบอาชีพ มีความมุ่งหมายอยู่ คือ เพื่อเป็นการพักผ่อนในวันหยุดเพื่อตอบสนองร่างกายและจิตใจที่เหนื่อยล้าจากการทำงานมาในช่วงเวลาทำงาน เพื่อการเรียนรู้ในวัฒนธรรมศาสนาของประเทศต่าง ๆ การเดินทางเพื่อเป็นการศึกษาหาความรู้ การเดินทางเพื่อการร่วมแข่งขันกีฬาและความบันเทิง การเดินทางเพื่อเป็นการตอบสนองใน

สิ่งที่สนใจเป็นกรณีพิเศษ เช่น การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นงานอดิเรก การเดินทางที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจน เช่น การไปเยี่ยมญาติ หรือการเดินทางเพื่อธุรกิจ อาจเป็นเส้นทางหลังจบธุรกิจหรือก่อนเริ่มธุรกิจ และการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อไปประชุมสัมมนา

รูปแบบของการท่องเที่ยว

UNWTO (1997) กำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่

1. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism) ประกอบด้วย

1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว อย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์

1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (geo - tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อดูความงามของภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลก ศึกษาธรรมชาติของหิน ดิน แร่ต่าง ๆ และฟอสซิล ได้ความรู้ได้มีประสบการณ์ใหม่ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตรวนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และเลี้ยงสัตว์ เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

1.5 การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (Astrological Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการไปชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวาระ เช่น สุริยุปราคา ฝนดาวตก จันทรุปราคา และการดูดาวจันทรคติที่ปรากฏในท้องฟ้าแต่ละเดือน เพื่อการเรียนรู้ระบบสุริยจักรวาล มีความรู้ ความประทับใจความทรงจำ และประสบการณ์เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการร่วมกันอย่างยั่งยืน

2. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) ประกอบด้วย

2.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์เพื่อชื่นชม และเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวได้ความรู้มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดี ในท้องถิ่นพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยที่ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

2.2 การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงานประเพณีต่าง ๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้น ๆ จัดขึ้นได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียะศิลป์ เพื่อศึกษาความเชื่อการยอมรับ นับถือการเคารพ พิธีกรรมต่าง ๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรมโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

2.3 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Rural Tourism / Village Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่นเพื่อความเพลิดเพลินได้ความรู้ดูผลงานสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อรักษามรดกทางวัฒนธรรม และคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

3. รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) ประกอบด้วย

3.1 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมเพื่อการพักผ่อนและเรียนรู้วิธีการรักษาสุขภาพกายใจ ได้รับความเพลิดเพลินและสุนทรียภาพ มีความรู้ต่อการรักษาคุณค่า และคุณภาพชีวิตที่ดี มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม ต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนั้นบางแห่งอาจจัดรูปแบบเป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม (Health, Beauty and Spa)

3.2 การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา (edu – meditation tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อทัศนศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา หาความรู้ สัจธรรมแห่งชีวิต มีการฝึกทำสมาธิเพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการ

จัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจากนั้น นักท่องเที่ยวบางกลุ่มมุ่งการเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เช่น การทำอาหารไทย การนวดแผนไทย รำไทย มวยไทย การช่างและงานศิลปหัตถกรรมไทย รวมถึงการบังคับช้างและเป็นควาญช้าง เป็นต้น

3.3 การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย (ethnic tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่วัฒนธรรมของชาวบ้าน วัฒนธรรมของ ชนกลุ่มน้อยหรือชนเผ่าต่าง ๆ เช่น หมู่บ้านชาวไทยโซ่ง หมู่บ้านผู้ไทย หมู่บ้านชาวกูย หมู่บ้านชาวกะเหรี่ยง หมู่บ้านชาวจีนฮ่อ เป็นต้น เพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นมีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้นมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.4 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (sports tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจในประเภทกีฬา เช่น กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สนุกเกอร์ กระดานโต้คลื่น สกีนํ้า เป็นต้น ให้ได้รับความเพลิดเพลินความสนุกสนานตื่นเต้น ได้รับความประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.5 การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (adventure travel) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ ที่นักท่องเที่ยวเขาไปเที่ยวแล้วได้รับความสนุกสนานตื่นเต้น หวาดเสียว ผจญภัย มีความทรงจำ ความปลอดภัย และได้ประสบการณ์ใหม่

3.6 การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์และฟาร์มสเตย์ (homestay & farmstay) หมายถึง นักท่องเที่ยวกลุ่มที่ต้องการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับครอบครัวในท้องถิ่นที่ไปเยือนเพื่อการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับความประสบการณ์ในชีวิตเพิ่มขึ้น โดยมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่ยั่งยืน

3.7 การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (longstay) หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ชีวิตในบ้านปลายหลังเกษียณอายุจากการทำงานที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดนเป็นหลัก เพื่อเพิ่มปัจจัยที่ห้าของชีวิต คือ การท่องเที่ยว โดยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ย 3 – 4 ครั้งต่อปี คราวละนาน ๆ อย่างน้อย 1 เดือน

3.8 การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล (incentive travel) หมายถึง การจูงใจให้แก่อุปกรณ์ลูกค้าของบริษัทที่ประสบความสำเร็จ (มีความเป็นเลิศ) ในการขายสินค้านั้น ๆ ตามเป้าหมายหรือเกินเป้าหมาย เช่น กลุ่มผู้แทนบริษัทจำหน่ายรถยนต์ ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องสำอาง จากภูมิภาคหรือจังหวัดต่าง ๆ ที่สามารถขายสินค้าประเภทนั้นได้

มากตามที่บริษัทผู้แทนจำหน่ายในประเทศตั้งเป้าหมายไว้เป็นการให้รางวัลและจูงใจเที่ยว โดยออกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่พักแรมและค่าอาหารระหว่างการเดินทางให้กับผู้ร่วมเดินทาง เป็นการจูงจูงใจรายการพักแรมตั้งแต่ 2 – 7 วัน เป็นรายการนำเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ อาจเป็นรายการนำเที่ยวแบบผสมผสาน หรือรายการนำเที่ยวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

3.9 การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (MICE หมายถึง M = meeting / I = incentive / C = conference / E = exhibition) เป็นการจูงจูงใจเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของผู้ที่จัดประชุม มีรายการจูงจูงใจก่อนการประชุม (pre - tour) และการจัดรายการนำเที่ยวหลังการประชุม (post - tour) โดยการจัดรายการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อบริการให้กับผู้เข้าร่วมประชุมโดยตรง หรือสำหรับผู้ร่วมเดินทางกับผู้ประชุม (สามีหรือภรรยา) อาจเป็นรายการท่องเที่ยววันเดียว หรือรายการเที่ยวพักค้างแรม 2 – 4 วัน โดยคิดราคาแบบเหมารวมค่าอาหารและบริการท่องเที่ยว

3.10 การท่องเที่ยวแบบผสมผสานเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีผู้จัดการการท่องเที่ยวคัดสรรรูปแบบการท่องเที่ยวที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นำมาจัดรายการนำเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้รับความแตกต่างระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในระยะยาวนานตั้งแต่ 2 – 7 วันหรือมากกว่านั้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตร (eco – agro tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและประวัติศาสตร์ (agro – historical tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย (eco – adventure travel) การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาและประวัติศาสตร์ (geo – historical tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรม (agro – cultural tourism) เป็นต้น

สรุปได้ว่า รูปแบบการท่องเที่ยวในประเทศไทย มีหลากหลายประเภทเนื่องด้วยทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีจำนวนมาก เช่น

1. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศธรณีวิทยาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์
2. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท
3. รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์และฟาร์มสเตย์ การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล การท่องเที่ยวแบบประชุม การท่องเที่ยวแบบผสมผสาน

2.1.2 นักท่องเที่ยว (tourist) ตามความหมายของสนธิบัตรชาติที่ได้ให้คำนิยามไว้ใน ปี พ.ศ. 2480 ว่านักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางอยู่ในประเทศหนึ่งประเทศใดที่มีบ้านเมือง ที่อาศัยอยู่เป็นประจำเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง และได้ขยายความต่อไปอีกว่า บุคคลเช่นใด นับเป็นนักท่องเที่ยว และบุคคลเช่นใดไม่นับเป็นนักท่องเที่ยวดังต่อไปนี้ คือ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 20-29)

1) บุคคลที่นับเป็นนักท่องเที่ยว ได้แก่

- ก. ผู้ที่เดินทางเพื่อพักผ่อนใจหรือเพื่อสุขภาพ
- ข. ผู้ที่เดินทางไปประชุมหรือประกอบภารกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง
- ค. ผู้ที่เดินทางเพื่อทำธุรกิจการค้าบางประการ
- ง. ผู้ที่เดินทางมากับเรือที่พลิกตากับทิวทัศน์สองฝั่งน้ำ แม้จะแวะพักอยู่น้อยกว่า

24 ชั่วโมงก็ตาม

2) บุคคลที่ไม่นับเป็นนักท่องเที่ยว ได้แก่

ก. ผู้เดินทางมาเพื่อประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งประกอบธุรกิจที่มีรายได้ในประเทศ นั้น โดยจะมีสัญญาไว้กับผู้ใดหรือไม่ก็ตาม

ข. ผู้เดินทางมาเพื่อตั้งถิ่นฐานที่อยู่อย่างถาวรในประเทศนั้น

ค. ผู้เดินทางข้ามพรมแดนไปทำงานนอกประเทศของตน

ง. ผู้เดินทางเพื่อเข้าไปเป็นนักเรียน หรือนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในที่ที่จัดไว้เป็นหอพัก นักเรียนนักศึกษา

จ. ผู้เดินทางผ่านโดยมิได้แวะลงจากยานพาหนะเลย แม้ว่าจะเดินทางอยู่ในอาณา เขตของประเทศใดประเทศหนึ่ง เป็นเวลามากกว่า 24 ชั่วโมง ก็ตาม

ฉ. ผู้ลี้ภัยทางการเมืองหรือผู้ลี้ภัยทางศาสนา ไปอยู่ต่างประเทศหรือผู้ลี้ภัยสงคราม ต่อมาในปี พ.ศ. 2493 สหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Union of Official Travel Organization : IUOTO) ได้หยิบยกคำนิยามของนักท่องเที่ยวมาพิจารณาใหม่ และได้ตกลงให้นักเรียน หรือนักศึกษาต่างประเทศ นับเป็นนักท่องเที่ยวด้วย เพราะค่าใช้จ่ายของ นักเรียนนักศึกษาเหล่านั้นมาจากต่างประเทศ นอกจากนั้นยังให้เรียกผู้เดินทางที่ตั้งใจมาท่องเที่ยว ณ ประเทศหนึ่ง แต่อยู่ไม่ถึง 24 ชั่วโมง ว่าเป็นนักทัศนาจร (excursionist) ซึ่งรวมถึงผู้โดยสารที่เดินทางผ่านประเทศโดยมิได้ออกจากบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้เดินทางผ่านสนามบินด้วย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2506 องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี ได้คิดคำขึ้นใหม่แทนคำว่า นักท่องเที่ยว คือ คำว่า “ผู้เยี่ยมชมต่างประเทศ” หรือ “Foreign Visitor” ซึ่งหมายถึง บุคคลที่เดินทางไปยังประเทศใดประเทศหนึ่ง ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยถาวรของตนด้วยเหตุผลใดก็ตามที่ไม่ใช่ไปเพื่อประกอบอาชีพหารายได้ โดยแบ่งผู้มาเยือนต่างประเทศออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทที่ 1 นักท่องเที่ยวต่างประเทศ (foreign tourist) หมายถึง ผู้มาเยือนชั่วคราวที่มาพักอยู่ในประเทศที่มาเยือนอย่างน้อย 24 ชั่วโมง และเป็นการมาเยือนด้วยวัตถุประสงค์อื่น ที่มีไว้เพื่อประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งหรือไปอยู่ประจำ

2. ประเภทที่ 2 นักทัศนาจรต่างประเทศ (foreign tourist) หมายถึง ผู้มาเยือนชั่วคราวที่เข้าไปอยู่ในประเทศที่มาเยือนน้อยกว่า 24 ชั่วโมง และมีได้พักค้างคืน ซึ่งรวมถึงผู้มาเยือนกับเรือที่เพลินตาไปกับทิวทัศน์สองฝั่งน้ำด้วย

สำหรับนักท่องเที่ยวภายในประเทศ (domestic tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของตน โดยใช้เส้นทางที่มีได้ใช้อยู่เป็นประจำวัน หรือออกไปนอกเขตจังหวัดภูมิลำเนาของตน

ส่วนประเทศไทยได้ให้ความหมายของนักท่องเที่ยวไว้หลายแห่ง ดังนี้

มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2522 ว่า นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นอันเป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์ที่มีไว้เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติ ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 ว่า นักท่องเที่ยว หมายความว่า ผู้เดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษาหาความรู้ การบันเทิง หรือการอื่นใด

2.1.3 แหล่งท่องเที่ยว ตามความหมายที่ได้ให้คำนิยามไว้ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ว่า แหล่งท่องเที่ยว หมายความว่า รวมถึง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มีการจัดสร้างขึ้น

2.1.4 ภูมิศาสตร์ มาจากรากศัพท์ภาษาสันสกฤตที่เกิดจากคำว่า “ภูมิ” ซึ่งหมายถึง แผ่นดิน หรือพื้นโลกนำมาสมาสกับคำว่า ศาสตร์ ที่มีความหมายว่า ตำราหรือวิชา ดังนั้นภูมิศาสตร์จึง หมายถึง ตำราหรือวิชาที่ว่าด้วยพื้นโลก ภูมิศาสตร์ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Geography ซึ่งมาจากรากศัพท์ ภาษากรีก Geo + Graphos คำว่า Geo มีความหมายว่า เรื่องราวเกี่ยวกับโลก ส่วน Graphos หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยการบรรยายหรือพรรณนา ดังนั้นภูมิศาสตร์จึงหมายถึงศาสตร์ที่บรรยายหรือพรรณนาเกี่ยวกับโลก

นอกจากนั้นแล้วยังมีผู้ให้ความหมายของภูมิศาสตร์อีกมาก เช่น

ภูมิศาสตร์ หมายถึง วิชาที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2516)

2.1.5 ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว หมายถึง วิชาที่ว่าด้วยความสัมพันธ์และอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีต่อการท่องเที่ยว ศึกษาสภาพทั่วไปทางด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวเพื่อนำไปใช้วางแผนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้ได้ประโยชน์สูงสุด (ยศพรธ์ วรรณนะ, มปป)

2.2 แนวคิดและทฤษฎี

2.2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงกระตุ้น

กลุ่มทฤษฎีที่ศึกษาแรงกระตุ้น ที่ทำให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ โดย มักจะใช้กรอบทฤษฎีแรงผลักและแรงดึง (Theory of Push and Pull Motivations) (Dann, 1997; Crompton, 1979; Yuan & McDonald, 1990) แนวคิดเบื้องหลังทฤษฎีนี้แบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ มิติที่ 1 กล่าวว่า นักท่องเที่ยวออกมาท่องเที่ยวด้วยสาเหตุแรงผลักซึ่งเป็นแรงผลักภายใน (Push Factor) และอีกมิติเรียกว่า แรงดึง (Pull Factor) ซึ่งเป็นแรงดึงดูดให้ไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ (Dann, 1997) แรงผลัก หรือแรงผลักภายในที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวออกไปเที่ยว เช่น ความต้องการที่จะหลบหนีชีวิตประจำวัน ความต้องการพักผ่อน ความต้องการการผจญภัย ความต้องการการตื่นเต้น ความต้องการความแปลกใหม่ ความต้องการทางด้านสุขภาพ ความต้องการในการเข้าสู่สังคม ในขณะที่ ปัจจัยดึงได้เน้นถึงแรงดึงดูด ภายนอกของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น การมีหาดทรายที่สวยงาม สภาพภูมิศาสตร์ที่สวยงาม การมี วัฒนธรรมที่แปลกใหม่และโดดเด่น อาหารที่มีเอกลักษณ์ (Crompton, 1979) ได้ศึกษา 9 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวซึ่งมีผลต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยว และ 9 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวนี้จัดอยู่ในจิตวิทยาสังคม เช่น การหลบหนีจากชีวิตประจำวัน ที่น่าเบื่อ การผจญภัย การค้นหาตัวเอง การพักผ่อน การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่

การเข้าสังคมในกลุ่มที่เข้าใจ กัน การเรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆ การเข้าสังคมในกลุ่มประเภทเดียวกันหรือ วยเดียวกัน และการต้องการ ประสบการณ์ในต่างแดน

2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจที่ไปท่องเที่ยว

(Yuan & Mcdonald, 1990) ศึกษาแรงจูงใจที่ไปท่องเที่ยวต่างประเทศโดยใช้กรอบของ แรงจูงใจหลักและแรงจูงใจตั้ง พบว่า มี 7 ปัจจัยตั้งที่สำคัญ ได้แก่ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สภาพภูมิศาสตร์ที่ยังคงสภาพเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง ความสะดวกในการเดินทาง สภาพของตัวเมือง และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2544) กล่าวว่าพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมที่มี เป้าหมายชัดเจน เพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นบางอย่างของแต่ละบุคคลทางการท่องเที่ยว พฤติกรรมที่มีเป้าหมายนี้จะมีแรงจูงใจเป็นตัวผลักดันรวมอยู่ด้วย จึงส่งเสริมเร่งเร้าให้บุคคลเดินทาง มากขึ้น และยังมีอิทธิพลที่ทำให้แต่ละบุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป ทั้งในด้านพฤติกรรมการบริโภคสินค้าและการบริการทางการท่องเที่ยว และพฤติกรรมทางสังคมที่ผู้ให้บริการต้อนรับ สนใจศึกษา และมุ่งหวังที่จะตอบสนองความต้องการจำเป็น เพื่อสร้างความพอใจสูงสุดให้แก่ นักท่องเที่ยว จนมีความพร้อมและความตั้งใจที่จะกลับมาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเดิมอีกครั้งหนึ่ง

Pizam and Mansfield (1999) กล่าวว่า การศึกษาส่วนใหญ่แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญใน การตัดสินใจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว เนื่องจากแรงจูงใจส่งผลต่อ เวลา สถานที่ และประเภท การท่องเที่ยวใด ๆ ที่ผู้บริโภคจะปฏิบัติตาม การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวส่วนมากขึ้นไปสิ่งที่มีอยู่ จริงทั้งปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกและภายใน

2.2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Kotler (2000: 72 - 75) เสนอเกณฑ์การประเมิน ความต้องการ และ ความพึงพอใจของ ลูกค้าหรือ ผู้บริโภคไว้ 5 มิติ ดังนี้

1. ความรู้สึกจับต้องได้ หรือความเป็นรูปธรรมของสินค้า (Tangible) หมายถึง ส่วนของ การบริการ ที่รู้สึกจับต้องได้ เช่น การบริการน้ำดื่มฟรี สะอาด เย็น สดชื่นในเวลาที่ถูกค่าต้องการ
2. ความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายถึง การบริการที่ลูกค้าได้มีความคาดหวังและได้รับ การบริการ ตามโฆษณา หรือคำอวดอ้างของบริษัทในทุก ๆ ครั้งที่เข้ารับบริการ
3. การตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง ความเต็มใจในการให้บริการ โดยการให้ ความช่วยเหลือลูกค้าในเวลาที่ถูกค่าต้องการ เช่น เพิ่มเติมสินค้าที่ลูกค้าต้องการ www.ssru.ac.th

4. การเชื่อมั่น (Assurance) หมายถึง การที่บริษัทให้การรับรองว่า การบริการที่ดีมีคุณภาพ ต้อง เกิดขึ้นตามสิ่งที่บริษัทได้ทำการสัญญาไว้จะต้องมีให้ลูกค้า

5. การเอาใจใส่ (Empathy) หมายถึง การเอาใจลูกค้ามาใส่ใจเรา โดยการตอบสนองสิ่งที่ลูกค้า ต้องการได้รวดเร็ว ตรงเวลา หรือตรงตามความประสงค์ของลูกค้า

Zertham and Binor (2003: 27) ได้ชี้ให้เห็นว่า ความต้องการ และ ความพึงพอใจของลูกค้า ประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยที่ควบคุมได้และปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ ซึ่งปัจจัยที่ควบคุมได้ คือ คุณภาพของการบริการ คุณภาพของสินค้าและราคาของสินค้า ส่วนปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ คือ ปัจจัยตามสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น สภาพภูมิอากาศ สภาพสังคม หรือการจราจร และปัจจัยส่วนบุคคล เช่น รายได้ หรือกำลังซื้อของลูกค้า เพศของลูกค้า สถานะทางสังคมหรือรสนิยมของลูกค้า

อุกฤษฏ์ ทรงชัยสงวน (2543 : 157 - 161) อธิบายว่า ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรม ความต้องการ ความพึงพอใจมีแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจหลัก ๆ 4 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Theory motivation) เป็นทฤษฎีที่แบ่งความพึงพอใจไว้เป็น 5 ระดับ ได้แก่ ชั้นแรกคือความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทั่วไปที่เป็นความต้องการเพื่อที่จะอยู่รอด ชั้นที่ สองคือมีความต้องการทางสังคม และชั้นสุดท้ายคือความต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับหรือเป็นที่รักจาก ผู้อื่น และสุดท้ายคือทำตนเองให้ก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นหรือพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งทฤษฎีของมาสโลว์นี้เป็นการ เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์ที่เริ่มจากพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด

2. ทฤษฎีการจูงใจของ (Herz berg) ซึ่งเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการบำรุงรักษาด้านความพึงพอใจ โดยมีปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ ความรับผิดชอบ ความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ความสำเร็จ ฯลฯ ดังจะเห็นได้ว่าทั้งหมดที่กล่าวมานั้นล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลอื่นทำตามหรือปฏิบัติตาม

3. ทฤษฎีของ (McClland) ซึ่งให้ความเห็นเกี่ยวกับทฤษฎีแรงจูงใจไว้ว่า ความต้องการของคนเรา แบ่งออกเป็น 3 ประเภทดังนี้ หนึ่ง คือ ต้องการมีความสำเร็จในทุก ๆ ด้านของชีวิต สอง คือ ต้องการมีอำนาจ www.ssru.ac.th 12 หรือต้องการความเป็นใหญ่ให้บุคคลอื่น ๆ เกรงขาม และสุดท้ายคือความต้องการความสัมพันธ์กับบุคคลทั่วไป ซึ่งประเภทแรกเรียกว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ผู้ใดมีความต้องการเกี่ยวกับความสำเร็จสูงสุดก็มักจะทำในสิ่งนั้น ๆ ได้สำเร็จลุล่วงไปตามความปรารถนาของแต่ละบุคคล

2.2.4 ปัจจัยกำหนดความต้องการเดินทางท่องเที่ยว

ปัจจัยกำหนดความต้องการเดินทางท่องเที่ยว หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้เกิดความต้องการเดินทางท่องเที่ยวของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งปัจจัยกำหนดความต้องการเดินทางท่องเที่ยวที่สำคัญมีอยู่หลายตัวด้วยกัน พอสรุปได้ดังต่อไปนี้คือ

1. ความเจริญทางเศรษฐกิจ ในช่วงที่เศรษฐกิจเจริญรุ่งเรือง การเดินทางท่องเที่ยวจะมีมาก บริษัทต่าง ๆ อาจขอให้ธุรกิจนำเที่ยวช่วยจัดกรุ๊ปทัวร์แก่พนักงานของตนเดินทางท่องเที่ยวในที่ต่าง ๆ แต่ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำธุรกิจประสบปัญหาหนัก การเดินทางท่องเที่ยวก็พลอยซบเซาลงด้วย

2. การเพิ่มขึ้นของรายได้ที่ใช้จ่ายได้ของประชาชน เมื่อประชาชนมีรายได้ที่ใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น ก็จะมีเงินเหลือเก็บไว้ท่องเที่ยว ถ้ามีเงินเหลือน้อยก็อาจท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้ ๆ ถ้ามีเงินเหลือมากก็อยากท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวไกลออกไป ซึ่งมีผลทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น

3. ค่าใช้จ่ายการเดินทางท่องเที่ยว หากท้องถิ่นใดมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวสูง ก็จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปน้อย หากท้องถิ่นใดมีค่าใช้จ่ายเดินทางท่องเที่ยวต่ำก็จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปมาก ทั้งนี้เพราะนักท่องเที่ยวประเภทมวลชนมีมากกว่า นักท่องเที่ยวประเภทรายได้สูง

4. รสนิยมของประชาชน ท้องถิ่นใดที่ประชาชนมีรสนิยมชอบการเดินทางท่องเที่ยวก็จะทำให้มีการเดินทางท่องเที่ยวมาก ท้องถิ่นใดที่ประชาชนไม่นิยมการเดินทางท่องเที่ยวก็จะทำให้การเดินทางท่องเที่ยวน้อยลง

5. ลัทธิเอาอย่าง เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อคนในท้องถิ่นใดมีการเดินทางท่องเที่ยวก็จะทำให้เกิดลัทธิเอาอย่างหรือเกิดการชักจูงกัน ทำให้ท้องถิ่นอื่นมีการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้นตามไปด้วย

6. การกระจายตัวของประชากรทางภูมิศาสตร์ท้องถิ่นใดมีญาติมิตรกระจายตัวไปยังที่ต่าง ๆ มาก ย่อมมีการเดินทางไปมาหาสู่กันมากด้วย ก็จะเกิดการขยายตัวของการเดินทางท่องเที่ยวตามไปด้วย

7. เวลาว่างนับเป็นปัจจัยอีกตัวหนึ่งที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยว คนเราจะเดินทางท่องเที่ยวได้ก็ต้องมีเวลาว่าง ยิ่งมีเวลาว่างมากก็ยิ่งมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยว

8. การตลาดท่องเที่ยว การพัฒนาระบบการตลาดท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพช่วยให้การจัดจำหน่ายบริการการท่องเที่ยวถึงมือลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น เช่น ระบบการเดินทาง ก่อนผ่อนชำระภายหลัง หรือระบบการส่งข่าวสารถึงลูกค้าเป้าหมายอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการร่วมมือทาง

การตลาดระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวทั้งแนวตั้งและแนวนอน ในการจัดทำเอกสารนำเที่ยว รายการต่าง ๆ เผยแพร่โฆษณาออกไป ยิ่งเกิดการจูงใจให้มีการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น

9. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล ปัจจุบันนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลมีความสำคัญต่อการเดินทางท่องเที่ยวมาก เช่น การประกาศปีการท่องเที่ยวไทย การอำนวยความสะดวกในการเข้าออกประเทศ การอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว การอนุญาตให้เข้าชมสถานที่สำคัญของทางราชการ การช่วยพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวการส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการท่องเที่ยว เป็นต้น ล้วนแต่มีผลต่อการเพิ่มขึ้นของการเดินทางท่องเที่ยว

2.2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ ตามพจนานุกรมการจัดการ (Dictionary of Management) ของทอส และคาร์โรลล์ (Tois and Carroll 1982 : 387) หมายถึง แรงขับของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม โดยเฉพาะที่เกิดขึ้นในการทำงาน หรือการกระทำที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จ โดยได้รับอิทธิพลจากการกระทำของคนอื่นที่กำหนดแนวทางเฉพาะใช้ในการบริหารโดยผู้บริหารจะจูงใจพนักงานทำงานให้องค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

แรงจูงใจ หมายถึง "บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำหรือเคลื่อนไหว หรือมีพฤติกรรม ในลักษณะที่มีเป้าหมาย" (Walters. 978: 218) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ แรงจูงใจเป็นเหตุผลของการกระทำนั่นเอง

2.2.6 กระบวนการแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

วัชรภรณ์ รัชชศรี (2551) กล่าวว่า แรงจูงใจในการเดินทาง แรงจูงใจหรือสิ่งกระตุ้นให้คนเดินทางเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นความต้องการของนักท่องเที่ยว สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยดึง (Pull Factor) หมายถึง ปัจจัยที่อยู่ภายนอกตัวบุคคลซึ่งส่งเสริมหรือดึงดูดให้คนเดินทางไปที่ต่าง ๆ ได้แก่

1.1 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Factor) ประเทศใดที่มีสภาพเศรษฐกิจที่ดี ย่อมเอื้ออำนวยให้คนในประเทศนั้นมีอำนาจทางการซื้อสูง (High purchasing power) และมีโอกาสเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ได้มาก

1.2 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ (Geographic Factor) นักจิตวิทยา Adler Fedler (1964) ได้ให้ข้อคิดทางพฤติกรรมมนุษย์ไว้ว่า “คนมักจะแสวงหาสิ่งที่ตนเองไม่มีหรือ แสวงหาสิ่งที่แตกต่างไป

เพื่อชดเชยสิ่งที่ตนไม่มี” จากหลักจิตวิทยานี้อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศที่แตกต่างกันไปเพื่อชดเชยสิ่งที่ตนสามารถดึงดูดให้คนเดินทางได้ และข้อคิด ดังกล่าวอาจนำมาประยุกต์ใช้กับแนวคิดทางปัจจัยทางภูมิศาสตร์ได้ว่า นักท่องเที่ยวจะนิยมเดินทาง ไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากของตน เพื่อเรียนรู้ประสบการณ์ที่แตกต่างออกไป หรือเพื่อหาสิ่งชดเชยในสิ่งที่ตนไม่มี ลักษณะทางภูมิศาสตร์จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปยังสถานที่ที่มีลักษณะแตกต่างประเทศหรือท้องถิ่นของตนเอง

1.3 ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio – cultural factor) รูปแบบวัฒนธรรมและบรรทัดฐาน (Norm) ของสังคมใดสังคมหนึ่งกำหนดค่านิยมในการเดินทางของคนในสังคมนั้นในขณะเดียวกันวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีประเพณีงานเทศกาล ประวัติศาสตร์สามารถเป็นสิ่งดึงดูดที่ทำให้คนในสังคมอื่นเดินทางมายังท้องถิ่นของตนได้

1.4 ปัจจัยทางการเมือง (Political factor) ประเทศใดที่มีสภาพการณ์ทางการเมือง มั่งคั่งยอมเอื้ออำนวยให้คนในประเทศอื่นเดินทางมาประเทศตนได้ และในขณะเดียวกันนโยบายรัฐบาลอาจกีดกันหรือส่งเสริมให้คนเดินทางไปประเทศอื่นได้เช่นเดียวกัน

1.5 ปัจจัยทางเทคโนโลยี (Technology) การพัฒนาทางเทคโนโลยีทางการสื่อสาร การคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งบันเทิงเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้คนเดินทางได้สะดวกรวดเร็วและปลอดภัยยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ความล้ำหน้าทางเทคโนโลยีของบางประเทศก็สามารถเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้

1.6 สื่อ (Media) สื่อมีอิทธิพลต่อความคิดค่านิยม การตัดสินใจ ของคนเนื่องจากสื่อมวลชนจะถ่ายทอดข่าวสารทางการท่องเที่ยวสู่ประชาชนและสามารถสร้าง ภาพพจน์ของสถานที่แต่ละแห่งได้ถ้าข่าวสารหรือข้อมูลที่ปรากฏบนสื่อเป็นภาพที่ดีก็สามารถ ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางในทางตรงกันข้ามถ้าข้อมูลปรากฏในเชิงลบก็อาจเปลี่ยนแปลง ทศนคติและการตัดสินใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยวได้เช่นเดียวกัน

2. ปัจจัยผลัก (Push Factor) หมายถึง ความรู้สึก ความต้องการ ที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล และกระตุ้นให้คนมีความต้องการที่จะเดินทาง ซึ่ง Abraham H. Maslow (1954) ได้กล่าวในเรื่องปัจจัยผลักไว้ว่า “คนจะมีพฤติกรรมการแสดงออกต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง” ดังนั้น ความต้องการที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวแต่ละคน จึงเป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการแสดงออกของนักท่องเที่ยว ดังนี้

2.1 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการที่จะผ่อนคลายความเครียด และต้องการที่จะได้รับความสะดวกสบายความสนุกสนาน ความบันเทิง ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการทางกาย (Physiological Need)

2.2 นักท่องเที่ยวต้องการพาหนะเดินทาง ที่พักสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารที่ปลอดภัย และสะอาดนอกจากนี้ต้องการให้ผู้บริการมีความซื่อสัตย์จริงใจและสามารถให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัยและมั่นคง (Safety Need)

2.3 นักท่องเที่ยวคาดหวังที่จะให้ผู้บริการทักทายหรือให้ความสำคัญกับการปรากฏตัวของตนอยู่เสมอและคาดหวังให้ผู้บริการสามารถจดจำชื่อ นามสกุล ข้อมูลส่วนตัวของตนได้อย่างถูกต้อง เพราะแสดงถึงการเป็นที่ยอมรับและยกย่องนับถือในสังคมนั้น ๆ (Social Need และ Esteem Need)

2.4 นักท่องเที่ยวบางคนเดินทางท่องเที่ยวเพื่อให้เห็นได้ชัด ได้ลองสิ่งแปลกใหม่ของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ และได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการที่มีคุณภาพ เพื่อสะสมประสบการณ์ที่เสริมสร้างความเชื่อมั่น และศักดิ์ศรีของตนเอง (Esteem Need)

2.5 นักท่องเที่ยวบางคนนิยมเดินทางและสำรวจท้องถิ่นต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยไม่สนใจว่าท้องถิ่นนั้นจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกและอยู่ใกล้เมืองหรือไม่ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเรียนรู้หรือพยายามทำความรู้จักเข้าใจวัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น และมักจดหรือบันทึกสิ่งที่ตนได้พบเห็นเพื่อเป็นการบันทึกประสบการณ์และความสำเร็จของตน (Self – actualization Need)

2.2.7 แนวโน้มของแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว

Pearce, Morrison และ Rutledge (1988) ได้นำเสนอแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว 10 ประการดังนี้

1. แรงจูงใจที่ได้สัมผัสสิ่งแวดล้อม
2. แรงจูงใจที่ได้พบปะกับคนในท้องถิ่น
3. แรงจูงใจที่จะเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นและประเทศเจ้าบ้าน
4. แรงจูงใจที่จะเสริมสร้างสัมพันธภาพภายในครอบครัว
5. แรงจูงใจที่จะได้พักผ่อนในสภาพแวดล้อมที่น่าสบาย
6. แรงจูงใจที่จะได้ทำกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจและฝึกทักษะ
7. แรงจูงใจที่จะมีสุขภาพดี
8. แรงจูงใจที่จะได้รับการคุ้มกันและความปลอดภัย
9. แรงจูงใจที่จะได้รับการยอมรับนับถือและได้รับสถานภาพทางสังคม
10. แรงจูงใจที่จะให้รางวัลแก่ตัวเอง

2.3 ข้อมูลทางภูมิศาสตร์

2.3.1 ที่ตั้ง / ขนาดพื้นที่

มณฑลกุ้ยโจวตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นมณฑลเขตชั้นในที่ไม่มีทางออกทะเล อยู่ที่ราบสูงหยุนกุ้ย (Yungui) เส้นลองจิจูด 103°36' - 109°35' เส้นละติจูด 24°37' - 29°13' มีอาณาเขตติดต่อกับ 3 มณฑล 1 มหานคร และ 1 เขตปกครองตนเอง คือ ทิศเหนือติดกับมณฑลเสฉวน (Sichuan) และมหานครฉงชิ่ง (Chongqing) ทิศใต้ติดกับเขตปกครองตนเองกวางสี (Guangxi) ทิศตะวันออกติดกับมณฑลหูหนาน (Hunan) และทิศตะวันตกติดกับมณฑลยูนนาน (Yunnan) มีพื้นที่ทั้งสิ้น 176,167 ตารางกิโลเมตร มีสัดส่วน 1.8% ของทั้งประเทศ ร้อยละ 92.5 เป็นภูเขาสูง ความสูงเฉลี่ยเหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 1,000 เมตร จึงได้ชื่อว่าเป็นอาณาจักรแห่งขุนเขา จุดสูงสุดเหนือระดับน้ำทะเลสูง 2,900.6 เมตร จุดต่ำสุดเหนือระดับน้ำทะเลสูง 147.8 เมตร

ภาพที่ 2.1 : แผนที่แสดงที่ตั้งมณฑลกุ้ยโจว

ที่มา: <http://www.thaibizchina.com/th/aboutchina/country/guizhou/index.php> (2556)

2.3.2 ข้อมูลประชากร

มณฑลกุ้ยโจวมีจำนวนประชากร 35.8 ล้านคน (ปี 2560) มีชนกลุ่มน้อยถึง 17 ชนชาติ ตั้งรกรากอยู่ที่บริเวณนี้มานานหลายศตวรรษ) ชนชาติกลุ่มน้อยเชื้อสายต่าง ๆ มีประมาณร้อยละ 35 ของจำนวนประชากรทั้งมณฑล ได้แก่ ชาวฮั่น (Han) แม้ว (Miao) ปู้อี้ (Buyi) ตัง (Dong) ฎู่เจีย (Tujia) อี้ (Yi) เป็นต้น

2.3.3 สภาพภูมิอากาศ

อยู่ในเขตร้อนชื้นถึงร้อนชื้น สภาพอากาศจึงอบอุ่นและชุ่มชื้น อุณหภูมิตลอดปีโดยเฉลี่ยประมาณ 15 องศาเซลเซียส ฤดูหนาว อากาศจึงไม่หนาวจัด ประมาณ 3-6 องศาเซลเซียส และฤดูร้อนอากาศไม่อบอ้าว ประมาณ 22-25 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยระหว่าง 1,100 - 1,300 มิลลิเมตรต่อปี ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดที่เมืองอี้ซี (Yixi) น้อยที่สุดที่เมืองบีเจีย (Bijie)

2.3.4 ทรัพยากรสำคัญ

กู่โจว ได้ชื่อว่า เป็นแหล่งไฟฟ้าพลังน้ำของประเทศ เนื่องจากแม่น้ำอู่เจียง (Wujian) ไหลผ่านทั่วทั้งมณฑล มณฑลมีความสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำต่อปีจำนวน 2.188 ล้านกิโลวัตต์ ปริมาณการสำรองกระแสไฟฟ้าพลังน้ำ มีปริมาณ 18.75 ล้านกิโลวัตต์ นับเป็นปริมาณการสำรองอันดับ 6 ของประเทศ

กู่โจวถูกขนานนามว่า ทะเลถ่านหินทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน และเมืองหลวงของถ่านหินทางตอนใต้ของแม่น้ำแยงซี เนื่องจากมีปริมาณถ่านหินจำนวนมากถึง 269.7 พันล้านตัน โดยได้เก็บสำรองไว้มากกว่า 51 พันล้านตัน มากเป็นอันดับ 5 ของประเทศ

กู่โจวยังมีทรัพยากรธรณีมากกว่า 110 ชนิด โดยเฉพาะ พรอท อลูมิเนียม พลวงทองคำ ถ่านหินแมงกานีส และฟอสฟอรัส มูลค่าการสำรองแร่ต่าง ๆ ภายในมณฑล มีมูลค่ามากกว่า 3,000 พันล้านหยวน สูงกว่ามูลค่าการสำรองของมณฑลและดินแดนต่าง ๆ การสำรองฟอสฟอรัส นับเป็นอันดับ 1 ของประเทศ มีปริมาณ 2.6 พันล้านตัน (ผลผลิตรายปี จำนวนประมาณร้อยละ 20 ของผลผลิตทั้งประเทศ) การสำรองอะลูมิเนียมมีปริมาณ 400 ล้านตัน เป็นอันดับ 2 ของประเทศปริมาณสำรองแมงกานีส และพลวง ถือเป็นร้อยละ 12.9 และ 14.6 ของปริมาณสำรองทั่วประเทศ นับเป็นปริมาณการสำรองอันดับ 3 ของประเทศ และยังเป็นแหล่งผลิตออกไซด์ของโลหะที่หายาก (ซึ่งมีประมาณ 14 ชนิด เช่น ซีเรียม) คือ แกลเลียม และหินพลีไธ รวมทั้งเป็นแหล่งเหมืองทอง

2.3.5 ประวัติศาสตร์ / วัฒนธรรม

กู่โจวเป็นอีกหนึ่งมณฑลที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน มีการค้นพบเศษภาชนะของมนุษย์ ยุคเริ่มต้นใช้ที่ถ้ำกวนอินในอำเภอเฉียนซี และยังสามารถพบชิ้นส่วนภาชนะของมนุษย์โบราณในสมัยต่าง ๆ มากมาย จนได้รับฉายาว่า เป็น “ตะเกียงแห่งวัฒนธรรมเอเชีย” และได้มีการจัดตั้งรัฐบาลประชาชนมณฑล กู่โจวขึ้นเมื่อวันที่ 26 ธ.ค. 1949 หลังการปลดปล่อยกองทัพกู่หยางได้ไม่นาน ปัจจุบันกู่โจวเป็นอีกหนึ่งมณฑลที่มีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรมชนกลุ่มน้อย มีชนกลุ่มน้อยถึง 17 ชนชาติ รองจากมณฑลยูนนาน

2.3.6 การแบ่งพื้นที่เขตปกครอง

มณฑลกุ้ยโจวแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 เมือง/เขต และ 77 อำเภอ ดังนี้

1. 4 เมือง (City) ได้แก่ นครกุ้ยหยาง (Guiyang) ซึ่งเป็นเมืองเอกของมณฑล เมืองลี่ผานสู่ย (Liupanshui) เมืองจุนอี้ (Zunyi) และเมืองอานซุ่น (Anshun)
2. 2 เขต (Prefecture) ได้แก่ เขตปี้เจี๋ย (Bijie) และเขตตงเหริน (Tongren)
3. เขตปกครองตนเองของชนกลุ่มน้อย 3 เขต ได้แก่
 - 3.1 เขตปกครองตนเองชนชาติเผี้ยวและตั้งเฉียนตงหนาน
 - 3.2 เขตปกครองตนเองชนชาติปู้อี้และเผี้ยวเฉียนหนาน
 - 3.3 เขตปกครองตนเองชนชาติปู้อี้และเผี้ยวเฉียนซีหนาน

ภาพที่ 2.2 : แสดงการแบ่งพื้นที่เขตปกครองมณฑลกุ้ยโจว

ที่มา: <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/aboutchina/country/guizhou/index.php> (2556)

2.3.7 สิ่งอำนวยความสะดวก

1. เส้นทางทางบก

1.1 เส้นทางถนน

กุ้ยโจวมีเส้นทางถนนทางหลวงที่ใช้งานได้กว่า 200,000 กม. และทางด่วน 7,100 กม. ครอบคลุมทุกอำเภอ

1.2 เส้นทางรถไฟ

กุ้ยโจวมีเส้นทางรถไฟใช้งาน 3,550 กม. โดยเป็นรถไฟความเร็วสูง 1,214 กม. ซึ่งปัจจุบันรถไฟความเร็วสูงที่ก่อสร้างเสร็จ (มีนครกุ้ยหยางเป็นศูนย์กลาง)

1.3 รถไฟใต้ดิน

กัวโจวมีแผนพัฒนาเส้นทางรถไฟใต้ดินในนครกัวหยางรวม 9 เส้นทาง ได้แก่ สาย 1-4 สาย S1-S4 และสาย G1 รวมระยะทาง 467 กม. มูลค่าการลงทุนประมาณ 2.7 แสนล้านหยวน ปัจจุบัน สาย 1 สาย 2 และสาย S1 อยู่ระหว่างการก่อสร้าง โดยสาย 1 (เชื่อมระหว่างเมืองใหม่และเมืองเก่า) ช่วงเมืองใหม่ในเขตกวนชานหู (ระยะทางประมาณ 13 กม.) ได้เปิดให้บริการแล้ว เมื่อ 28 ธ.ค. 2560 ถือเป็นรถไฟใต้ดินสายแรกของมณฑลกัวโจว (ทั้งนี้ รถไฟใต้ดินสาย 1 ได้เริ่มการก่อสร้างมาตั้งแต่เดือน ก.ย. 2556 ระยะทางประมาณ 35 กม. รวม 25 สถานี คาดเปิดตลอดสายในปี 2562)

1.4 Gui Yang Bus Rapid Transit (BRT)

ปัจจุบัน นครกัวหยางมีรถ BRT ไว้คอยบริการรวม 13 เส้นทาง แบ่งเป็นเส้นทางหลัก 4 สาย และเส้นทางรอง 9 สาย โดยเปิดให้บริการอย่างเป็นทางการตั้งแต่ 13 ก.พ. 2560

2. เส้นทางอากาศ

ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (2559-2563) กัวโจวจะมีสนามบินรวม 17 แห่ง โดยเป็นสนามบินหลัก 1 แห่ง และสนามบินสาขา 16 แห่ง เพื่อรองรับปริมาณผู้โดยสารซึ่งคาดว่าจะมีปีละกว่า 30 ล้านคนในอนาคต

เส้นทางการบินระหว่างมณฑลกัวโจวกับประเทศไทย ไม่มีตารางบินตรงแบบกำหนดเวลาแน่นอนระหว่างกัวหยาง-ไทย ส่วนใหญ่จึงนิยมไปต่อเครื่องที่เมืองอื่น อาทิ Kunming หรือ Guangzhou เนื่องจากมีเส้นทางบินให้เลือกเวลาเดินทางมากกว่า ในบางช่วงเวลาอาจมีบริการบินในลักษณะเหมาลำ เช่น Southern Airlines เปิดเส้นทางบินกัวหยาง-กว่างโจว-กรุงเทพฯ ใช้เวลาเดินทางรวม 9 ชม. หรือ New Gen Airways เปิดบินตรง กัวหยาง-กรุงเทพฯ ในช่วงสงกรานต์ (มี.ค.-เม.ย.) ใช้เวลาเดินทาง 3 ชม.

2.4 นโยบาย กลยุทธ์ แผนงานหรือกิจกรรม

2.4.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของมณฑลกัวโจว

1. แผนงาน/เป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (2559 - 2563)

1.1 เส้นทางถนน

ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 13 (2559 - 2563) กัวโจวพัฒนาเส้นทางถนนให้มีทางหลวงที่ใช้งานได้กว่า 200,000 กม. (ปี 2560 เปิดใช้งาน 200,000 กม.)

และทางด่วน 7,100 กม. (ปี 2560 เปิดใช้งาน 5,833 กม.) ครอบคลุมทุกอำเภอ ปัจจุบันทางหลวงระดับประเทศที่พาดผ่านมณฑลกุ้ยโจวมี 5 เส้นทาง ได้แก่

- 1) G 56 หังโจว - รุ่ยลี่ (เจ้อเจียง อันฮุย เจียงซี หูเป่ย์ หูหนาน กุ้ยโจว ยูนนาน)
- 2) G 60 เซียงไฮ้ - คุณหมิง (เซียงไฮ้ เจ้อเจียง เจียงซี หูหนาน กุ้ยโจว ยูนนาน)
- 3) G 75 หลานโจว - ไท่โข่ว (กานซู เสฉวน ฉงชิ่ง กุ้ยโจว กว่างซี กวางตุ้ง ไต้หวัน)
- 4) G 76 เซี่ยเหมิน - ฉิงตู (ฝูเจี้ยน เจียงซี หูหนาน กว่างซี กุ้ยโจว เสฉวน)
- 5) G 78 ชัวเถา - คุณหมิง (กวางตุ้ง กว่างซี กุ้ยโจว ยูนนาน)

1.2 เส้นทางรถไฟ

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 13 (2559 - 2563) กุ้ยโจว พัฒนาเส้นทางรถไฟกว่า 4,400 กม. (ปี 2560 มีเส้นทางรถไฟใช้งาน 3,550 กม.) โดยเป็นรถไฟความเร็วสูงประมาณ 2,000 กม. (ปี 2560 เปิดใช้งาน 1,214 กม.) ซึ่งปัจจุบันรถไฟความเร็วสูงที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง (มีนครกุ้ยหยางเป็นศูนย์กลาง) ได้แก่

- 1) กุ้ยหยาง - ฉิงตู คาดเปิดให้บริการปี 2562

ความเร็ว 250 กม. / ชม. มีระยะทางรวม 633 กม. เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 25 ธ.ค. 2556 มูลค่าการลงทุนประมาณ 78,000 ล้านหยวน การเดินทางจากกุ้ยหยาง - ฉิงตูจะใช้เวลา 3 - 4 ชม. (เดิม 18 ชม.) และไปเชื่อมกับเส้นทางรถไฟความเร็วสูงกุ้ยหยาง - กว่างโจว เพื่อออกสู่ทะเล ในเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิร์ล (Pearl River Delta)

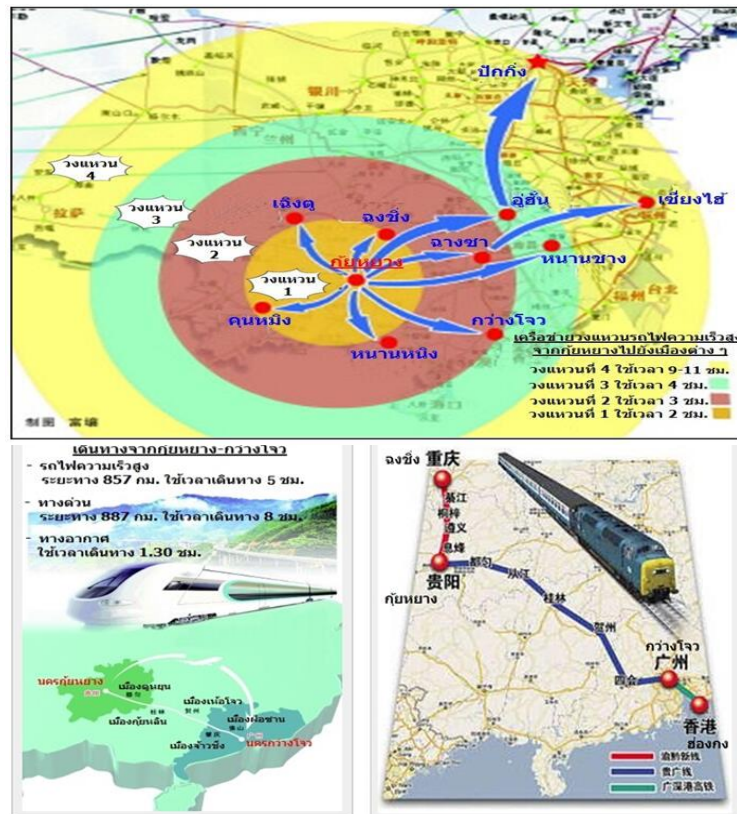
- 2) กุ้ยหยาง - หนานหนิง คาดเปิดให้บริการปี 2566

เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2558 สำนักงานรถไฟนครฉิงตู เปิดเผยว่า มณฑลกุ้ยโจวเตรียมแผนก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงกุ้ยหยาง - หนานหนิง ระยะเวลาก่อสร้าง 6 ปี ซึ่งจะทำให้การเดินทางจากกุ้ยหยาง - หนานหนิงจาก 13 ชม. เหลือเพียง 2 ชม. เส้นทางกุ้ยหยาง - หนานหนิง มีระยะทาง 533 กม. ระยะทางในกุ้ยโจว 200 กม. ความเร็ว 350 กม. / ชม. งบประมาณรวม 74,000 ล้านหยวน ได้เริ่มการก่อสร้างเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2560

ซึ่งเส้นทางรถไฟเหล่านี้จะเชื่อมกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจทางภาคตะวันออกและภาคใต้ของจีน เพื่อออกสู่ทะเลในเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิร์ล (Pearl River Delta) เขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแยงซีเกียง (Yangtze River Delta) และเขตเศรษฐกิจรอบอ่าวเป่ย์ปู้ (Pan Beibu Gulf Economic Zone) รวมถึงเชื่อมกับมณฑลตอนใน ผ่านยูนนานสู่ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้ และหากเส้นทางทั้งหมดข้างต้นแล้วเสร็จ จะทำให้การเดินทางจาก

- กุ้ยหยาง-ปี้เจีย จุนอี่ อันซุ่น ไคลี่ ตูหยุน และถงเหริน (ภายในมณฑล) 1 - 2 ชม.
- กุ้ยหยาง - คุณหมิง / กุ้ยหลิน / ฉงชิ่ง 2 - 3 ชม.
- กุ้ยหยาง - ฉิงตู / หนานหนิง / ฉางซา 3 - 4 ชม.

- กุ้ยหยาง – กว่างโจว / อู่ฮั่น / หนานชาง 4 – 5 ชม.
- กุ้ยหยางไปปักกิ่งและเซี่ยงไฮ้ 9 – 11 ชม.

ภาพที่ 2.3 : แผนที่แสดงเส้นทางรถไฟในมณฑลกุ้ยโจวโดยมีนครกุ้ยหยางเป็นศูนย์กลาง
ที่มา: <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/country/guizhou/transport.php> (2556)

1.3 รถไฟใต้ดิน

กุ้ยโจวมีแผนพัฒนาเส้นทางรถไฟใต้ดินในนครกุ้ยหยางรวม 9 เส้นทาง ได้แก่ สาย 1 – 4 สาย S1 - S4 และสาย G1 รวมระยะทาง 467 กม. มูลค่าการลงทุนประมาณ 2.7 แสนล้านหยวน ปัจจุบัน สาย 1 สาย 2 และสาย S1 อยู่ระหว่างการก่อสร้าง โดยสาย 1 (เชื่อมระหว่างเมืองใหม่และเมืองเก่า) ช่วงเมืองใหม่ในเขตกวนชานหู (ระยะทางประมาณ 13 กม.) ได้เปิดให้บริการแล้วเมื่อ 28 ธันวาคม 2560 ถือเป็นรถไฟใต้ดินสายแรกของมณฑลกุ้ยโจว (ทั้งนี้ รถไฟใต้ดินสาย 1 ได้เริ่มการก่อสร้างมาตั้งแต่เดือนกันยายน 2556 ระยะทางประมาณ 35 กม. รวม 25 สถานี คาดเปิดตลอดสายในปี 2562

2. แผนงาน / เป้าหมายประจำปี 2561

- 2.1 มูลค่า GDP เติบโตร้อยละ 10
- 2.2 การลงทุนในสินทรัพย์ถาวร เพิ่มขึ้นร้อยละ 17
- 2.3 รายได้การค้าปลีก เพิ่มขึ้นร้อยละ 7
- 2.4 รายได้เฉลี่ยของประชาชนในเขตเมืองและชนบท เพิ่มขึ้นร้อยละ 9 และ 10
- 2.5 นำเข้าส่งออก เพิ่มขึ้นร้อยละ 20
- 2.6 ลดจำนวนคนยากจน 1.2 ล้านคน
- 2.7 อัตราการปกคลุมป่าไม้ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 57

2.4.2 นโยบายสำคัญ

1. นโยบายเร่งผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจกุ่มโจว เพื่อให้พ้นความยากจนซึ่งเป็นไปตามการแก้ไขปัญหาคความยากจน ตามนโยบาย “สังคมพออยู่พอกิน” ของจีน

รัฐบาลกุ่มโจวมีนโยบายจะพัฒนาความเจริญควบคู่ไปกับการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นการพัฒนา 6 ด้าน ได้แก่ อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ อุตสาหกรรมการก่อสร้างทันสมัย อุตสาหกรรมสาธารณสุข (สมุนไพรจีน) เกษตรที่ราบสูง การท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อก่อให้เกิดการสร้างงานและรายได้แก่ประชาชน ซึ่งด้านการเกษตรให้ความสำคัญเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์และเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อให้พืชผลทางการเกษตรเป็นพืชสีเขียว ปลอดภัยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และมีกระบวนการเพาะปลูกที่ประหยัดพลังงาน พืชเกษตรที่สำคัญของกุ่มโจว ได้แก่ ใบชา ยาสูบ สมุนไพรจีนของชนกลุ่มน้อย มังฝรั่ง พืชผัก โดยมีพื้นที่เพาะปลูกชา พริก แก้วมังกร และลูกเดือย มากเป็นอันดับ 1 ของจีน ด้านการท่องเที่ยว มีแหล่งท่องเที่ยวระดับสูงสุดของจีน 5 แห่ง ได้แก่ น้ำตกหวงกั๋วซู่ ถ้ำวังมังกร สวนดอกตู๋จวนร้อยลี่ มรดกโลกทางธรรมชาติอำเภอลี่โป และเมืองโบราณชิงเอี้ยน รวมถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ชนกลุ่มน้อยและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวิทยาอีกหลายแห่ง เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การสร้างความเป็นเมืองและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยเน้นการสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และเส้นทางคมนาคมเข้าถึงหมู่บ้านและตำบลอย่างครอบคลุม เช่น น้ำ ไฟฟ้า ถนน อินเทอร์เน็ต สถานีอนามัย โรงเรียน และห้องน้ำ รวมถึงการพัฒนาความเป็นอยู่ของชนกลุ่มน้อยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ซึ่งกุ่มโจวเป็นมณฑลที่มีชนกลุ่มน้อยอาศัยอยู่จำนวนมากถึง 17 ชนเผ่า อาทิ แม้ว ปู่ฮี้ ถู่เจีย และตั้ง

2. จีนออกนโยบายใหม่ ดันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลัก

คณะรัฐมนตรีจีนได้ออกนโยบายในการเร่งพัฒนาของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจีน โดยมีเป้าหมายที่จะผลักดันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศจีน ซึ่งเป็นครั้งแรกที่จีนออกนโยบายเช่นนี้

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้แสดงบทบาทสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจของจีน THE SECRETARY – GENERAL OF THE WORLD TOURISM ORGANIZATION กล่าวว่ ปัจจุบันนี้ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจีนมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการพัฒนาของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโลก และคาดว่า ในปี 2563 ประเทศจีนจะกลายเป็นประเทศที่นำท่องเที่ยวที่สุดในโลกแซงหน้าประเทศฝรั่งเศส สเปน และสหรัฐอเมริกา รวมทั้งยังเป็นประเทศท่องเที่ยวที่ใหญ่อันดับ 1 ของโลก ทั้งนี้ รัฐบาลจีนเตรียมที่จะประกาศใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อเร่งการพัฒนาของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น ขยายตลาดท่องเที่ยวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งเสริมสินค้าท่องเที่ยวให้มีประเภทหลากหลายมากขึ้น เสริมสร้างการควบคุมดูแลและบริหารของตลาดท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้ ยังจะให้ความสนใจและเพิ่มการลงทุนในการท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายหลักเป็นประชาชนทั่วไป เพิ่มพูนสินค้าประเภทท่องเที่ยวและการให้บริการในระดับต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวจีนยังคงมีปัญหาและมีข้อโหว่ที่ต้องแก้ไขและปรับปรุงอีกมาก เช่น ระบบการบริหารและควบคุมของเขตท่องเที่ยวไม่มีประสิทธิภาพ ข้อกำหนดของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ไม่สมบูรณ์ เป็นต้น ดังนั้น ในอนาคต 10 ปีข้างหน้า จีนจะเร่งใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้กลายเป็นอุตสาหกรรมหลักภายในเวลาอันรวดเร็วที่สุด

3. นโยบายปฏิรูปห้องน้ำ

นายสี จิ้นผิง ประธานาธิบดีจีน เปิดเผยว่าจีนต้องพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อปฏิวัติห้องน้ำจนกว่าจะสำเร็จ ในความพยายามกระตุ้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศและเพื่อคุณภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ได้ระบุกับสื่อท้องถิ่นของจีนว่า การท่องเที่ยวจีนนั้นจำเป็นต้องพัฒนาทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์เพื่อให้การเติบโตเป็นไปอย่างแข็งแกร่ง และว่า ห้องน้ำนั้นไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ แต่เป็นมุมมองในการสร้างเมืองและเมืองที่ห่างไกลให้มีอารยธรรม

การเปิดเผยของผู้นำจีนมีขึ้นหลังการท่องเที่ยวจีนเปิดตัวนโยบาย “ปฏิรูปห้องน้ำ” ด้วยการวางแผนปรับปรุงห้องน้ำ 64,000 แห่งระหว่างปี 2561 ถึงปี 2563 โดยในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจีนได้ปรับปรุงห้องน้ำไปแล้ว 68,000 แห่ง

4. คณะกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (CNTA) ได้จัดงาน “ประเทศจีนที่เหนือจินตนาการ” (China Beyond Your Imagination) เพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวประเทศจีน ให้แก่ตัวแทนด้านท่องเที่ยวของไทย ทั้งภาครัฐและเอกชน เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2560

ณ ห้องบอลรูม ชั้น 6 โรงแรมมารีวอเตอร์เกท ถนนเพชรบุรี อีกทั้งปีนี้เป็นการท่องเที่ยวจีน - อาเซียน การร่วมมือกันด้านการท่องเที่ยวก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในภูมิภาคได้เป็นอย่างดี และขอเชิญชวนให้ชาวไทยไปเที่ยวประเทศจีนกันมาก การเดินทางมาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในครั้ง นี้ ยังช่วยกระชับความสัมพันธ์ของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในสองประเทศ และทาง TTAA ก็พร้อมที่จะเป็นอีกแรงหนึ่งที่จะผลักดันให้ประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

5. จีนมุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจีนได้รับความนิยมอย่างมาก ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวหลายรายอยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตร คาดว่าในอนาคตธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะกลายเป็น 1 ในอุตสาหกรรมที่สำคัญของจีน ปี 2560 - 2563 จะเป็นโอกาสการสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตร เนื่องจากรัฐบาลจีนจะกำหนดนโยบายต่าง ๆ ที่สนับสนุนและส่งเสริมธุรกิจ ดังกล่าว เช่น

(1) นโยบายทางด้านการใช้ที่ดิน ก่อนหน้านี้จีนเข้มงวดกับการอนุมัติการใช้ที่ดินเพื่อการก่อสร้าง แต่ขณะนี้จีนได้ปรับนโยบายการใช้ที่ดินสำหรับ 5 ปีข้างหน้า โดยวางแผนเพิ่มพื้นที่เพื่อการก่อสร้าง

(2) ขยายบริการด้านเงินกู้ : ปัจจุบัน บริการทางการเงินของธนาคารในเขตชนบทของจีนได้ขยายมากขึ้น การกู้เงิน เพื่อพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตรและธุรกิจการเกษตรแบบทันสมัยจะทำได้ง่ายขึ้น โดยรัฐบาลแนะนำให้ธนาคารเพิ่มหลักทรัพย์ค้ำประกันสินเชื่อ เช่น การใช้เรือนกระจก กรรมสิทธิ์ทางป่าไม้ อุปกรณ์และเครื่องจักรทางการเกษตร กระแสเงินสด (Cash Flow) เป็นต้น จัดหาเงินทุนมากขึ้น

(3) เพิ่มเงินอุดหนุนแก่ธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เนื่องจากรูปแบบธุรกิจดังกล่าวต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมากและ ระยะเวลาในการคืนทุนนาน

2.5 กลุ่มชาติพันธุ์

มณฑลกุ้ยโจวมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ 18 ชนชาติ โดยมีชาวฮั่นเป็นประชากรกลุ่มหลัก และชนกลุ่มน้อยอีก 17 ชนชาติ แต่ในการศึกษาครั้งนี้พบว่ามี 6 ชาติพันธุ์ที่น่าสนใจ ได้แก่ กลุ่มชาติพันธุ์ฮั่น กลุ่มชาติพันธุ์เมี้ยว กลุ่มชาติพันธุ์บู้อี้ กลุ่มชาติพันธุ์ตัง กลุ่มชาติพันธุ์ถู่เจี๋ย และกลุ่มชาติพันธุ์อู่

1. กลุ่มชาติพันธุ์ฮั่น

กลุ่มชาติพันธุ์ฮั่นถือว่าเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีนและในโลก ประกอบด้วยประชากร 1,230,117,207 คนในจีนและในไต้หวัน ชาวฮั่นถือเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของหลายประเทศ ประกอบด้วย 92% ของประชากรจีน และ 62% ของประชากรมณฑลกุ้ยโจว ชาวฮั่นสืบเชื้อสายมาจากชาวหัวเซี่ยในแถบลุ่มน้ำฮวงโห และถือเป็นต้นกำเนิดอารยธรรมจีน

ภาพที่ 2.4 : กลุ่มชาติพันธุ์ฮั่น

ที่มา: <http://www.chinahush.com/2009/> (2552)

2. กลุ่มชาติพันธุ์เมี้ยว

กลุ่มชาติพันธุ์เมี้ยว หรือชาวเขาเผ่าม้ง แม้ว ในประเทศไทย ชาวเมี้ยวในประเทศจีนมีประชากรทั้งหมด 8,940,116 คน เกือบครึ่งหนึ่งอาศัยอยู่ในมณฑลกุ้ยโจวโดยคิดเป็นร้อยละ 12 ของประชากรกุ้ยโจว และที่เหลือในมณฑลหยุนหนาน หูหนาน เสฉวน กวางสี หูเป่ย์และไห่หนาน ชาวเมี้ยวพูดภาษาในตระกูลเมี้ยว เย้า ชาวเมี้ยวมีความโดดเด่นที่เครื่องแต่งกายและแคนอันเป็นเครื่องดนตรีประจำเผ่า

ภาพที่ 2.5 : กลุ่มชาติพันธุ์เมี้ยว

ที่มา: <http://www.chinahush.com/2009/> (2552)

โดยในมณฑลกุ้ยโจวมีชุมชนกลุ่มชาติพันธุ์เมี้ยว หรือชาวเขาเผ่าม้ง เผ่าแม้ว ในหลายชุมชน ได้แก่

- หมู่บ้านเมี้ยวแห่งเมืองฟ่งหวง
- หมู่บ้านม้งเผ่าถง ชาวม้งที่อาศัยอยู่ภายในหมู่บ้านใช้แซ่เดียวกันทั้งหมด คือ แซ่ลู่ หมู่บ้านแห่งนี้ตั้งอยู่ทางภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลกุ้ยโจว ที่เรียกว่าภูมิภาค ฉีเยินตงหนาน
- ชุมชนชาวแม้วฉีเยินตงหนาน ตำบลซีเจียง อำเภอเหลยซาน เขตปกครองตนเองฯ ฉีเยินตงหนาน เป็นชุมชนชาวแม้วที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งยังคงรักษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบดั้งเดิม นิยมแต่งกายด้วยสีน้ำเงิน แดง และดำ ประดับกายและศีรษะด้วยเครื่องเงิน สถาปัตยกรรมตั้งลดหลั่นตามเนินเขา
- ชุมชนชาวแม้วฉีเยินหนาน
- ชุมชนชาวแม้วฉีเยินซีหนาน

- ชุมชนชาวแม้วซีเจียง หมู่บ้านแม้วที่ใหญ่ที่สุดในโลก หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "หมู่บ้านแม้วพันครอบครัว" ซึ่งมีผู้อยู่อาศัยประมาณ 7,000 คน โดยหมู่บ้านนี้ตั้งอาศัยอยู่ในเทือกเขาแม้วที่ห่างไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอเหลยซาน มณฑลกุ้ยโจว มีเอกลักษณ์และความโดดเด่นในเรื่องประเพณีท้องถิ่นและรวมไปถึงลักษณะบ้านโบราณ โดยบ้านจะยกพื้นตั้งเรียงรายกันอยู่ตามแนวภูเขาที่ค่อย ๆ ขึ้นไป

3. กลุ่มชาติพันธุ์ปู้อี

ชาวปู้อี เรียกตัวเองว่า ปู้ใหญ่ ปู้จ๋อง และปู้หม่าน มีถิ่นที่อยู่เขตปกครองตนเองกวางสี จ้วง มณฑลกุ้ยโจว ประชากรชาวปู้อีในมณฑลกุ้ยโจวคิดเป็นร้อยละ 8 ของประชากรทั้งหมด มีภาษาและวัฒนธรรมคล้ายจ้วง พูดภาษาไทยและภาษาจีน นับถือลัทธิดั้งเดิมนับถือผี ศาสนาพุทธ และบางส่วนก็หันไปนับถือคริสต์ศาสนา ชนเผ่าปู้อีเป็นหนึ่งในชนกลุ่มน้อยที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานที่สุดของจีน อาศัยอยู่ที่มณฑลกุ้ยโจว ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีนเป็นเวลานานนับพันปีแล้ว ชุมชนของชนเผ่าปู้อีส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำ ล้อมรอบด้วยภูเขาเขียวขจีขนาดใหญ่

ชนเผ่านี้มีความโดดเด่นด้านดนตรี ที่มีจังหวะ ท่วงทำนองคึกคักสนุกสนานและไพเราะก่อให้เกิดความรัก ความอบอุ่นและความสามัคคีในชนเผ่า ดนตรีเป็นส่วนประกอบสำคัญของวัฒนธรรมชนเผ่าปู้อี ได้หลอมรวมอยู่ในชีวิตประจำวันของชาวปู้อี ได้สร้างความสุข ความสนุกสนานให้กับชาวปู้อีอย่างมาก ชนเผ่าปู้อีใช้เครื่องดนตรีทั้งประเภทตี ดี และเป่า เช่น ซอเออร์หู กลอง ฉิ่ง ขลุ่ย ปี่ และไปไม้ นอกเหนือจากเครื่องดนตรีแล้ว ชุดแสดงและเครื่องประดับของนักแสดงเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการแสดงดนตรี ชนเผ่าปู้อี นักแสดงต้องใส่ชุดประจำชนเผ่า มีสีสันหลากหลาย ปักลวดลายที่สวยงาม ใช้เครื่องประดับพื้นบ้าน

ภาพที่ 2.6 : กลุ่มชาติพันธุ์ปู้อี

ที่มา: <http://www.chinahush.com/2009/> (2552)

4. กลุ่มชาติพันธุ์ต้ง

กลุ่มชาติพันธุ์ต้งประกอบด้วยประชากร 2,960,293 คนอาศัยอยู่ในเขตภูเขาของก๊วยโจว หูหนานและกวางสี ตั้งเป็นชื่อที่ทางรัฐบาลจีนเรียกกลุ่มชาติพันธุ์ มีถิ่นฐานอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลก๊วยโจว คิดเป็นร้อยละ 5 ของประชากรก๊วยโจว เรียกพวกตนเองว่า กำ หรือ อ้ายกำ หรือ ปู้กำ พวกเขาเชื่อว่าพวกตนเองสืบเชื้อสายมาจากชนเผ่าหนก ภาษาของชาวต้งเป็นภาษาในกลุ่มกระได ซึ่งอยู่ในตระกูลภาษาไท กระได และส่วนมากจะใช้อักษรจีนในการเขียน ต่อมาใน ค.ศ. 1958 ก็มีการใช้อักษรละติน แต่ไม่ค่อยนิยมมากนัก นับถือศาสนาทิเบตนิยมและศาสนาพุทธ ชาวต้งมีชื่อเสียงในด้าน การสร้างสะพานที่มีหลังคาครอบที่เรียกว่าสะพานลมและฝน และนอกจากนี้ยังมีชื่อเสียงเรื่องการขับร้องเพลงประสานเสียงอีกด้วย ซึ่งการขับร้องเพลงประสานเสียงของชาวต้งยังได้รับการขึ้นทะเบียนจากยูเนสโกให้เป็นมรดกที่จับต้องไม่ได้อีกด้วย

ภาพที่ 2.7 : กลุ่มชาติพันธุ์ต้ง

ที่มา: <http://www.chinahush.com/2009/> (2552)

5. กลุ่มชาติพันธุ์กู๋เจีย

กลุ่มชาติพันธุ์กู๋เจียประกอบด้วยประชากร 8,028,133 คนอาศัยอยู่ในเขตภูเขาอู๋หลิง พรหมแดนระหว่างมณฑลหูหนาน หูเป่ย์ กุ้ยโจวและเทศบาลนครฉงชิ่ง โดยในมณฑลกุ้ยโจวมีชาว กู๋เจียคิดเป็นร้อยละ 4 ของประชากรกุ้ยโจว ชาวกู๋เจียสืบเชื้อสายมาจากชาวปาโบราณที่ก่อตั้ง อาณาจักรปาในเขตนครฉงชิ่งเมื่อ 2,500 ปีที่แล้ว และอาณาจักรปาต่อมาก็ถูกทำลายลงโดย อาณาจักรวรรดิฉิน ชาวกู๋เจียมีภาษาเป็นของตนเองแต่มีคนพูดได้แค่ประมาณ 70,000 คนจาก ประชากรทั้งหมด 8 ล้านคน ชาวกู๋เจียส่วนมากสื่อสารด้วยภาษาจีนสำเนียงท้องถิ่นและวัยรุ่นก็นิยม พูดภาษาจีนมากกว่าภาษากู๋เจียเอง ชาวกู๋เจียมีชื่อเสียงในเรื่องการร้องเพลงและการเต้น

ภาพที่ 2.8 : กลุ่มชาติพันธุ์กู๋เจีย

ที่มา: <http://www.chinahush.com/2009/> (2552)

6. กลุ่มชาติพันธุ์อี

กลุ่มชาติพันธุ์อีมีประชากร 7,762,286 คน โดยมี 4.5 ล้านคนอาศัยอยู่ในมณฑลหยุนหนาน และ 2.5 ล้านคนในตอนใต้ของมณฑลเสฉวน และอีกประมาณ 1 ล้านคนทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑล กุ้ยโจว คิดเป็นร้อยละ 2 ของประชาชนกุ้ยโจว กลุ่มชาติพันธุ์อีเป็นคำที่รัฐบาลจีนกำหนดขึ้น ประกอบด้วย 6 เผ่าที่มีภาพุดแตกต่างกันอย่างชัดเจนและต่างเรียกตนเองแตกต่างกัน และไม่สามารถสื่อสารกันภายในกลุ่มชาติพันธุ์ได้ ดังนั้นอีจึงเป็นคำกลางเพื่อเชื่อมโยงกลุ่มเหล่านี้ นักประวัติศาสตร์สันนิษฐานว่าชาวอีสืบเชื้อสายมาจากชาวเซียงโบราณในภาคตะวันตกของจีน ภาษาของชาวอีอยู่ในตระกูลภาษาทิเบต พม่า และชาวอียังสามารถพูดภาษาจีนได้อีกด้วย ชาวอีส่วนมากนับถือผี พระพุทธศาสนา เต๋าและคริสต์

ภาพที่ 2.9 : กลุ่มชาติพันธุ์อี

ที่มา: <http://www.chinahush.com/2009/> (2552)

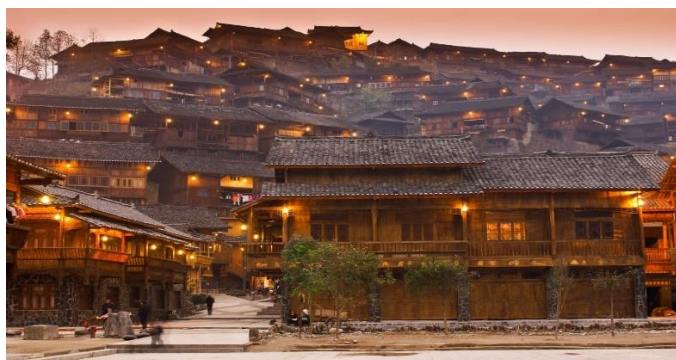
2.6 แหล่งท่องเที่ยว

กัญโจวเป็นมณฑลแห่งเกษตรกรรมที่สำคัญของจีน รัฐบาลได้สนับสนุนให้พื้นที่ชนบทและหมู่บ้านชนกลุ่มน้อยเพาะปลูกสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียงของท้องถิ่นควบคู่ไปกับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของโครงการที่ใช้การท่องเที่ยวลดปัญหาความยากจน ปัจจุบันกัญโจวได้พัฒนาหมู่บ้านในชนบทให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกว่า 3,000 แห่ง และโฮมสเตย์อีกเกือบหมื่นแห่ง และด้วยสภาพสังคมที่อุดมไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม จึงเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ทำให้มณฑลกัญโจวสามารถพัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

2.6.1 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

1) หมู่บ้านชาวแม้ว

หมู่บ้านชาวแม้วตั้งอยู่ที่ตำบลซีเจียง อำเภอเหลยซาน เขตปกครองตนเองฯ ฉีเจียงหนาน ซึ่งเป็นชุมชนชาวแม้วที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งยังคงรักษาวินัยชีวิตความเป็นอยู่แบบดั้งเดิมไว้เป็นอย่างดี เปิดให้เข้าชมสภาพบ้านเรือน ความเป็นอยู่ พร้อมทั้งจัดให้มีกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วมในพิธีต่าง ๆ ของหมู่บ้านที่จัดขึ้นในเทศกาลต่าง ๆ อาทิงานต้อนรับผู้มาเยือนด้วยการตีหม้อเหล้าขวงทาง มีการเป่าปี่ จุดประทัดเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้มาเยือน มีการสาธิตการทำกาลอจีและใช้เลื่อยรับรองแขก นักท่องเที่ยวสามารถร่วมสนุกกับพิธีแต่งงานแย่งเจ้าสาว นอกจากนี้ยังมีการเล่นเก้าอี้ดนตรี การร้องเพลงโต้ตอบคนละคำในบรรยากาศการแสดงความรักของหนุ่มสาวกลุ่มชนเผ่าแม้ว ทั้งนี้นักท่องเที่ยวยังได้ชมทัศนียภาพที่งดงามในเวลาากลางคืน เนื่องจากสภาพบ้านเรือนของชาวแม้วปลูกถล่มกันตามเนินเขา ทำให้เมื่อบ้านทุกหลังเปิดไฟในเวลาากลางคืน จะเกิดภาพคล้ายดวงดาวมากมายส่องสว่างตัดกับความมืดของแนวภูเขาที่อยู่เบื้องหลัง

ภาพที่ 2.10 : หมู่บ้านชาวแม้ว

ที่มา: <http://www.govivigo.com> (2558)

2) เมืองโบราณเงินหย่วน

เมืองโบราณเงินหย่วน ตั้งอยู่ที่อำเภอเหลยซาน เขตปกครองตนเองฯ ฉีเยินตงหนาน ลักษณะคล้ายกับเมืองโบราณต้าหลี่ มณฑลยูนนาน โดยตัวเมืองโบราณถูกล้อมรอบไว้ด้วยประตูเมืองโบราณ ทั้ง 4 ด้าน สะท้อนถึงความเจริญรุ่งเรืองในอดีตได้เป็นอย่างดี สภาพบ้านเรือนมีทั้งส่วนที่เป็นของเดิมและส่วนที่สร้างขึ้นใหม่ แต่ยังคงมนต์ขลังและเสน่ห์อย่างที่ทำให้เมืองโบราณแห่งนี้ยังมี

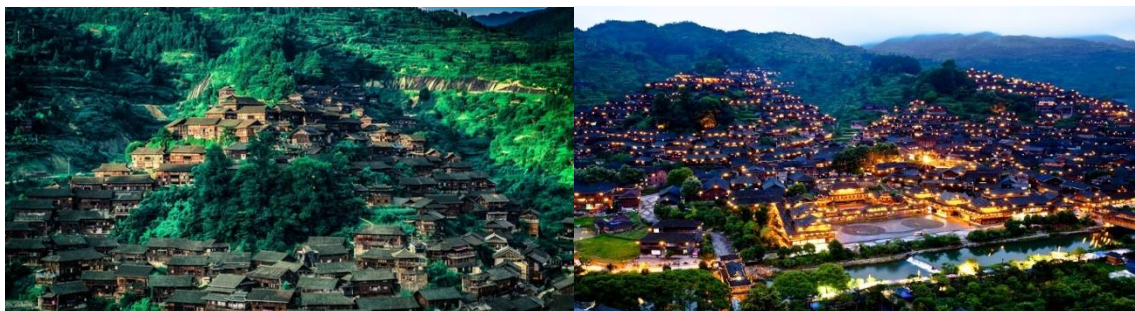

ภาพที่ 2.11 : เมืองโบราณเงินหย่วน

ที่มา : <http://www.chinesetimeschool.com/th-th/articles/chinas-ancient-water-town-zhenyuan/> (2560)

3) ค่ายเผ่าเหมียว

ค่ายเผ่าเหมียวที่ใหญ่ที่สุดในโลกโดยมีจำนวนชาวเหมียว 5600 กว่าชีวิต 1250 กว่าครัวเรือน จุดเด่นของสิ่งก่อสร้างบ้านเรือนในบริเวณนี้จะเรียกว่า “ตึกหย่อนขา” กล่าวคือ ครึ่งหนึ่งของตัวบ้านยื่นออกไปในลำคลอง มีฐานบ้านเป็นเสาไม้รองรับน้ำหนักยึดตัวบ้านกับพื้นน้ำ ตลอดจนมีสิ่งก่อสร้างของชาวเผ่าเหมียวแบบดั้งเดิม รวมถึงทุ่งนาขั้นบันไดอันงดงาม

ภาพที่ 2.12 : ค่ายเผ่าเหมียวตอนกลางวันและกลางคืน

ที่มา: <https://tripderntang.com> (2561)

4) ซิงอี่ บ้านเศรษฐีตระกูลหลิว

บ้านเศรษฐีตระกูลหลิว ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองซิงอี่ มีเนื้อที่ 72 โหม่ว (30ไร่ไทย) ประกอบด้วยบ้านพัก ห้องโถง ห้องรับแขกเรือน หอห้องจิบกันระหว่างหญิงสาวกับชายหนุ่มที่ฝาผนัง มีรูสังเกตุการณ์ของผู้ใหญ่ ศาลเจ้ามุลินิธิตระกูลหลิว เวทีและป้อมปืน เป็นสถานที่จัดกิจกรรม งาน และเทศกาลโบราณของจีน ตลอดจนถึงงานแต่งงานของตระกูล สร้างขึ้นโดยผสมผสานทางสถาปัตยกรรมทั้งของจีนและสถาปัตยกรรมของยุโรปอย่างลงตัว

ปัจจุบันจัดเป็นหอพิพิธภัณฑ์กิจการงานแต่งงานของชนชาวเผ่าต่าง ๆ อาทิ เผ่าแม้ว ภูเขา ตัง ปู้ อี้ ไป หลี (ลื้อ) ส่วย อี้ ญี่เจีย อ้ายลาว 9 เผ่าของก๊วยโจว

5) เมืองโบราณซิงเหยียน

ซิงเหยียนเจิ้ง เป็นเมืองโบราณที่สร้างด้วยหิน ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่ชาวฮั่นอพยพมาตั้งรกรากจากหูหนาน ครั้งทหารชาวฮั่นในสมัยต้นราชวงศ์หมิง เมื่อ 600 ปีก่อน ที่ยกทัพตีขามองโกล สมัยปลายราชวงศ์หยวน และปราบหัวเมืองต่าง ๆ หลังสงบศึกกองทัพหูหนานต่างก็ตั้งรกรากในหมู่บ้านนี้

ภาพที่ 2.13 : เมืองโบราณซิงเหยียน

ที่มา: <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/635811> (2558)

6) วัดหงษ์ชื้อ

วัดหงษ์ชื้อเป็นวัดพุทธที่มีชื่อเสียงที่สุดในก๊วยหยางและมีอาณาเขตกว้างขวางที่สุดในมณฑลก๊วยโจว ตัววัดตั้งอยู่บริเวณบนภูเขาเขี่ยนเหลียงซาน ห่างจากตัวเมืองไปทางตะวันตกเฉียงเหนือราว 1.5 กิโลเมตร บรรยากาศโดยรอบค่อนข้างเงียบสงบสมกับการเป็นวัดเซน เจ้าอาวาสชื้อซงเป็นผู้สร้างในสมัยพระเจ้าคังซีเมื่อปี ค.ศ.1672 กว่า 300ปี วัดมีการบูรณะอยู่เสมอ วิหาร อาคาร ได้รับการดูแลรักษาอย่างดี ถือเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองของชาวก๊วยโจว

ตรงประตูทางเข้าวัดมีหอกลองและหอรชังขนาดทั้งสองข้าง ระฆังสำริด มีน้ำหนักกว่า 1.5 ตัน ภายในวิหารหลักเรียกว่าวิหารกษัตริย์สวรรค์ (Heavenly King Hall) มีรูปปั้นพระศรีอริยเมตไตรยและจาตุมหาราชิกาทั้งสี่ประดิษฐานอยู่ด้วยกัน วิหารรองของวัด คือ วิหารโพธิสัตว์ ภายในประดิษฐานองค์เจ้าแม่กวนอิม 32 กร และวิหารสุดท้ายวิหารมหาวิระ ภายในมีรูปปั้นพระศรีศากยมุนีทองคำและ 18 อรหันต์ นอกจากนี้ในบริเวณวัดยังถูกจัดแต่งอย่างสวยงามด้วยสระน้ำและน้ำพุ มีรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิมองค์ใหญ่ประดิษฐานอยู่ตรงกลาง

ภาพที่ 2.14 : วัดหงษ์ชื้อ

ที่มา: <http://www.planet789.com/2013/08/hongfu-temple.html> (2556)

7) หมู่บ้านโบราณเทียนหลงเป่า

เมืองเก่าถุนเป่าใจี้ เป็นเมืองโบราณกว่า 600 ปี ชาวบ้านเป็น "ชาวแม้ว 5 สี" เชื่อกันว่าที่จริงแล้วนั้นเป็นทหารชาวฮั่นแถบมณฑลเจียงซีของจูหยวนจาง ตอนที่ยกทัพไล่ชาวมองโกล ปราบหัวเมืองและยึดครองมณฑลกุ้ยโจว อีกกองหนึ่ง ซึ่งเรียกตนเองว่าเป็นชาว "แม้ว" แต่อาหารการกินเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีก็ยังคงรักษาของมณฑลเจียงซีไว้เป็นสำคัญ

8) เทียนไถซาน

ภูเขาเทียนไถซานและวัดอู่หลงชื่อ เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองของ "ชาวแม้ว 5 สี" มาแต่โบราณตั้งอยู่บนเนินเขาเทียนไถซาน ซึ่งชาวบ้านที่เป็นชาวฮั่นนำพุทธศาสนามาผสมผสานกับการนับถือผีของชาวแม้วมณฑลกุ้ยโจวเข้าด้วยกัน จึงเป็นความเชื่อของพุทธศาสนาอีกนิกายหนึ่งดูโบราณ ลึกลับ แต่ก็เป็นมหายานโดยทั่วไปของจีน

ภาพที่ 2.15 : เทียนไถซาน

ที่มา : <https://www.planetworldwide.com> (มปป)

2.6.2 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

1) หงเฟิงหู ทะเลสาบเมเปิล

ห่างจากกุ้ยหยางประมาณ 90 กิโลเมตร ไปทางตะวันตกเฉียงใต้ เป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่มีเนื้อที่ 57 ตารางกิโลเมตร (ใหญ่กว่าซีหู 6 เท่าตัว) สร้างขึ้นมาเก็บน้ำเพื่อผลิตไฟฟ้าและทดน้ำเป็นชลประทานในการเพาะปลูก ภายในทะเลสาบมีเกาะเล็กเกาะน้อยหลายแห่ง บนเกาะมีถ้ำ ในถ้ำมีธารน้ำ หมูทะเลสาบประกอบด้วยทะเลสาบใต้ ทะเลสาบเหนือ ทะเลสาบกลาง และทะเลสาบหลัง มีทางน้ำเชื่อมติดต่อกัน เนื่องด้วยบริเวณทะเลสาบเป็นเกาะเต็มไปด้วยต้นเมเปิลจะเป็นสีแดงในช่วงฤดูใบไม้ร่วง จึงมีชื่อเป็นหงเฟิงหู ทะเลสาบเมเปิลแดง สามารถล่องเรือชมบริเวณทะเลสาบและเดินเล่นบนเกาะ ที่สร้างเป็นหมู่บ้านจำลองของชาวดั่ง

2) น้ำตกหลักหวงกั่วซู่

น้ำตกหวงกั่วซู่เป็นน้ำตกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีน และเป็นน้ำตกที่มีชื่อมากที่สุดในอันดับต้น ๆ ของโลก ตัวน้ำตกมีความสูง 77.8 เมตร ด้านบนสุดของตัวน้ำตกมีความกว้าง 83.3 เมตร บริเวณรอบ ๆ จะมีน้ำตกขนาดเล็กใหญ่แตกต่างกันมากอยู่ถึง 18 แห่ง รวมประกอบกันเป็นน้ำตกขนาดมหึมาที่เรียกว่า “เจียจู่ หรือ บ้าน” จึงทำให้ได้รับการบันทึกลงหนังสือบันทึกสถิติโลกกินเนสส์ว่าเป็นหมู่น้ำตกที่ใหญ่ที่สุดในโลก น้ำตกหวงกั่วซู่เป็นน้ำตกแห่งหนึ่งในกลุ่มน้ำตกหวงกั่วซู่ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด เป็นน้ำตกแห่งเดียวในโลกที่สามารถชื่นชมความงามได้จากทั้ง 6 ทิศทางซึ่งก็คือ บน ล่าง ซ้าย ขวา หน้า หลัง และยังเป็นน้ำตกที่มีถ้ำมาน้ำตกที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติซึ่งสามารถเดินทะลุจากด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่ง ทำให้บริเวณด้านในถ้ำหลังน้ำตกนั้น นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสบรรยากาศต่าง ๆ ของตัวน้ำตกได้อย่างเต็มที่และนอกเหนือจากความงดงามตามธรรมชาติ น้ำตกหวงกั่วซู่แห่งนี้ก็ยังคงอุดมไปด้วยประเพณีและวัฒนธรรมของชนเผ่าดั้งเดิมบนสถานที่แห่งนี้ซึ่งก็คือ ชนเผ่าปู้อี้ ชนเผ่าเหมียว และที่น่าประทับใจมากที่สุดก็จะเป็นสิ่งก่อสร้างบ้านเรือนที่ทำจากหิน โดยบริเวณใกล้ ๆ กับน้ำตกหวงกั่วซู่ มีค่ายหมู่บ้านหินที่เรียกว่า “ฮว่าสือเส้า” ซึ่งปัจจุบันเป็นหมู่บ้านในพื้นที่อนุรักษ์ของชาวปู้อี้

ภาพที่ 2.16 : น้ำตกหลักหวงกั่วซู่

ที่มา: <https://tonkarlove.wordpress.com> (มปป)

3) ฮั่วซี ธารดอกไม้

อยู่ที่ภาคใต้ของเมืองก๊วยหยางออกไป 17 กิโลเมตร เป็นสวนสาธารณะแห่งหนึ่งของเมืองก๊วยหยาง เป็นธารน้ำที่วกวนไหลผ่านภูเขาหลายลูก บริเวณสร้างแก่ง สะพานทรงต่าง ๆ เป็นสถานที่ที่ชาวเมืองก๊วยโจวชอบมาเดินเล่น พายเรือ พักผ่อนยามหยุดงาน และเทศกาล

4) เจี้ยชี่วโหลว

ตั้งอยู่ริมธารน้ำเมืองก๊วยโจวหนานหมิงเหอ สร้างในสมัยราชวงศ์หมิง ศักราชว่านลี่ (ปี ค.ศ.1598) เจียงตงจื่อข้าหลวงใหญ่สร้างตึกเจี้ยชี่วเพื่อเป็นสิริมงคล อวยพรให้นักศึกษาเมืองก๊วยหยาง สอบได้ที่ 1 ซึ่งเท่ากับ “เจี้ย” จึงมีชื่อเสียงและเป็นที่เชิดหน้าชูตา มีความหมายว่า “ชี่ว” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ และวัฒนธรรมของเมืองก๊วยหยาง

ภาพที่ 2.17 : เจี้ยชี่วโหลว

ที่มา:<https://tripderntang.com> (2561)

5) ภูเขาเซียนหลิงซาน

ตั้งอยู่ทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 105 กิโลเมตรเหนือที่ 300 เฮกแตร์ เป็นสวนสาธารณะที่สำคัญแห่งหนึ่งของก๊วยหยาง มีอากาศอบอุ่นและความหนาแน่นของป่าไม้ บ่อน้ำร้อน ละครหินที่สวยงาม คำว่า “เซียน” คืออักษรย่อของก๊วยหยาง “หลิน” หมายความว่าศักดิ์สิทธิ์ ปีค.ศ. 1672 สมัยคังซีแห่งราชวงศ์ชิง เจ้าอาวาสเส่อเฟิงได้รับการสนับสนุนจากข้าหลวงใหญ่และสร้างวัดหลงฝูบนภูเขาซึ่งมีความหมายว่า มีโชคที่เผยแพร่พุทธศาสนา ในวัดจัดเป็นอุโบสถ วิหารเจ้าแม่กวนอิม วิหารจัตุโลกบาล ศาลเจ้ากวนอู เป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองของเมืองก๊วยหยาง ตั้งแต่รัชสมัยพระเจ้าเฉียนหลง มีการบูรณะซ่อมแซมหลายครั้ง เป็นวัดที่สมบูรณ์แบบวัดหนึ่ง

6) เทียนเชิงเดียว สะพานธรรมชาติ

บริเวณที่ห่างจากน้ำตก 10 กว่ากิโลเมตรมีสะพานธรรมชาติกว้าง 200 ถึง 300 เมตร ยาวกว่า 1 กิโลเมตร บนสะพานมีป่าละเมาะ ป่าหิน น้ำพุ สระน้ำ ซึ่งรถและผู้คนเข้าไปเที่ยวชมสัญจรไปมา ภายในสะพานมีทั้งถ้ำและธารน้ำ ซึ่งเป็นเปลือกโลกหินปูน (karst) ที่สมบูรณ์แบบก่อให้เกิดความสวยงามของธรรมชาติ ซึ่งเป็นลักษณะของเปลือกโลกหินปูนโดยเฉพาะ

7) หลงกง วังพญามังกร

ใกล้เขตน้ำตก เป็นถ้ำที่ค้นพบสมัยทศวรรษที่ 80 ขณะสร้างส่วนผลิตไฟฟ้า ขนาดเล็กของท้องถิ่น ได้เปิดเป็นอุทยานแห่งชาติของเมืองอานฮู่ ถ้ำต่าง ๆ ของผิวโลกหินปูนมีมากมาย แต่การชมถ้ำโดยการล่องเรือเพียงอย่างเดียวไม่น่ามากนัก มีกวีว่า “น้ำไม่จำเป็นต้องลึก ขอมังกรก็ศักดิ์สิทธิ์” ปัจจุบันนี้มีการนำเที่ยวในถ้ำระยะทาง 840 เมตรแบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ มังกรรับแขก จิตรกรรมและประติมากรรมผนัง 5 พญามังกรเฝ้าถ้ำ วังบาดาล – ภูเขา และเหวลึก ได้รับการยืนยันจากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญนักรังสีวิทยาว่าบริเวณด้านในถ้ำสมรรถนะรังสีต่ำกว่าทำอื่น 1/30 และสามารถรักษาโรคหัวใจความดันโลหิตสูงได้ดีมาก

ภาพที่ 2.18 : หลงกง วังพญามังกร

ที่มา: [https://www.bloggang.com/\(2550\)](https://www.bloggang.com/(2550))

8) แก่งห่ม่าหลิงเหอ

ห่ม่าหลิงเหอ ตั้งอยู่ภาคใต้ของมณฑลกุ้ยโจว ชายแดนรอยตะเข็บของมณฑลกุ้ยโจวและยูนนาน ไกลจากเมืองชิงอี้ไปประมาณ 60 กิโลเมตร นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญทางธรณีวิทยาทำการสำรวจพบว่า ห่ม่าหลิงเหอเกิดจากการแยกตัวของผิวโลกเมื่อ 70 ล้านปีก่อน ยุค The Tertainy period (R) มีระยะยาว 74.8 กิโลเมตรในแก่งมีน้ำตก 100 กว่าสาย ถือเป็นรอยแยกอันดับหนึ่งของโลก เป็นรอยแผลเป็นที่ “สด” ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

บริเวณแก่งห่ม่าหลิงเหอรอยแยกที่กว้างที่สุด 150 เมตร เฉลี่ยลึก 110 - 160 เมตร สองข้างเป็นหน้าผาตั้งเป็นมุมฉากชันดิ่ง โตรกหินแปลกตา ตะกอนหินปูนเป็นหินงอกลักษณะต่าง ๆ เขตชมวิว “เทียนชิงเต่า” อยู่ช่วงกลางของห่ม่าหลิงเหอ มีเส้นทางสะพานเลียบบกลางหน้าผาชมความงามของธรรมชาติ เดือนเมษายน - ตุลาคมจะมีการจัดทัวร์ล่องแก่ง ทิวทัศน์สองฝั่งหน้าผาเป็นระเบียบภาพ “1000 ภาพ” ตามจินตนาการ

ภาพที่ 2.19 : แก่งห่ม่าหลิงเหอ

ที่มา: <https://www.bloggang.com/> (2553)

9) ป่าเขามีนยอดควานเฟิงหลิน

เป็นที่อกเขาหินปูนที่ถูกลมและน้ำกัดกร่อนจนเป็นยอดเขาต่าง ๆ นับพันนับหมื่นยอด ในบริเวณรอยตะเข็บกุ้ยโจวกับยูนนาน คูยิ่งใหญ่ตระการตาติดต่อกันหลาย 100 กิโลเมตร มีทั้งแม่น้ำ ไร่นา หมู่บ้านผสมผสานกันอย่างสวยงาม ดังลายทอของชนเผ่าชาว “ปู้อี้” ซึ่งเป็นดินแดนบริสุทธิ์ของมณฑลกุ้ยโจว

10) อ่างเก็บน้ำว่านเฟิงหู

อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ริมเทือกเขาว่านเฟิงหลินสร้างมาเพื่อเก็บกักน้ำนำมาใช้ผลิตกระแสไฟฟ้าและทำชลประทานเพื่อการเพาะปลูก มีเนื้อที่ในการเก็บกักน้ำ 176 ตารางกิโลเมตร กว้าง 1.5 กิโลเมตร ยาว 126 กิโลเมตร ใหญ่กว่าซีหู 76 เท่าตัว เป็นทะเลสาบจากกำลังมนุษย์ที่สร้างขึ้นบนที่ราบสูงที่ลือชื่อแห่งหนึ่งของจีน สามารถล่องเรือชมทะเลสาบและสองฝั่ง รวมทั้งเทือกเขาว่านเฟิงหลิน ซึ่งมีบรรยากาศคล้ายกับล่องในแม่น้ำแยงซี ตื่นตากับความมหัศจรรย์ของขุนเขาสองฝั่งแม่น้ำ

11) ซิงเหยิน แกรนด์แคนยอนเป่ย์ผานซาน

ตั้งอยู่ระหว่างทาง อานฮั่น - ซิงอี้ รอยตะเข็บระหว่างมณฑลกุ้ยโจวกับมณฑลยูนนาน บนที่ราบสูงหยุนกุ้ย ซึ่งเป็นหวลึกระหว่างเป่ย์ผานซานและหนานผานซาน จากกันเหว - แม่น้ำหนานผานเจียง ถึงยอดเขาสูงกว่า 1500 เมตร จุดชมวิวเป็นลานกว้างที่ผาริมถนนทางรถยนต์ แพ้พบ เปิดโล่งมองเห็นที่ราบสูงทั้งสองตั้งประชันกัน ยิ่งใหญ่ตระการตายิ่งกว่าแกรนด์แคนยอน - โคโลราโดของสหรัฐอเมริกา

ภาพที่ 2.20 : ซิงเหยิน แกรนด์แคนยอนเป่ย์ผานซาน

ที่มา: https://www.matichon.co.th/foreign/news_411778 (2561)

2.7 อาหาร

มณฑลกุ้ยโจวตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน ได้รับการยกย่องว่าเป็น"มณฑลแห่งส่วนสาธารณะ" ที่มีทิวทัศน์ธรรมชาติที่สวยงาม และเนื่องจากเป็นแหล่งชุมชนของชนชาติพันธุ์ต่าง ๆ จึงเป็นที่รวมของขนบธรรมเนียมที่หลากหลายที่ผู้คนต่างให้ความสนใจ นอกจากนี้อีกหนึ่งปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้หลั่งไหลเข้ามาสัมผัสกับมณฑลกุ้ยโจว ได้แก่ อาหารของมณฑลกุ้ยโจว

อาหารกุ้ยโจว หรืออีกชื่อว่า อาหารเฉียน (เฉียน เป็นชื่อย่อของกุ้ยโจว) โดยมีที่มาจากอาหารของเมืองกุ้ยหยาง อาหารจากภาคเหนือของมณฑลกุ้ยโจว และอาหารของชนชาติส่วนน้อยในมณฑลกุ้ยโจว

ในช่วงต้นราชวงศ์หมิง อาหารของมณฑลกุ้ยโจวมีความสมบูรณ์แบบ และมีประวัติยาวนานกว่า 600 ปี อาหารของมณฑลกุ้ยโจวแตกต่างกับอาหารเสฉวน อาหารหูหนาน อาหารกวางตุ้ง อาหารซันตง และอาหารเจียงซู อาหารกุ้ยโจวมีความพิเศษ กล่าวคือ เป็นอาหารที่เรียบง่าย ไม่หรูหรา คนที่รับประทานรู้สึกคุ้นชินกับอาหาร ดังนั้น อาหารกุ้ยโจวจึงไม่ใช่อาหารที่ใช้สำหรับเลี้ยงแขก แต่เป็นอาหารสำหรับใช้ต้อนรับญาติมิตร ข้อเด่นของอาหารกุ้ยโจว คือ มีรสเผ็ด ไม่เผ็ดร้อนแต่เป็นรสเผ็ดเย็น คือนอกจากจะมีรสเผ็ดแล้ว ยังมีความหอมหวานอีกด้วย และมีรสเปรี้ยวเป็นพิเศษ รสเปรี้ยวของอาหารกุ้ยโจวก็แตกต่างกับรสเปรี้ยวที่ทำจากน้ำส้มสายชู แต่เป็นรสเปรี้ยวที่ได้จากการต้มมะเขือ

1. น้ำจิ้ม

ชาวกุ้ยโจวพิถีพิถันกับน้ำจิ้มมาก เครื่องปรุงสำคัญที่ใช้ทำน้ำจิ้มคือ พริก กระเทียม ขิง ต้มหอมและพริกไทย กับข้าวที่ต่างกันต้องทานกับน้ำจิ้มที่ต่างกัน เพียงแต่ใช้พริกที่ต่างกันก็สามารถทำเป็นน้ำจิ้มหลายประเภทได้ นอกจากนี้ บางสูตรของน้ำจิ้มมีการใส่ถั่วเหลืองและถั่วลิสงที่ผัดแล้วลงในน้ำจิ้ม หรือใส่เต้าหู้ยี้ หมูสับในน้ำจิ้ม จึงนับว่าเป็นน้ำจิ้มที่มีความพิเศษแตกต่างจากที่อื่น

2. แกงเปรี้ยวหวานปลา

สิ่งที่ขาดไม่ได้ในการทำแกงเปรี้ยวหวานก็คือ เครื่องแกง เครื่องแกงเปรี้ยวที่ดีที่สุดของมณฑลกุ้ยโจวเป็นเครื่องแกงจากเมืองไซ่หลี่ วิธีทำแกงเปรี้ยวหวานปลา นำน้ำต้มข้าวครั้งที่ 2 มากลั่นจนน้ำออกสีขาวอ่อน เสร็จแล้วก็ใช้น้ำดังกล่าวต้มกับมะเขือ ขิงและหน่อไม้เปรี้ยวของมณฑลกุ้ยโจว เวลาทานก็ใส่ปลาลงไปต้ม

ภาพที่ 2.21 : แกงเปรี้ยวหวานปลา

ที่มา: <http://www.absolutechinatours.com/china-travel/miao-food.html> (2538)

3. ซุปปลา

อาหารชนิดนี้เป็นอาหารขึ้นชื่อของเมืองกุ้ยโจว เป็นเมนูพิเศษสำหรับคนที่รักความเผ็ด ซุปเนื้อปลามีรสชาติเปรี้ยวและเผ็ดมาก ๆ ทำจากปลาน้ำจืด ซอสมะเขือเทศ พริกกุ้ยโจวท้องถิ่นที่มีสีแดงจัด น้ำมันพริก กระเทียมและหัวหอม ซึ่งรสชาติเปรี้ยวนั้นไม่ได้มาจากน้ำส้มสายชูแต่มันมาจากการหมักผักท้องถิ่นของกุ้ยโจว

ภาพที่ 2.22 : ซุปปลา

ที่มา: <http://travel.catdumb.com/7-spiciest-china-dish-511/> (2018)

4. หนิวเป็ย

“หนิวเป็ย” มีชื่อเรียกอีกอย่างว่า “ไปเฉ่าทัง” เป็นอาหารพื้นบ้านของชนเผ่าเหมียวและชนเผ่าตังที่อาศัยอยู่ในมณฑลกุ้ยโจว อาหารจานนี้ ประยุกต์มาจากน้ำย่อยที่คั้นจากกากอาหารในกระเพาะและลำไส้เล็กของวัวที่เพิ่งถูกฆ่า จัดเป็นอาหารที่ใช้เลี้ยงแขกสำคัญโดยเฉพาะ จะเห็นได้จากในหมู่บ้านจงเฉิง อำเภอหรงเจียง จังหวัดปกครองตนเอง ชนเผ่าเหมียวและชนเผ่าตัง ภาคตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลกุ้ยโจว มีการนำอาหารพื้นบ้าน “หนิวเป็ย” จัดโต๊ะอาหารยาวกว่า 200 เมตรเพื่อเลี้ยง ต้อนรับนักท่องเที่ยวราว 1,000 คน

ภาพที่ 2.23 : อาหารพื้นบ้าน “หนิวเป็ย”ในงานเลี้ยงต้อนรับนักท่องเที่ยว

ที่มา: <http://thai.cri.cn/247/2017/12/17/226s261965.htm> (2017)

5. ไก่ผัดถั่วลิสง

เป็นอาหารชื่อดังของมณฑลกุ้ยโจว วิธีทำ นำเนื้อไก่หั่นเต๋า พริกแห้ง และถั่วลิสงมาผัดรวมกัน รสชาติของเนื้อไก่นุ่ม ๆ ถั่วลิสงกรอบ ๆ ผัดกับน้ำซอสรสเผ็ด เข้ากันได้ดีจนทำให้หลาย ๆ คนติดใจ โดยเฉพาะชาวต่างชาติในแถบยุโรปและอเมริกา ทำให้ชื่อของอาหารจานนี้กลายเป็นสัญลักษณ์ของอาหารจีนไปโดยปริยาย

ภาพที่ 2.24 : ไก่ผัดถั่วลิสง

ที่มา: http://teshwin363.blogspot.com/p/blog-page_2338.html (มปป)

6. ปลาตองเหมียว

เป็นอาหารของชนเผ่าเหมียวและต้ง มีรสเค็ม วิธีทำ นำปลาคาร์พที่จับในช่วงปลายฤดูใบไม้ร่วง มาปรุงรสด้วย พริกไทย ขิงและกระเทียม นำไปแช่ในข้าวหมัก และถูกเก็บไว้ในถังไม้หรือไผ่ดิน จะได้ปลาตองที่มีรสชาติอร่อยและแปลกใหม่

ภาพที่ 2.25 : ปลาตองเหมียว

ที่มา: <http://www.absolutechinatours.com/china-travel/miao-food.html> (2538)

7. ข้าวเหนียวห้าสี

ชาวชนเผ่าเหมียวได้แสดงความสามารถของพวกเขาในการทำอาหารแปลก ๆ ใหม่ ๆ โดยการนำไปไม้ ผลไม้ และกลีบดอกไม้ สกัดน้ำมาทำเป็นสีส่นของข้าวเหนียว ทำให้ได้ข้าวเหนียวที่มีสีส่นถึง 5 สี คือ สีแดง สีเขียว สีเหลือง สีขาวและสีดำ อาหารอันโอชะของท้องถิ่นนี้ไม่เพียงแต่แปลกตา แต่ยังมีประโยชน์ต่อร่างกายอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ข้าวเหนียวห้าสีจึงจะได้รับความนิยมอย่างมาก และเป็นอาหารส่วนหนึ่งที่ขาดไม่ได้ของเทศกาลต่าง ๆ เช่น เทศกาลอาหารประจำชนเผ่าแม้ว หรือ เทศกาลวันวาเลนไทน์

ภาพที่ 2.26 : ข้าวเหนียวห้าสี

ที่มา: <http://www.absolutechinatours.com/china-travel/miao-food.html> (2538)

8. ข้าวต้มไก่

เป็นอาหารดั้งเดิมของชนเผ่าเหมียวที่ใช้ต้อนรับแขกหรือนักท่องเที่ยวที่มาเยือนหรือใช้ในการฉลองเทศกาลวันขึ้นปีใหม่ ซึ่งไก่ที่นำมาใช้ประกอบอาหารนั้นจะเป็นไก่ที่ถูกเลี้ยงโดยเกษตรกรในชนบท อาหารในมณฑลกุ้ยโจวนี้ส่วนมากจะมีรสชาติค่อนข้างเปรี้ยวและเผ็ด หากใครไม่ชอบรสเปรี้ยวและเผ็ดข้าวต้มไก่ที่มีคุณค่าทางโภชนาการและอร่อยนี้ถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ดีทีเดียว

ภาพที่ 2.27 : ข้าวต้มไก่

ที่มา: <http://www.absolutechinatours.com/china-travel/miao-food.html> (2538)

9. ไก่ห่อใบบัว

สำหรับอาหารจานนี้มีไก่เป็นวัตถุดิบหลักในการประกอบอาหาร โดยเริ่มแรก นำไก่มาถอนขนและเอาไส้ที่อยู่ภายในไก่ออกมาหลังจากนั้นจะยัดไส้ด้วยเครื่องปรุงรสต่าง ๆ ห่อด้วยใบบัวและนำไปย่าง เมื่อสุกได้ที่แล้วจะมีกลิ่นหอมอบอวลพร้อมเสิร์ฟให้รับประทานกัน ถือเป็นเมนูหลักที่แต่ละโต๊ะต้องมี

ภาพที่ 2.28 : ไก่ห่อใบบัว

ที่มา: <http://www.absolutechinatours.com/china-travel/miao-food.html> (2538)

10. หมู (สุกร) หั่น

โดยสุกรที่นำมาประกอบอาหารจะเป็นลูกสุกรที่มีอายุตั้งแต่สามถึงห้าเดือนมีน้ำหนักประมาณ 50-60 ปอนด์ และนำมาอบจนหนังของมันสีน้ำตาลทอง กลิ่นหอมคลุ้งเสิร์ฟบนจานทั้งตัว

ภาพที่ 2.29 : หมู (สุกร) หั่น

ที่มา: <https://www.chinatours.com/travel-guide/guizhou/food-restaurant.html> (2560)

2.8 ข้อมูลที่พักกุ้ยโจว

ประเทศจีนมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางจำนวนมาก สำหรับมณฑลกุ้ยโจวเดิมยังไม่ได้เป็นที่รู้จักของคนไทยในอีกหลาย ๆ คน เนื่องจากยังมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับมณฑลแห่งนี้ไม่มากนัก และไม่มีโปรแกรมการนำเที่ยวที่แพร่หลาย บริษัทนำเที่ยวไม่ค่อยมีการจัดโปรแกรมพาไปท่องเที่ยว เนื่องจากการเดินทางยังไม่สะดวกสบาย ทำให้คนไทยหลาย ๆ คนไม่เคยได้ไปสัมผัสมณฑลกุ้ยโจวมาก่อน แต่ด้วยภายหลังกุ้ยโจวได้รับการสนับสนุนจากกรมการท่องเที่ยว อีกทั้งมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไป จึงทำให้มณฑลแห่งนี้เป็นที่น่าสนใจยิ่งนัก และสำหรับที่พักภายในมณฑลกุ้ยโจวก็ได้รับการพัฒนาด้วยเช่นเดียวกัน ทำให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก ด้วยบริการทุกระดับตามความต้องการของนักท่องเที่ยว

โรงแรมระดับห้าดาว

1. Kempinski Hotel Guiyang

โรงแรมกุ้ยหยาง เคมปินสกี ที่พักในกุ้ยหยาง เดินทางไปได้ง่ายในท่าเลดี สามารถเดินทางไปยังที่พักระดับ 5 ดาวแห่งนี้ได้อย่างง่าย เพราะอยู่ห่างจากสนามบินเพียง 15 กิโลเมตร ที่พักแห่งนี้ตั้งอยู่ใกล้สถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งที่ได้รับความนิยม เช่น Hunter Plaza Star Shopping Mall Dade School Guizhou

ที่พักในเครือ Kempinski มีบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมสรรพ ซึ่งจะทำให้ผู้เข้าพักรู้สึกผ่อนคลายสบายใจราวกับอยู่บ้านของตัวเอง ณ ที่พักเปี่ยมคุณภาพแห่งนี้ จะได้เพลิดเพลินกับรูมเซอร์วิส 24 ชั่วโมง ฟรี Wi-Fi ทุกห้อง คาสิโน แผนกต้อนรับ 24 ชั่วโมง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับผู้เข้าพัก

ที่พักมีห้องพักจำนวน 366 ห้องให้เลือกสรร ซึ่งล้วนแล้วแต่ให้ความรู้สึกสงบผ่อนคลายขณะเข้าพัก นอกจากนี้ ที่พักยังจัดเตรียมกิจกรรมนันทนาการหลากหลายไว้ให้ผู้เข้าพักได้เพลิดเพลิน สามารถอิมเมกับบริการเหนือระดับและทำเลที่ตั้งดีเลิศได้ที่โรงแรมกุ้ยหยาง เคมปินสกี

ภาพที่ 2.30 : Kempinski Hotel Guiyang

ที่มา: <https://www.booking.com> (2561)

2.Sofitel Guiyang Hunter

Sofitel Guiyang Hunter ตั้งอยู่ใจกลางหนานมิง เป็นจุดที่ยอดเยี่ยมในการออกสำรวจเที่ยวชมกู่หยาง สามารถเดินทางไปยังสถานที่สำคัญต่าง ๆ ของเมืองได้อย่างสะดวก เนื่องจากที่พักตั้งอยู่ในทำเลที่เดินทางสะดวก ผู้เข้าพักจึงไปยังสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมต่าง ๆ ของเมืองได้โดยง่าย

ที่พักมีบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมสรรพ ซึ่งจะทำให้ผู้เข้าพักรู้สึกผ่อนคลายสบายใจราวกับอยู่บ้านของตัวเอง เมื่อเข้าพักที่นี่ ผู้เข้าพักทุกท่านจะได้รับบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น รัมเซอร์วิส 24 ชั่วโมง ระบบความปลอดภัย 24 ชั่วโมง ฟรี Wi-Fi ทุกห้อง แม่บ้านทำความสะอาดรายวัน ที่ชาร์จกำลังรถ

ที่พักมีห้องพักที่ประดับตกแต่งอย่างสวยงามกว่า 274 ห้อง บางห้องยังมีเครื่องปรับอากาศ บริการโทรปลุก โต๊ะเขียนหนังสือ มินิบาร์ โทรศัพท์ ไว้บริการอีกด้วย ไม่ว่าผู้เข้าพักจะชอบออกกำลังกาย หรือมองหาวิธีผ่อนคลายหลังวันอันแสนวุ่นวาย สิ่งอำนวยความสะดวกของที่พัก เช่น อ่างอาบน้ำร้อน ห้องฟิตเนส ซาวน่า สระว่ายน้ำในร่ม สปา จะตอบโจทย์ความต้องการได้เป็นอย่างดี Sofitel Guiyang Hunter เป็นทางเลือกที่ดึงดูดใจสำหรับผู้เดินทางไปยังกู่หยาง

ภาพที่ 2.31 : Sofitel Guiyang Hunter
ที่มา: <https://www.booking.com> (2561)

3.Four Points by Sheraton Bijie

โพร่ พอยท์ส บาย เซอราทัน บิจี้ ที่พักในปีเจีย จากที่พักสามารถเดินทางได้อย่างสะดวก ง่ายตายไปยังทุกที่ในเมือง เนื่องจากที่พักตั้งอยู่ในทำเลที่เดินทางสะดวก ผู้เข้าพักจึงไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอดนียมต่าง ๆ ของเมืองได้โดยง่าย

ผู้เข้าพักจะได้รับความสะดวกสบายอย่างเต็มที่ ด้วยบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ดีพร้อมที่สุด ที่พักเสนอบริการที่หลากหลาย เช่น ฟรี Wi-Fi ทุกห้อง แผนกต้อนรับ 24 ชั่วโมง สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ เช็คอิน/เช็คเอาท์ด่วน ห้องเก็บกระเป๋า

ห้องพักของที่พักได้รับการออกแบบอย่างพิถีพิถัน เพื่อมอบความสะดวกสบายสูงสุดให้แก่ผู้เข้าพัก บางห้องพักยังมีโทรทัศน์จอแบน เครื่องปรับอากาศ เครื่องทำความร้อน บริการโทรปลุก โต๊ะเขียนหนังสือ คอยให้บริการ ไม่ว่าผู้เข้าพักจะชอบออกกำลังกาย หรือมองหาวิธีผ่อนคลายหลังวันอันแสนวุ่นวาย สิ่งอำนวยความสะดวกของที่พัก เช่น ห้องฟิตเนส สระว่ายน้ำในร่ม จะตอบโจทย์ความต้องการได้เป็นอย่างดี โพร่ พอยท์ส บาย เซอราทัน บิจี้ คือตัวเลือกที่ดีที่สุดสำหรับนักท่องเที่ยวที่มองหาความผ่อนคลาย สะดวกสบาย และเสน่ห์ของปีเจีย

ภาพที่ 2.32 : Four Points by Sheraton Bijie

ที่มา: <https://www.booking.com> (2561)

โรงแรมระดับสี่ดาว

4.The Carefree Resort Xijiang

เมื่อไปเยือนเฉียนตงหนาน สามารถเข้าพักที่The Carefree Resort Xijiang ซึ่งมีห้องพักคุณภาพและบริการน่าประทับใจ ผู้เข้าพักจะรู้สึกผ่อนคลายเหมือนอยู่บ้านตัวเอง จากที่พักสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกง่ายดายไปยังทุกที่ในเมือง สถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมต่าง ๆ ของเมือง

The Carefree Resort Xijiang มีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่รับประกันได้ว่า จะสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เข้าพัก ที่พักแห่งนี้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายคอยให้บริการอย่างพิถีพิถันที่สุดแก่ผู้เข้าพัก

ห้องพักของที่พักรับการออกแบบอย่างพิถีพิถัน เพื่อมอบความสะดวกสบายสูงสุดให้แก่ผู้เข้าพัก บางห้องพักยังมีโทรทัศน์จอแบน ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด ราวตากผ้า ผ้าปูที่นอน รองเท้าแตะใส่ในห้องพัก คอยให้บริการ นอกจากนี้ ที่พักยังจัดเตรียมกิจกรรมนันทนาการหลากหลายไว้ให้ผู้เข้าพักได้เพลิดเพลิน

ภาพที่ 2.33 : The Carefree Resort Xijiang
ที่มา: <https://www.booking.com> (2561)

5. Ji Hotel Guiyuan Xiaohexiangjiang Road

Ji Hotel Guiyuan Xiaohexiangjiang Road ตั้งอยู่ใจกลางหนานมิง และเป็นจุดที่ยอดเยี่ยมในการออกสำรวจเที่ยวชมกู่หยาง จากที่พัก ท่านสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกง่ายดายไปยังทุกที่ในเมืองที่มีชีวิตชีวานี้ ด้วยโลเคชั่นที่ยอดเยี่ยม ผู้เข้าพักจะเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอดนิยามต่าง ๆ ของเมืองได้อย่างสะดวกง่ายดาย

ผู้เข้าพักจะได้รับบริการชั้นเลิศและสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันจาก Ji Hotel Guiyuan Xiaohexiangjiang Road ซึ่งปรารถนาให้แขกทุกท่านได้รับความสะดวกสบายที่สุดขณะเข้าพัก ที่พักแห่งนี้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายคอยให้บริการอย่างพิถีพิถันที่สุดแก่ผู้เข้าพัก

ห้องพักทุกห้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลาย หลายห้องมีแม้กระทั่ง ผ้าขนหนู ตู้อั้วผ้า รองเท้าแตะสำหรับในห้อง โทรทัศน์จอแบน โซฟา เพื่อให้บริการแก่ผู้เข้าพักโดยเฉพาะ นอกจากนี้ที่พักยังจัดเตรียมกิจกรรมนันทนาการหลากหลายไว้ให้ผู้เข้าพักได้เพลิดเพลิน Ji Hotel Guiyuan Xiaohexiangjiang Road เป็นจุดหมายปลายทางแห่งที่พักรักษาสุขภาพเยี่ยมในกู่หยาง

ภาพที่ 2.34 : Ji Hotel Guiyuan Xiaohexiangjiang Road
ที่มา: <https://www.booking.com> (2561)

โรงแรมระดับสามดาว

6.Zhu Jian Hotel

Zhu Jian Hotel เป็นสถานที่พักอันลงตัวสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการดื่มด่ำกับสีสันของเฉียนตงหนานอย่างเต็มที่ จากที่พักสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกง่ายดายไปยังทุกที่ในเมืองที่สถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมต่าง ๆ ของเมือง

Zhu Jian Hotel มีบริการที่สมบูรณ์แบบและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอย่างครบครัน เพื่อคอยเติมความสดชื่นให้แก่ผู้เข้าพัก ที่พักแห่งนี้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายคอยให้บริการอย่างพิถีพิถันที่สุดแก่ผู้เข้าพัก ห้องพักของที่พักรับการออกแบบอย่างพิถีพิถัน เพื่อมอบความสะดวกสบายสูงสุดให้แก่ผู้เข้าพัก บางห้องพักยังมีราวตากผ้า ตู้เสื้อผ้า โทรทัศน์ เครื่องใช้ในห้องน้ำ ฝักบัว คอยให้บริการ นอกจากนี้ที่พักยังจัดเตรียมกิจกรรมนันทนาการหลากหลายไว้ให้ผู้เข้าพักได้เพลิดเพลิน

ภาพที่ 2.35 : Zhu Jian Hotel
ที่มา: <https://www.booking.com> (2561)

7.Creekside Inn

Creekside Inn ได้รับการออกแบบเพื่อรองรับทั้งนักเดินทางเพื่อธุรกิจและการพักผ่อน โดยตั้งอยู่ในลีมิง ซึ่งเป็นย่านที่ได้รับความนิยมที่สุดย่านหนึ่งของเมือง จากที่พักสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกง่ายดายไปยังทุกที่ในเมือง สถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมต่าง ๆ ของเมือง

Creekside Inn มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายคอยให้บริการอย่างพิถีพิถันที่สุดแก่ผู้เข้าพักที่จะทำให้การไปพักผ่อนในเขื่อนตงหนาน ของนักท่องเที่ยวคุ้มค่า

ขณะเข้าพักที่นี่ ท่านจะได้สัมผัสประสบการณ์สุดพิเศษจากสิ่งอำนวยความสะดวกคุณภาพสูง ไม่ว่าจะเป็น ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด ผ้าเช็ดตัว ฟันปูพรม พ้นไม้/ปาเก้ต์ ราวตากผ้า ซึ่งจะช่วยเติมพลังให้แก่ผู้เข้าพักหลังจากวันอันแสนยาวนาน นอกจากนี้ ที่พักยังจัดเตรียมกิจกรรมนันทนาการหลากหลายไว้ให้ผู้เข้าพักได้เพลิดเพลิน สามารถอิมเมจกับบริการเหนือระดับและทำเลที่ตั้งดีเลิศได้ที่Creekside Inn

ภาพที่ 2.36 : Creekside Inn

ที่มา: <https://www.booking.com> (2561)

2.9 ของที่ระลึก

การเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศในแต่ละครั้ง เชื่อได้ว่า ไม่มีครั้งไหนที่ไม่มีการซื้อของฝาก ของที่ระลึก ไม่ว่าจะซื้อให้ตัวเอง ซื้อฝากเพื่อน ๆ หรือญาติ บางคนซื้อเพื่อเป็นที่ระลึกถึงสถานที่ที่เคยไปเยือน บางคนเก็บเป็นของสะสม และในวันนี้สำหรับการไปท่องเที่ยวที่เมืองกู่โจว ขอแนะนำของฝากของที่ระลึกให้เลือกซื้อตามความชอบของนักท่องเที่ยวแต่ละคน

1. เหมาไถ

สุราสีขาวที่ถูกบ่มมาด้วยรสชาติที่นุ่มลิ้น ผ่านความเข้มข้นที่แอลกอฮอล์ระดับ 35-55% ในประเทศจีน ถือเป็นสุราชั้นเยี่ยม ที่ก่อกำเนิดมากกว่า 2,000 ปี มีการบรรจุหีบห่ออย่างสวยงาม ราคาขายตั้งแต่ 5 หยวน ถึง 500 หยวน

ภาพที่ 2.37 : เหล้าเหมาไถ

ที่มา: <http://moutai.com.au/products/> (2018)

2. ชาเหมาเจียน

ชาเหมาเจียน เป็นหนึ่งในชาเขียวที่มีชื่อเสียงที่สุดของกู่โจวและเป็นที่รู้จักในบรรดาผู้ชื่นชอบการดื่มชาในประเทศจีนเนื่องจากมีรสหวานและเนื้อเนียนละเอียด ลักษณะของชาชาเหมาเจียนเป็นใบเล็กแห้งสีเขียวและสีเหลืองอ่อน

ภาพที่ 2.38 : ชาเหมาเจียน

ที่มา: <http://www.chinaexpeditiontours.com/china-guide/shopping-in-guiyang.html> (2018)

3. ปี่ยู่วัง

เครื่องดนตรีผลิตที่อำเภอยู่วังของมณฑลกุ้ยโจว เป็นเครื่องดนตรีที่ทำจากไม้ไผ่น้ำลำเล็ก ต้องผ่านงานฝีมือ 20 กว่าขั้นตอน

ภาพที่ 2.39 : ปี่ยู่วัง

ที่มา: <http://www.chinaexpeditiontours.com/china-guide/shopping-in-guiyang.html> (2018)

4. พริกคั่วน้ำมัน “เหล่ากานมา”

“เหล่ากานมา” เป็นตราสินค้าพริกคั่วน้ำมันที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับ มีมากกว่า 20 สูตร อาทิ พริกคั่วน้ำมัน พริกคั่วน้ำมันผสมเต้าซี่ พริกคั่วน้ำมันผสมเนื้อวัว พริกคั่วน้ำมันไก่ เต้าหู้ยี้ ในน้ำมันแดง

ภาพที่ 2.40 : พริกคั่วน้ำมัน “เหล่ากานมา”

ที่มา: http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/misc/detail.php?SECTION_ID=522&ID=18449 (2561)

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สิริโอม พิเชษฐบุญเกียรติ และคณะ (2549) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติในนครคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ พบว่า มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางไปนครคุนหมิง มี จุดมุ่งหมายในการท่องเที่ยวในต่างประเทศเพื่อการพักผ่อนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เป็นเพราะว่ามีความพร้อมในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นอายุ ฐานะ และรายได้ โดยเฉพาะผู้หญิงนิยมเดินทางไปนครคุนหมิง เพราะเป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีอากาศหนาวเหมาะกับการเดินทางไปพักผ่อน ตลอดจนค่าครองชีพไม่สูงเหมาะสำหรับผู้หญิงและทุกเพศ ทุกวัยที่ต้องการเดินทางไปจับจ่ายซื้อ ของที่ระลึกและของฝากจากต่างแดน

สำหรับข้อแตกต่างที่พบระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ คือ ระยะเวลาที่พำนักในนครคุนหมิงไม่เท่ากัน ทั้งนี้อาจเป็นค่าของเงินของแต่ละประเทศไม่เท่ากัน โดยเฉพาะค่าเงินบาทมีค่าต่ำกว่าเงินหยวน และค่าเงินดอลลาร์มีค่าเงินสูงกว่าเงินหยวนทำให้ชาวต่างชาติพำนักอยู่ในนครคุนหมิง ได้นานกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย

สุเมณี พิรกิจ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวต่างประเทศของ นักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมมีระดับความสำคัญมากต่อการตัดสินใจ นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวชาวไทยยังมีระดับทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวต่างประเทศเพื่อ พักผ่อนหย่อนใจ โดยหาข้อมูลการเดินทางจากช่องทางโฆษณาต่าง ๆ จุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เลือกเดินทางคือเอเชีย โดยเฉพาะประเทศจีน รองลงมาคือทวีปยุโรป โดยเฉพาะประเทศ อังกฤษ และนิยมเดินทางไปเที่ยวทวีปออสเตรเลียน้อยที่สุด ทั้งนี้ ความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์ไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมการเดินทางที่แตกต่างกัน

สิริกัญญา สิริรัตนศักดิ์กุล (2560) ศึกษาเรื่อง การท่องเที่ยวตามเส้นทางรถโดยสารประจำทางในเมืองชิงเต่า ประเทศจีน ซึ่งชี้ให้เห็นว่า เมืองชิงเต่าตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมณฑลซานตง ซึ่งเป็นมณฑลชายฝั่งทะเลทางภาคตะวันออกของประเทศจีน ทำให้เมืองชิงเต่ามีอากาศเย็นสบาย เหมาะแก่การท่องเที่ยวตลอดทั้งปี อีกทั้งเมืองชิงเต่ายังเคยตกเป็นเมืองขึ้นของเยอรมัน ทำให้เมืองชิงเต่ามีสถาปัตยกรรม และสถานที่ท่องเที่ยวมากมายที่โดดเด่นและเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ในช่วงของการตกเป็นเมืองขึ้นของเยอรมัน ดังนั้นเมืองชิงเต่า จึงมีชื่อเสียงและได้รับความนิยมอย่างมากจากนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ เมืองชิงเต่าได้ดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 5 ปี พร้อมทั้งดำเนินนโยบาย One Belt One Road มีจุดประสงค์เพื่อผลักดันให้การท่องเที่ยวเป็น

อุตสาหกรรมหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ส่งเสริมความร่วมมือการท่องเที่ยวระหว่างเมืองและประเทศต่าง ๆ นอกจากนี้สำนักงานการท่องเที่ยวเมืองชิงเต๋ายังมีแผนการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเมืองชิงเต๋่า โดยมีสโลแกนว่า “ค้นหาแหล่งกำเนิดลัทธิเต๋าที่มรดกเป่ย์ริ่งชิงเต๋่า” ตลอดจนการพิจารณาดำเนินนโยบายฟรีวีซ่าสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาไม่เกิน 72 ชั่วโมง เพิ่มจุดบริการคืนเงินภาษี (Tax Refund) ให้นักท่องเที่ยวและร้านค้า Duty Free เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเมืองชิงเต๋่า

เมืองชิงเต๋่ายังใช้จุดแข็งของฤดูกาลมาเป็นจุดขายในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะการจัดเทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ เทศกาลเซอร์รี่และซากุระชิงเต๋่า ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ เทศกาลทางทะเลนานาชาติชิงเต๋่า เทศกาลเป่ย์ริ่งชิงเต๋่านานาชาติ ในช่วงฤดูร้อน รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การชมวิวมอก ณ ภูเขาเหลาซาน ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ เป็นต้น นอกจากนี้ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในเมืองชิงเต๋่าสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี

นอกจากนี้เส้นทางของรถโดยสารประจำทาง สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของเมืองชิงเต๋่าได้ทั่วทั้งเมือง มีสิ่งอำนวยความสะดวกปรากฏอยู่ใกล้กับเส้นทางรถโดยสารประจำทาง พร้อมทั้งมีการปรับปรุงระบบการให้บริการรถโดยสารประจำทางให้ปลอดภัยและสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวอยู่ตลอดเวลา ทั้งการชำระเงินผ่านแอปพลิเคชัน และแอปพลิเคชันค้นหาสายรถโดยสารประจำทางที่วิ่งผ่านป้ายนั้น ๆ จึงสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้หันมาโดยสารรถโดยสารประจำทางในการท่องเที่ยวด้วยตนเองได้เป็นอย่างมาก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงอาหารในไต้หวัน ศึกษาเฉพาะในเมืองไทเป จะสามารถแบ่งวิธีการดำเนินงานออกเป็นขั้นตอนดังนี้

- 3.1 แหล่งข้อมูล
- 3.2 วิธีการศึกษา
- 3.3 วิธีการดำเนินการ
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.5 เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล

การศึกษาและวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน สืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลโดยใช้ข้อมูลเชิงทุติยภูมิ (secondary data) เป็นการศึกษาโดยรวบรวมแหล่งข้อมูลจากงานวิจัย สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ บทความของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์ เว็บไซต์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานด้านนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน เช่น เว็บไซต์ <http://www.thaibizchina.com/> ข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง หอสมุดพระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.2 การจัดกระทำข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยโดยการนำข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการวิเคราะห์ เช่น ข้อมูลการท่องเที่ยวประเทศจีน ลักษณะภูมิประเทศของประเทศจีน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น หนังสือรวบรวมข้อมูล บทความต่าง ๆ และฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ต่าง ๆ

เมื่อรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจึงนำข้อมูลมาสรุปและเรียบเรียงใหม่ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 วิธีการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาตามวัตถุประสงค์

3.3.2 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการท่องเที่ยว โดยสืบค้นจากเอกสารและสื่อออนไลน์ต่าง ๆ หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงบรรยาย

3.3 วิธีการดำเนินการ

3.3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว โดยสืบค้นจากเอกสารและสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว เช่น ข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงบรรยาย และจัดทำแผนที่ประกอบบรรยาย

3.3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว โดยสืบค้นจากเอกสารและสื่อออนไลน์ต่าง ๆ หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงบรรยายและจัดทำแผนที่ประกอบการบรรยาย

3.3.3 วิเคราะห์จัดทำเส้นทางหรือโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว ในรูปแบบการบรรยาย โดยเลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยมจากหนังสือที่รวบรวมสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในมณฑลกุ้ยโจว และการค้นหาจากฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่เป็นเว็บไซต์ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.4.1 แผนที่ท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

3.4.2 ข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง

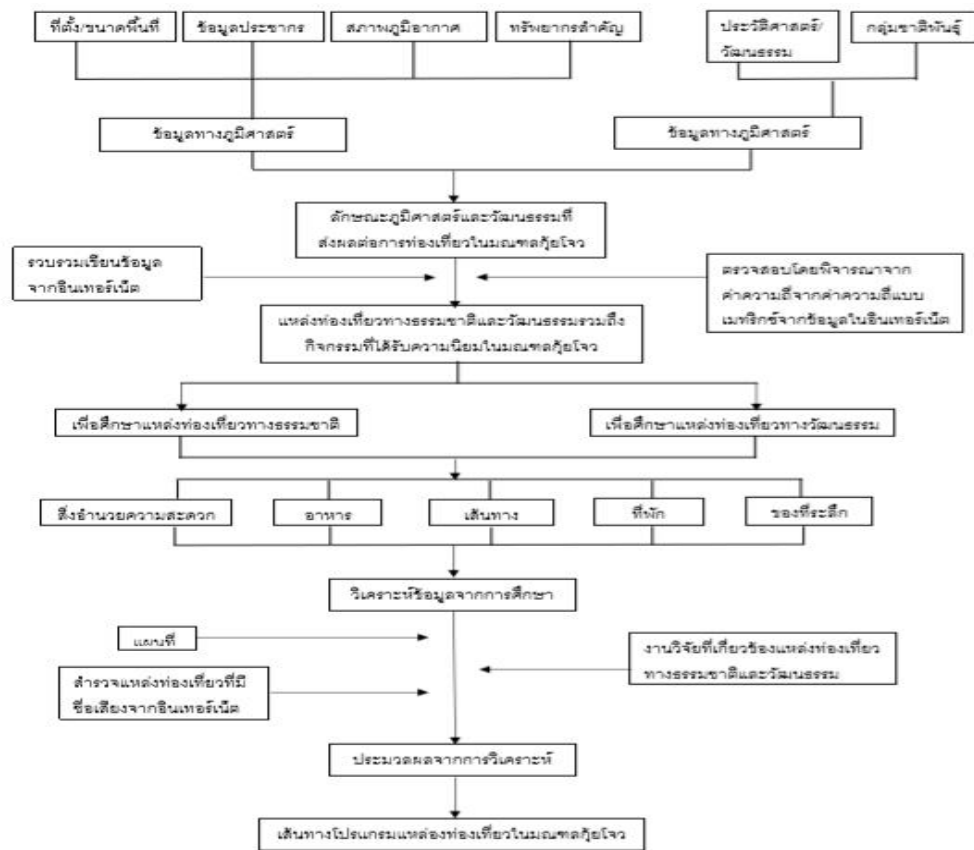
3.5 เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิเคราะห์เชิงบรรยาย

3.5.2 การวิเคราะห์เนื้อหา

3.5.3 แผนที่

3.6 กรอบการศึกษาและวิเคราะห์

ที่มา : ผู้วิจัย (2562)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม รวมถึงกิจกรรมที่ได้รับความนิยมในมณฑลกุ้ยโจว ศึกษาเส้นทาง และจัดทำเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว โดยสรุปผลการศึกษาตามประเด็นต่อไปนี้

4.1 ลักษณะภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

มณฑลกุ้ยโจว คือ มณฑลที่ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นมณฑลเขตชั้นในที่ไม่มีทางออกทะเล ดินแดนที่นักท่องเที่ยวต่างให้การขนานนามว่าเป็น " อาณาจักรแห่งขุนเขา " ด้านทิศเหนือติดกับมณฑลเสฉวนและมณฑลฉงชิ่ง ทิศตะวันออกติดกับมณฑลหูหนาน ทิศใต้ติดกับเขตปกครองตนเองฯ กว่างซี และทิศตะวันตกติดกับมณฑลยูนนาน แบ่งการปกครองเป็น 9 เมือง / เขตปกครองตนเอง โดยมีนครกุ้ยหยางเป็นนครเอก

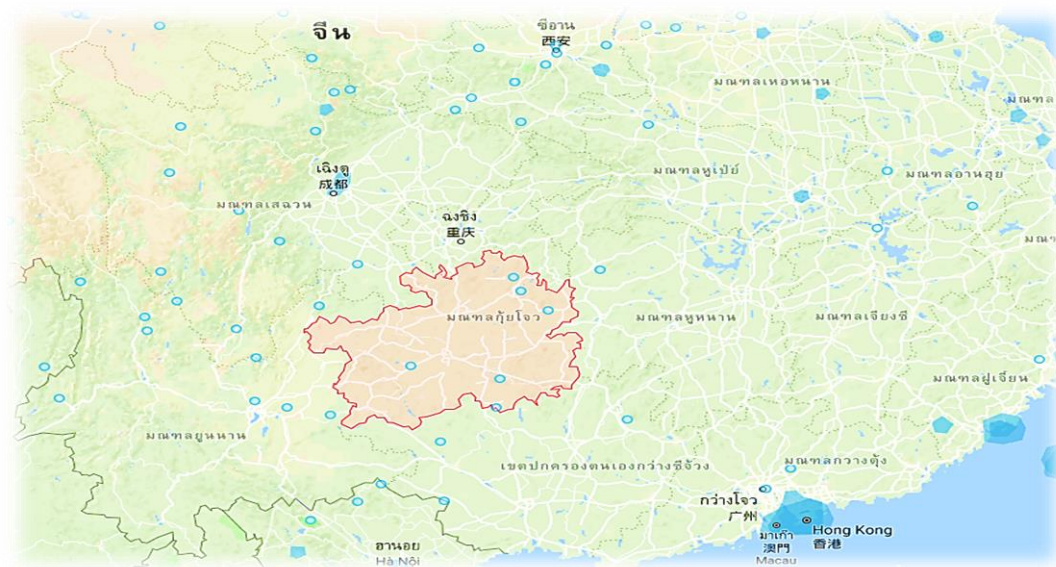
มณฑลกุ้ยโจวมีพื้นที่ 176,167 ตร.กม. พื้นที่ส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ 92.5 เป็นพื้นที่ภูเขาสูง มีลักษณะภูมิประเทศแบบคาสต์ (karst topography) หมายถึง ภูมิประเทศเป็นหินปูนสูงๆ ต่ำๆ มีหน้าผาสูงชัน ยอดแหลม ตะปุ่มตะป่ำ มักพบรอยแตกกว้าง ที่ได้พัฒนาเป็นถ้ำอยู่โดยทั่วไป ลักษณะภูมิประเทศดังกล่าวเกิดจากน้ำฝน น้ำฝนหรือน้ำใต้ดินละลายชั้นหินปูนกัดกร่อนเป็นระยะเวลาอันยาวนานเกิดเป็นภูมิประเทศที่มีลักษณะเป็นหลุมและเขาสลับกัน ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ของอำเภอสี่ไปเขตปกครองตนเองฯ เฉียนหนาน มณฑลกุ้ยโจว และมณฑลกุ้ยโจวยังมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และระบบนิเวศหลากหลาย มีพื้นที่ป่า 86,300 ตร.กม. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 49 ของพื้นที่ทั้งมณฑล มีสัตว์ป่ากว่า 1,000 ชนิด มีพืชพันธุ์หลายชนิดที่ได้รับการบรรจุในรายชื่อพืชสงวนของจีน ทำให้มณฑลกุ้ยโจวมีแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นด้านธรรมชาติหลายแห่ง เช่น น้ำตกหวงกั๋วซู่ หงเฟิงหู ทะเลสาบเมเปิล ภูเขาฟานจิ้ง หลงกงวังผญามังกร เทียนซิงเฉียว แก่งหมาหลังเหอ หมู่ถ้ำจื่อจิน บึงเฉาไห่ ว่างเฟิงหลิน หรือป่าเขามันยอต ว่างเฟิงหู หรือ ทะเลสาบเขามันยอต เป็นต้น

มณฑลกุ้ยโจวมีพลเมืองมากกว่า 30 ล้านคน ในจำนวนนี้ประมาณว่ามากกว่าหนึ่งในสามเป็นชนกลุ่มน้อย มณฑลกุ้ยโจว มีชื่อเรียกสมัยโบราณว่า “เย่หลางกั๋ว” เนื่องจากเป็นประเทศที่ถูกสถาปนาโดยชนกลุ่มน้อยเป็นประเทศแรกของแผ่นดินจีน กุ้ยโจวจัดว่าเป็นมณฑลที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์มากแห่งหนึ่งในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนโดยจะเป็นรองก็แต่มณฑลยูนนานเท่านั้น กล่าวกันว่าในมณฑลกุ้ยโจวเพียงแห่งเดียวมีกลุ่มชาติพันธุ์ส่วนน้อยอยู่ถึง 49 กลุ่มเป็นคนพื้นเมืองจริงๆที่ตั้งหลักแหล่งอยู่ประจำที่นี้มาตั้งแต่ตั้งเดิม 17 กลุ่ม นอกนั้นพวกอพยพเข้ามาใหม่เมื่อไม่นานมานี้ กลุ่มชาติพันธุ์ส่วนน้อยที่มีจำนวนพลเมืองมากก็อย่างเช่น ม้งหรือแม้ว พุทธภาษาตระกูลแม้ว-เข้ามีประมาณ 3 ล้านคน ปูยี พุทธภาษาตระกูลภาษาไท-กะได ประมาณ 5 แสนคน และ ถู่เจีย พุทธภาษาซึ่งยังไม่อาจจัดเข้ากลุ่มใดได้แน่นอน

สภาพภูมิประเทศของมณฑลกุ้ยโจว ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงชันสลัซับซ้อนมีที่ราบเพียงเล็กน้อยประมาณร้อยละสามของพื้นที่ทั้งหมด และกลุ่มชาติพันธุ์แต่ละเผ่าก็มักชอบตั้งบ้านเรือนโดยสัมพันธ์กับสภาพภูมิประเทศอย่างเฉพาะเจาะจง อย่างเช่น พวกม้ง โลโล เหยาและเกอหล่าว ชอบอยู่ที่สูงบนภูเขา พวกปูยี ตัง ส่วย ซึ่งพูดภาษาตระกูลไท ชอบตั้งหมู่บ้านต่ำลงมาในหุบเขาใกล้ลำน้ำ ส่วนพวกฮ่ออิสลามและคนจีนซึ่งมักประกอบอาชีพค้าขาย ชอบอยู่ในตลาดและตามริมเส้นทางคมนาคม นอกจากนั้นมณฑลกุ้ยโจว ยังเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมีจำนวนพลเมืองมากที่สุดของชนชาติส่วนน้อยหลายกลุ่ม อย่างเช่น ปูยีและส่วย ประมาณมากกว่าร้อยละ 90 ของพวกเหล่านี้อาศัยอยู่ในมณฑลกุ้ยโจว เกอหล่าว มากกว่าร้อยละ 98 อาศัยอยู่ในมณฑลกุ้ยโจว แม้ว ประมาณร้อยละ 50 อาศัยอยู่ในมณฑลกุ้ยโจว และตัง ประมาณ ร้อยละ 55 อาศัยอยู่ในมณฑลกุ้ยโจว เป็นต้น

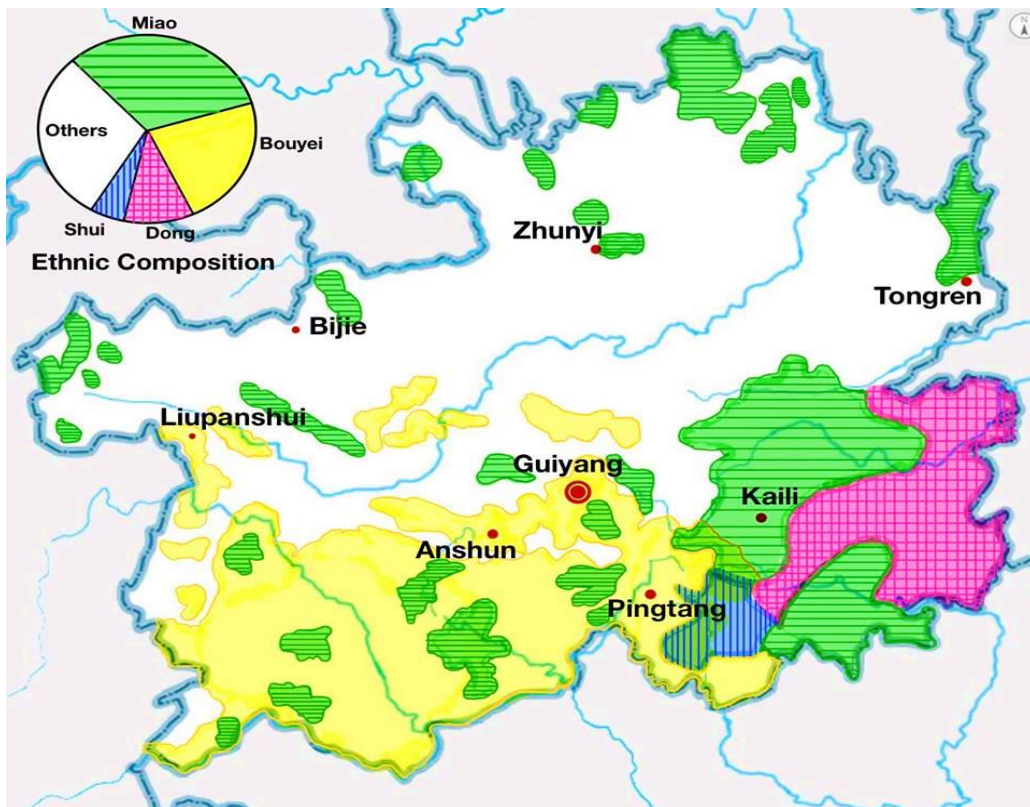
กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆในกุ้ยโจวในปัจจุบัน ส่วนใหญ่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางภาษา เครื่องแต่งกายและวัฒนธรรมด้านอื่น ๆ ของพวกตนไว้ได้ดี แต่การผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มก็มีหลักฐานให้เห็นอยู่ไม่น้อย การแต่งงานข้ามกลุ่มมีอยู่บ้างไม่มากนัก ส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปีค.ศ. 1949 กลุ่มชาติพันธุ์ที่มีพลเมืองมากและมีการกระจายตัวกว้างขวางบางครั้งยังสามารถจำแนกกลุ่มย่อยลงไปได้อีกด้วยเกณฑ์ทางภาษาและวัฒนธรรม อย่างเช่น แม้ว แบ่งเป็นกลุ่มตะวันตก กลุ่มกลาง และกลุ่มตะวันออก ซึ่งในกุ้ยโจวมีครบทั้งสามกลุ่ม และปูยีในมณฑลกุ้ยโจวสามารถแบ่งย่อยได้เป็นสามเขต คือ เขตหนึ่งอยู่ใกล้ไปทางกวางซี เขตสองอยู่กลางมณฑลกุ้ยโจว และเขตสามอยู่ใกล้ไปทางเหนือของยูนนานและเสฉวน

จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้มณฑลกุ้ยโจวมีสภาพสังคมที่อุดมไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ทำให้มณฑลกุ้ยโจวพัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างได้เปรียบ ชนกลุ่มน้อยแต่ละกลุ่มได้พัฒนาขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เมื่อเดินทางไปที่กุ้ยโจว นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและดั้งเดิมของพวกเขา ซึ่งชมกับรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ และได้ลองใส่เครื่องแต่งกายที่แปลกไม่เหมือนใครและเต็มไปด้วยสีสัน ตลอดจนเข้าร่วมเทศกาลต่าง ๆ ที่จัดโดยกลุ่มชาติพันธุ์ในกุ้ยโจว เป็นโอกาสที่ดีแก่นักท่องเที่ยวในการสัมผัสกับประเพณีชาติพันธุ์เหล่านี้ในสถานที่ต่าง ๆ เช่น หมู่บ้านชาวแม้วตำบลซีเจียง เมืองโบราณจินหยวน เจียวิวโหลว เมืองโบราณชิงเหยียน เมืองโบราณจินหยวน หมู่บ้านซีเจียงเซียนหู่เหมียว หมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง หมู่บ้านหล่างเต๋อซ่าง วัดหลงฝูซื่อ หมู่บ้านปาซาหมู่บ้านโบราณเทียนหลงเป่า เป็นต้น

ภาพที่ 4.1 : แผนที่แสดงที่ตั้งมณฑลกุ้ยโจว

ที่มา: <https://www.google.com/maps/place/> (2019)

ภาพที่ 4.2 : แผนที่แสดงชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในมณฑลกุ้ยโจว

ที่มา:ผู้วิจัย (2562)

ในเขตกึ่งเขตร้อนมีภูมิอากาศแบบมรสุมชื้น มณฑลกุ้ยโจวซึ่งตั้งอยู่ในภาคใต้ของประเทศจีนมีอุณหภูมิเฉลี่ย 15 องศาเซลเซียสเซลเซียสเซลเซียส ตลอดทั้งปี เดือนกรกฎาคมเป็นเดือนที่ร้อนที่สุดของปี โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยที่ 24 องศาเซลเซียสเซลเซียสเซลเซียส ในขณะที่เดือนมกราคมเป็นเดือนที่หนาวที่สุดโดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 4 องศาเซลเซียสเซลเซียสเซลเซียส ทำให้เหมาะที่จะเยี่ยมชมมณฑลกุ้ยโจวได้ตลอดทั้งปี ในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ดังนี้

กุ้ยโจวในฤดูใบไม้ผลิ (เดือนมีนาคม - พฤษภาคม)

ฤดูใบไม้ผลิในกุ้ยโจวอากาศอบอุ่นและชื้น ฝนตกบ่อยครั้ง มีปริมาณน้ำฝนมากกว่าส่วนอื่น ๆ ของประเทศจีน หากนักท่องเที่ยวมาที่กุ้ยโจวในช่วงเทศกาลฤดูใบไม้ผลิจะได้สัมผัสกับวัฒนธรรมชาติพันธุ์ที่หลากหลายในกุ้ยโจว เนื่องจากเทศกาลประเพณีชาติพันธุ์ส่วนใหญ่จะจัดขึ้นในช่วงเวลานี้ รวมถึงการชมวอลมาหาดอกไม้ในกุ้ยโจว เช่น ที่ทะเลสาบหงเฟิง ในเมืองกุ้ยหยางแห่งมณฑลกุ้ยโจว ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ ต้นไม้นานาพันธุ์จะออกดอกบานสะพรั่งสวยงามและกินพื้นที่กว้างไกลสุดลูกหูลูกตา จนได้รับการขนานนามว่าเป็น "ทะเลแห่งดอกไม้" และที่ "วานเฉิงหลิน" จะจมอยู่ท่ามกลางทะเลดอกกวาดั่งสีเหลืองทอง

กุ้ยโจวในฤดูร้อน (เดือนมิถุนายน - สิงหาคม)

ฤดูร้อนในกุ้ยโจว สภาพอากาศอบอุ่น ปลอดภัยสบาย ๆ ช่วงเช้าตรู่ของฤดูร้อนในกุ้ยโจวสามารถเดินเล่นตามทางเดินเลียบบแม่น้ำไปยังหมู่บ้านแนวหลายแห่งในบริเวณใกล้เคียง อีกทั้งยังเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการเยี่ยมชมน้ำตกหวงกั๋วซู่

กุ้ยโจวในฤดูใบไม้ร่วง (เดือนกันยายนถึงพฤศจิกายน)

ในฤดูใบไม้ร่วงอุณหภูมิเฉลี่ยและปริมาณน้ำฝนจะต่ำกว่าฤดูร้อน ภูมิอากาศแบบกึ่งเขตร้อนชื้นทำให้ดอกไม้และต้นไม้งาม จนได้ชื่อว่าเป็น "เมืองแห่งสวน"

กุ้ยโจวในฤดูหนาว (เดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์)

ฤดูหนาวในกุ้ยโจวนั้นไม่หนาวมาก แต่ก็ทำให้มีนักท่องเที่ยวไม่มากนัก ทำให้เป็นช่วงเวลาที่ราคาทัวร์ถูกกว่าช่วงอื่น ๆ เดือนมกราคมเป็นเดือนที่หนาวเย็นที่สุดในรอบปีโดยมีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 1 ถึง 10 องศาเซลเซียส

สภาพอากาศของมณฑลกุ้ยโจว

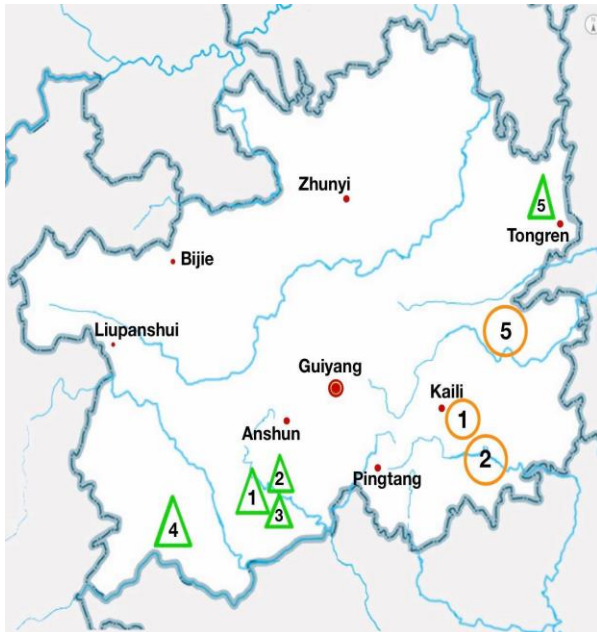
เดือน	อุณหภูมิ สูงสุด	อุณหภูมิต่ำสุด
มกราคม	9°C	2°C
กุมภาพันธ์	10°C	3°C
มีนาคม	15°C	7°C
เมษายน	21°C	13°C
พฤษภาคม	26°C	18°C
มิถุนายน	30°C	21°C
กรกฎาคม	33°C	23°C
สิงหาคม	33°C	23°C
กันยายน	28°C	19°C
ตุลาคม	23°C	14°C
พฤศจิกายน	17°C	9°C
ธันวาคม	11°C	4°C

ตารางที่ 4.1 : สภาพอากาศของมณฑลกุ้ยโจว

ที่มา: <https://www.chinadiscovery.com/guizhou-tours/weather.html>(2019)

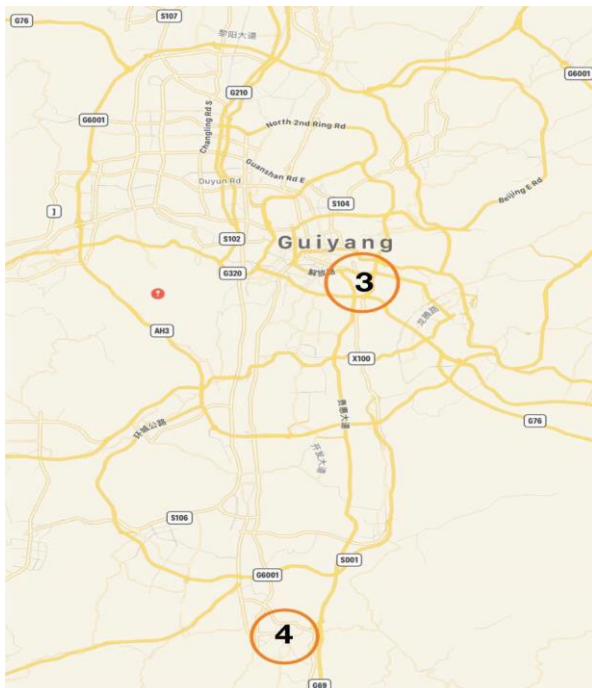
4.2 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมรวมถึงกิจกรรมที่ได้รับความนิยมในมณฑลกุ้ยโจว

จากการศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในมณฑลกุ้ยโจว พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ได้รับความนิยมกระจายตัวอยู่ทั่วทั้งมณฑลกุ้ยโจว เนื่องจากมณฑลกุ้ยโจวมีลักษณะภูมิประเทศเป็นหินปูนสูง ๆ ต่ำ ๆ มีหน้าผาสูงชัน ยอดแหลม ตะปุ่มตะป่ำ มักพบรอยแตกกว้าง ที่ได้พัฒนาเป็นถ้ำอยู่โดยทั่วไป เมื่อน้ำฝนหรือน้ำใต้ดินละลายชั้นหินปูนกัดกร่อนเป็นระยะเวลาานาน จึงเกิดเป็นภูมิประเทศที่มีลักษณะเป็นหลุมและเขาสลับกัน ซึ่งครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งหมดของมณฑล เป็นแหล่งท่องเที่ยวต่าง ได้แก่ ยอดเขา ถ้ำ น้ำตก ฯลฯ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น น้ำตกหวงกั๋วชู่ ถ้ำหลงกงหรือถ้ำวังมังกร เทียนซิงเฉียว แก่งหมาหลิงเหอ และเขาฟานจิ้ง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยมเกือบทั้งหมดจะอยู่ในเขตปกครองตนเองเฉียนตงหนาน (ชนชาติเผ่าและตั้ง) เขตปกครองตนเองเฉียนหนาน (ชนชาติปู้ยี้และเผ่า) และเขตปกครองตนเองเฉียนซีหนาน (ชนชาติปู้ยี้และเผ่า) หรือทางตะวันออก ตะวันออกเฉียงใต้ และทางตอนใต้ของมณฑลกุ้ยโจว ได้แก่ หมู่บ้านซีเจียงเซียนหู่เหมี่ยว หมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง เจียวชีวโหลว เมืองโบราณซิงเหยียน และเมืองโบราณเงินหยวน โดยมีรายละเอียดดังนี้

แหล่งท่องเที่ยวทาง
วัฒนธรรมชาติ

1. น้ำตกหวงกั่วอู่
2. ถ้ำหลงกง หรือ ถ้ำวังมังกร
3. เทียนซิงเฉียว
4. แก่งหมาหลิงเหอ
5. เขาฟานจิ่ง

แหล่งท่องเที่ยวทาง
วัฒนธรรม

1. หมู่บ้านซีเจียงเซียนหู่ เหมียว
2. หมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง
3. เจี้ยวชีวโหลว
4. เมืองโบราณซิงเหยียน
5. เมืองโบราณเจิ้นหยวน

ภาพที่ 4.3 : แผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในมณฑลกุ้ยโจว

ที่มา:ผู้วิจัย (2562)

สถานที่ท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจวแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งแต่ละประเภทมีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก ผู้จัดทำจึงได้ทำการรวบรวมข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว รวมจำนวน 11 แหล่ง ประกอบด้วย เว็บไซต์ทั่วไปจาก <http://www.chinesetimeschool.com> <https://www.tour-beijing.com> และ <https://www.topchinatravel.com> เว็บไซต์จีนจาก <http://www.gzgov.gov.cn> และ <https://www.tripadvisor.com> ข้อมูลจากบริษัททัวร์ ได้แก่ บริษัท แกรนด์ ทัวร์ แอนด์ เทรด จำกัด บริษัท ทริปเดินทาง ทราเวล จำกัด และบริษัท อิมเมจ ฮอติเคย์ ทราเวล จำกัด รวมถึงหนังสือต่าง ๆ ได้แก่ คู่มือท่องเที่ยวประเทศจีน จีนตอนใต้ และจีน เพื่อให้ได้ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูงสุดตามลำดับ ปรากฏรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 : แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลกุ้ยโจว

สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	บริษัททัวร์			เว็บไซต์ทั่วไป			เว็บไซต์จีน	Web Trip Advisor	หนังสือ			รวม
	แกรนด์ทัวร์แอนด์เทรค	ทริปเดินทาง	อิมเมจฮอติเคิลทราเวล	Chinesetimeschool	Tour-Beijing	TopChinatravel			คู่มือท่องเที่ยวประเทศจีน	จีนคอนได้	จีน	
1.น้ำตกหวงก่าอู่	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
2.แก่งหมาหลิงเหอ	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓			8
3.หลงกง วังพญามังกร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
4.ฮัวซี ฮารดอกไม้				✓			✓	✓	✓			4
5.หงเฟิงหู ทะเลสาบเมเปิ้ล				✓	✓		✓	✓	✓			5
6.อ่างเก็บน้ำวั้นเฟิงหู			✓				✓	✓	✓			4
7.ป่าเขามีนยอดควานเฟิงหลิน	✓	✓				✓	✓	✓	✓			6
8.เทียนชิงเฉียวสะพานธรรมชาติ		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		9
9.ปิงเฉาไห่				✓	✓		✓	✓		✓	✓	6
10.เขाप่านจิ่ง		✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	8
11.ถ้ำจื่อจิน	✓			✓		✓	✓	✓		✓	✓	7

ที่มา : ผู้วิจัย (2562)

ตารางที่ 4.3 : แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	บริษัททัวร์			เว็บไซต์ทั่วไป			เว็บไซต์จีน	Web Trip Advisor	หนังสือ			รวม
	แกรนด์ทัวร์แอนดเทรค	ทริบเดินทาง	อิมเมจฮอติเคียวทราเวล	Chinesetimeschool	Tour-Beijing	TopChinatravel			คู่มือท่องเที่ยวประเทศจีน	จีนตอนใต้	จีน	
1.เมืองโบราณจินหยวน		✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓		7
2.เจี๋ยชิวโหลว		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		8
3.ค่ายเผ่าเหมียว		✓	✓	✓		✓	✓	✓				6
4.เมืองโบราณจินหยวน		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			8
5.หมู่บ้านจ้าวชิง	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	9
6.หมู่บ้านซีเจียง เซียนหู่ เหมียว	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	10
7.หมู่บ้านหล่างเต๋อซ่าง	✓		✓	✓		✓	✓	✓		✓		7
8.วัดหงผู้ชื่อ			✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
9.หมู่บ้านปาซา	✓		✓			✓	✓	✓				5
10.หมู่บ้านโบราณเทียนหลงเป่า			✓	✓		✓	✓	✓	✓			6

ที่มา : ผู้วิจัย (2562)

จากการรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ บริษัททัวร์ และหนังสือต่าง ๆ พบว่ามีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยมสูงสุดตามลำดับ ดังนี้

4.2.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

1. น้ำตกหวงกว๋อซู (Huangguosu Waterfall)

น้ำตกหวงกว๋อซูอยู่ห่างจากกุ้ยหยางไปทางตะวันตกเฉียงใต้ เลย์เมืองอันสั้นรวม 210 กิโลเมตร ถือเป็นน้ำตกระดับ 1 ของประเทศจีน สูง 60 เมตร กว้าง 30 เมตร เป็นน้ำตกที่เกิดจากการทรุดของเปลือกโลก ทำให้ลำธารไปส่อยเกิดต่างระดับ เมื่อเข้าสู่เขตน้ำตกจะได้ยินเสียงไกลกว่า 10 กิโลเมตร ละอองน้ำกระจายปกคลุมทั่วทั้งป่า เมื่อต้องแสงแดดเกิดเป็นสายรุ้งสวยงามแปลกตา น้ำตกหวงกว๋อซูเป็นน้ำตกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีน และเป็นน้ำตกที่มีชื่อมากที่สุดในอันดับต้น ๆ ของโลก ตัวน้ำตกมีความสูง 77.8 เมตร ด้านบนสุดของตัวน้ำตกมีความกว้าง 83.3 เมตร บริเวณรอบ ๆ จะมีน้ำตกขนาดเล็กใหญ่แตกต่างกันมากอยู่ถึง 18 แห่งรวมประกอบกันเป็นน้ำตกขนาดมหึมา ที่เรียกว่า “เจียจู่ หรือ บ้าน” จึงทำให้ได้รับการบันทึกลงหนังสือบันทึกสถิติโลกกินเนสส์ว่า เป็นหมู่ น้ำตกที่ใหญ่ที่สุดในโลก น้ำตกหวงกว๋อซูเป็นน้ำตกแห่งหนึ่งในกลุ่มน้ำตกหวงกว๋อซูที่มีขนาดใหญ่ที่สุด เป็นน้ำตกแห่งเดียวในโลกที่สามารถชื่นชมความงามได้จากทั้ง 6 ทิศทาง หรือ 360 องศา

จากปากทางเข้าอุทยานจะมีเส้นทางเดินเที่ยวถ้าหลังน้ำตกที่ตกลงหล่นลงมาเป็นชั้น ๆ เรียกกันว่า ถ้ำมาน้ำตก และมี “หน้าต่าง” ให้มองลอดมาน้ำออกมาได้อีกหลายช่อง บริเวณด้านในถ้ำหลังน้ำตกนั้น นักท่องเที่ยวสามารถชมน้ำที่ไหลลงมาอย่างใกล้ชิด สัมผัสบรรยากาศต่าง ๆ ของตัวน้ำตกได้อย่างเต็มที่ ตรงข้ามกับน้ำตกเป็นแนวผาสูง มีหมู่บ้านตั้งอยู่ด้านบน จากร้านอาหารในหมู่บ้านมองออกมาจะสามารถเห็นน้ำตกในมุมที่สวยงามเป็นพิเศษ หวงกว๋อซูเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายหมู่บ้านและน้ำตกอันกว้างใหญ่ ละแวกใกล้เคียงมีจุดสวย ๆ ให้แวะไปชื่นชมอยู่หลายแห่ง เช่น เทียนซิงเฉียว ถ้ำเทียนซิง น้ำตกโซ่เงิน เป็นต้น โดยสถานที่เหล่านี้มีทางเดินสามารถเชื่อมถึงกันได้ทั้งหมด

ที่ตั้ง : ถนนหวงกว๋อซู หมายเลข123No.123 Huangguoshu Street เขตอันซุนมณฑลกุ้ยโจว

การเดินทาง : จากเมืองอันซุนมีรถมินิบัสไป-กลับน้ำตกทุกวัน รถออกทุก ๆ 20 นาที ใช้เวลาเดินทางหนึ่งชั่วโมงครึ่ง

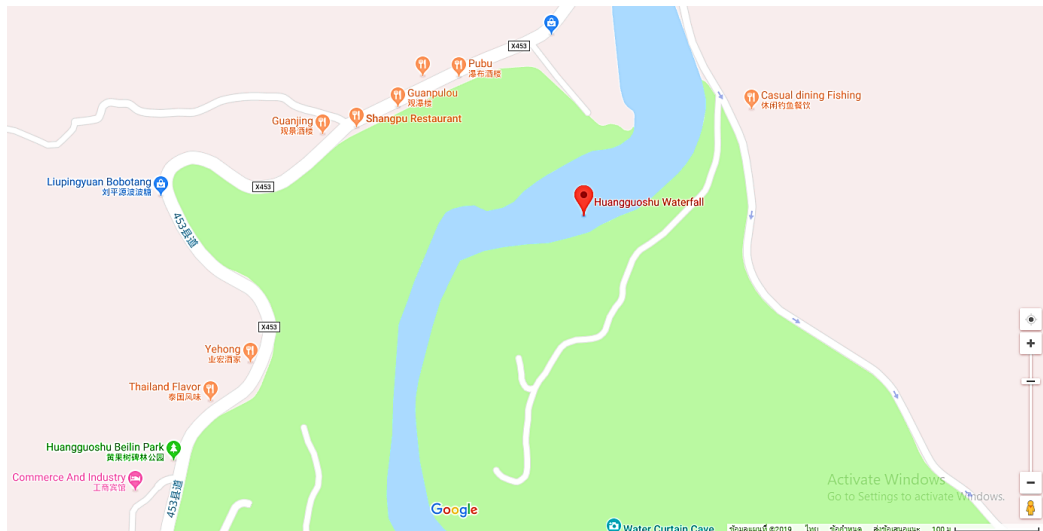
เวลาทำการ : 7: 30 - 19: 00 น. ของทุกวัน

ค่าเข้าชม : 180 หยวน ซึ่งสามารถเข้าชมได้ทั้งน้ำตกหวงกว๋อซู เทียนซิงเฉียวและน้ำตกไต้วพอถางผู้ปู่

บัตรเข้าชม : มีอายุ 2 วัน

ช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการเยี่ยมชม : ระหว่างมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม

ระยะเวลาที่แนะนำสำหรับการเยี่ยมชม : 3 - 4 ชั่วโมง

ภาพที่ 4.4 : แผนที่แสดงที่ตั้งน้ำตกหวงก๋วอู่

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/Huangguoshu+Waterfall> (2019)

ภาพที่ 4.5 : น้ำตกหวงก๋วอู่

ที่มา : http://www.hgscn.com/en/en_waterfall.html (2018)

2. ถ้ำหลงกง หรือ ถ้ำวังมังกร (Longgong Cave)

ใกล้เขตน้ำตกหวงกั๋วชู่ มีถ้ำหลงกงหรือถ้ำวังมังกร ถูกค้นพบในสมัยทศวรรษที่ 80 ขณะมีการสร้างเขื่อนผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กของท้องถิ่น ต่อมาได้เปิดเป็นอุทยานแห่งชาติของเมืองอานฮุ้น ถ้ำหลงกงเป็นถ้ำที่เกิดจากหินปูน เช่นเดียวกับถ้ำหินปูนต่าง ๆ ที่มีมากมาย สามารถชมความงดงามของถ้ำโดยการล่องเรือจนมีคำขวัญว่า “น้ำไม่จำเป็นต้องลึก ขอมังกรก็ศักดิ์สิทธิ์” ปัจจุบันนี้มีการนำเที่ยวในถ้ำระยะยาว 840 เมตร แบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ มังกรรับแขก จิตรกรรมและประติมากรรมผนัง 5 พญามังกรเฝ้าถ้ำ วังบาดาล - ภูเขา และเหวลึก ในถ้ำได้รับการยืนยันจากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญรังสีวิทยาว่า สมรรถนะรังสีต่ำกว่าถ้ำอื่น ๆ 1/30 สามารถรักษาโรคหัวใจและโรคความดันโลหิตสูงได้ดีมาก

เส้นทางสายหลักจะผ่านสวนยาสมุนไพรก่อนตัดตรงไปยังถ้ำเจ้าแม่กวนอิม โดยมีรูปสลักเจ้าแม่กวนอิมสามองค์ และถ้ำพุทธะ มีพระพุทธรูปองค์ใหญ่ 2-3 องค์ แวดล้อมด้วยองค์เล็ก ๆ อีกหลายองค์ จากนั้นจะเดินต่อหรือล่องเรือไปออกทางตอนบนของหุบเขาก็ได้ ซึ่งจะมีไกด์คอยนำทางที่ตั้ง : ทางตอนใต้ของเขตอันซุ่น มณฑลกุ้ยโจว

การเดินทาง: จากอันซุ่นมีรถมินิบัสไปที่ถ้ำหลงกงเป็นประจำ ใช้เวลาเดินทางราว 45 นาที

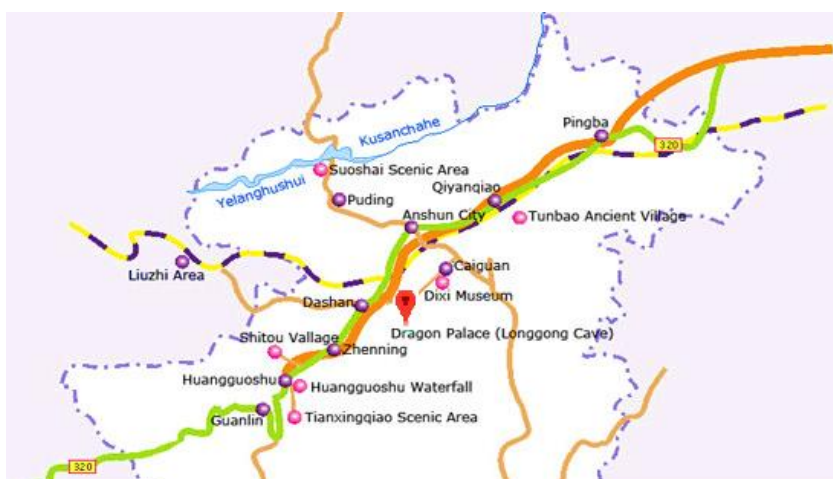
เวลาทำการ: 08 : 30-17.00 น. ของทุกวัน

ค่าเข้าชม : 120 หยวน

ช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการเยี่ยมชม : เดือนพฤษภาคม – เดือนตุลาคม

ระยะเวลาที่แนะนำสำหรับการเยี่ยมชม : 2 – 3 ชั่วโมง

กิจกรรมยอดนิยม: ล่องเรือในถ้ำ

ภาพที่ 4.6 : แผนที่แสดงที่ตั้งถ้ำหลงกง หรือ ถ้ำวังมังกร

ที่มา : <https://www.chinaexpeditiontours.com/china-guide/anshun-tour-maps.html> (2016)

ภาพที่ 4.7 : ถ้ำหลงกง หรือ ถ้ำวังมังกร

ที่มา : <https://www.bloggang.com/> (2550)

ภาพที่ 4.8 : ภายในถ้ำหลงกง หรือ ถ้ำวังมังกร

ที่มา : <http://www.visitourchina.com/> (2018)

3. เทียนซิงเฉียว (Tianxingqiao)

สะพานเทียนซิงเฉียวเป็นสะพานธรรมชาติ กว้าง 200 - 300 เมตร ยาวกว่า 1 กิโลเมตร เกิดจากหินขนาดใหญ่เรียงต่อกันเป็นสะพาน ในบริเวณเดียวกันมีแอ่งน้ำ บึงน้ำ ธารน้ำ น้ำพุ ท่ามกลางป่าละเมาะ ป่าหิน บริเวณนี้เป็นหมู่เขาหินปูน เกิดจากเปลือกโลกหินปูน (Karst) ที่สมบูรณ์แบบก่อให้เกิดความสวยงามของธรรมชาติ ซึ่งเป็นลักษณะของเปลือกโลกหินปูนโดยเฉพาะ

ไฮไลท์ของ “สะพานข้ามดวงดาว” หรือ เทียนซิงเฉียว เดินสะพานข้ามดาวชม “มินิป่าหิน” สวนป่าหินธรรมชาติขนาดเล็กที่ตั้งอยู่บนแม่น้ำใต้ดิน หินก้อนที่นำมาเรียงเป็นสะพานจะระบุนวันเดือนปี นักท่องเที่ยวสามารถค้นหาก้อนหินที่ตรงกับวันเดือนปีเกิดให้เจอแล้วอธิษฐานขอพรกับดวงดาว ชมสวนหย่อมธรรมชาติ ชมถ้ำเทียนเฉียว และสะพานฟ้า นอกจากนี้ยังมีสินค้าท้องถิ่นที่น่าสนใจให้เลือกซื้อ อาทิ ผ้ามัดย้อม (ผ้าบาติกสีคราม) รองเท้าปักที่เย็บด้วยมือ และของที่ระลึกพื้นเมืองต่างๆ

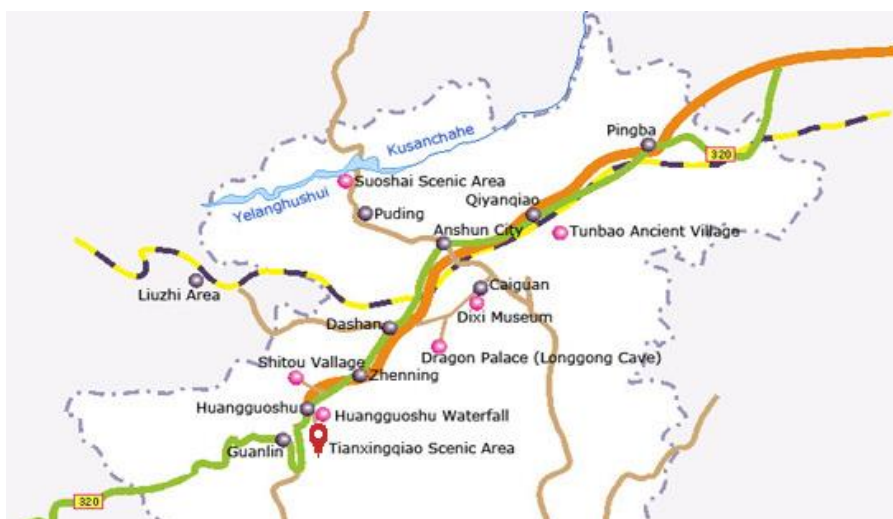
ที่ตั้ง : เขตอันซุ่น มณฑลกุ้ยโจว

การเดินทาง: จากน้ำตกหวงกั๋วซู่สามารถนั่งรถสามล้อลงไปทางใต้ ประมาณ 8 กิโลเมตร

เวลาทำการ : 1 มีนาคม - 30 พฤศจิกายน เวลา 7:00 น. - 19:00 น.

1 ธันวาคม - 29 กุมภาพันธ์ เวลา 7:30 น. - 19:00 น.

ค่าเข้าชม : 180 หยวน ซึ่งสามารถเข้าชมได้ทั้งน้ำตกหวงกั๋วซู่ เทียนซิงเฉียวและน้ำตกไต้วพองถางผู้ปู
ระยะเวลาแนะนำในการเยี่ยมชม : ใช้เวลาทั้งเช้าหรือทั้งบ่าย

ภาพที่ 4.9 : แผนที่แสดงที่ตั้งเทียนซิงเฉียว

ที่มา : <https://www.chinaexpeditiontours.com/china-guide/anshun-tour-maps.html> (2016)

ภาพที่ 4.10 : เทียนชิงเฉียว

ที่มา : <https://www.tour-beijing.com> (2000)

ภาพที่ 4.11 : สะพานหินเทียนชิงเฉียว

ที่มา : <https://www.google.com/> (2011)

4. แก่งหมาหลิงเหอ (Malinghe)

หมาหลิงเหอ ตั้งอยู่ภาคใต้ของมณฑลกุ้ยโจว ชายแดนรอยตะเข็บของมณฑลกุ้ยโจวและยูนนาน ไกลจากเมืองชิงอี้ไปประมาณ 60 กิโลเมตร นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญทางธรณีวิทยาทำการสำรวจพบว่า หมาหลิงเหอเกิดจากการแยกตัวของผิวโลกเมื่อ 70 ล้านปีก่อนยุค The Tertiary period (R) มีระยะยาว 74.8 กิโลเมตร ในแก่งมีน้ำตก 100 กว่าสาย ถือเป็นรอยแยกอันดับหนึ่งของโลก บริเวณแก่งหมาหลิงเหอรอยแยกที่กว้างที่สุด 150 เมตร เฉลี่ยลึก 110-160 เมตร สองข้างเป็นหน้าผา ตั้งเป็นมุมฉากชันดิ่ง โตรกหินแปลกตา ตะกอนหินปูนเป็นหินงอก ลักษณะต่างๆ เขตชมวิว “เทียนชิงเต่า” อยู่ช่วงกลางของหมาหลิงเหอมีเส้นสะพานเลียบบกลางหน้าผาชมความงามของธรรมชาติ ในช่วงเดือนเมษายน-ตุลาคม จะมีการจัดทัวร์ล่องแก่ง ทิวทัศน์สองฝั่งหน้าผาเป็นระเบียบภาพ “1,000 ภาพ” ตามจินตนาการ

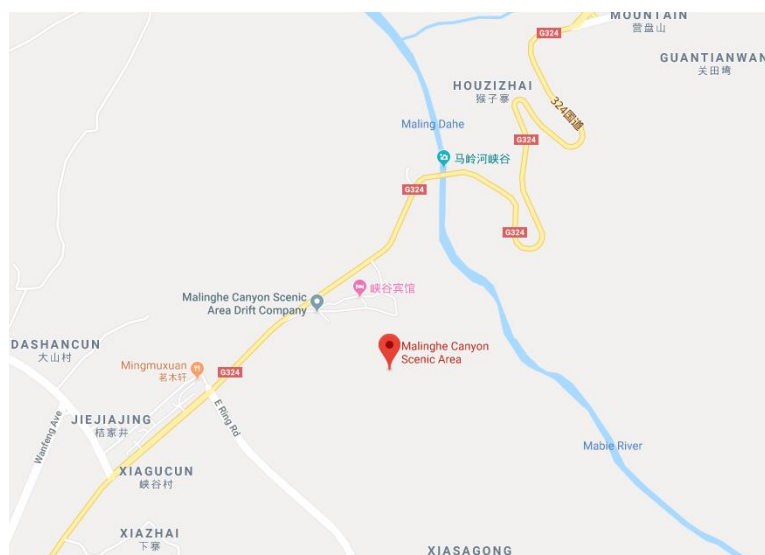
ที่ตั้ง : เขตมณฑลกุ้ยโจว ทางตะวันออกของมณฑลยูนนาน

การเดินทาง : รถประจำทางสาย 4 จากโชนเมืองชิงอี้ใหม่ หรือสามารถเช่าเหมารถแท็กซี่ ราคา 50 หยวน

เวลาทำการ : 8.00น. - 18.00น. ของทุกวัน

ค่าเข้าชม : 80 หยวน และค่าลิฟต์แก้ว 30 หยวน (แต่สามารถเดินลงเองได้)

ช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการเยี่ยมชม : ช่วงอากาศอบอุ่นเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายนหรือตุลาคม

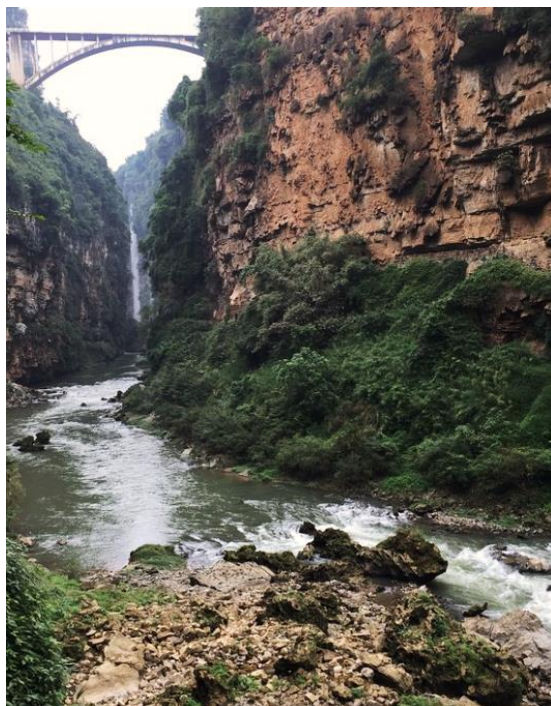
ภาพที่ 4.12 : แผนที่แสดงที่ตั้งแก่งหมาหลิงเหอ

ที่มา: <https://www.google.com/maps/place/Malinghe+Canyon+Scenic+Area/> (2019)

ภาพที่ 4.13 : แก่งห่ม่าหลิงเหอ

ที่มา : <https://www.tripadvisor.co.uk> (2018)

ภาพที่ 4.14 : แก่งห่ม่าหลิงเหอ

ที่มา : <https://www.tripadvisor.co.uk> (2017)

5. เขาฟานจิ้ง (Fanjing Shan)

เขาฟานจิ้ง คือ เขาหลักของแนวเทือกเขาอู๋หลิง ยอดสูงสุดที่ระดับน้ำทะเล 2,494 เมตร เป็นภูเขาที่ใหญ่เป็นอันดับห้าของจีน และยอดเขาที่สูงที่สุดในแนวเขานี้คือ เขาเฟิ่งหวง (หงส์) ที่ 2,572 เมตร เขาฟานจิ้งลักษณะสูงใหญ่ แนวเขาสูงต่ำสลับขึ้นลงต่อเนื่อง เนินเขาชันและหุบเขาลึก กลุ่มยอดเขาตั้งตรงตระหง่าน จากบนยอดเขามีน้ำไหลลงมาไม่หยุด มีลมพัดขึ้นมาจากหุบเขาอย่างแรง เป็นภูมิประเทศที่แปลกของพื้นผิวและผิวดิน ผ่านการเวลายาวนาน สร้างสมและกลายเป็นลักษณะภูมิทัศน์ที่แปลกไม่เหมือนใคร มีธารน้ำและหุบเขาพาดผ่านตลอดแนว ป่าไม้หนาแน่น พื้นที่ของเขามีสันเขา 9 สายพาดผ่านยื่นออกไปทั้ง 4 ทิศ มีฉายาว่า “สายน้ำน้อยทั้ง 99” รวมทั้งป่ายุคโบราณที่ยังอุดมสมบูรณ์บนพื้นที่ 400 ตารางกิโลเมตร ฤดูใบไม้ผลิจะมีกุหลาบพันปีบานสะพรั่งเป็นดงดอกไม้ ฤดูใบไม้ร่วงจะมีใบไม้แดงเต็มพื้นที่จุดดั่งไม่มีที่สิ้นสุด พื้นที่บริเวณยอดเขาหลักยังมีแสงแห่งพระธรรม ทะเลหมอก ยอดเขาที่แปลกประหลาด รวมทั้งหินที่แปลกประหลาด และธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่สวยงาม เขาฟานจิ้งลักษณะเขาตั้งตระหง่าน รูปแบบสลับซับซ้อน เป็นพื้นที่ในแถบเขตร้อนของประเทศจีนที่ระบบนิเวศน์สมบูรณ์ที่สุดในระดับต้น และในละติจูดเดียวกันนั้นได้ถือว่าเป็น “โอเอซิส” เพียงหนึ่งเดียวของละติจูดนี้ และยังถือเป็นพื้นที่อนุรักษ์และรักษาพันธุ์สัตว์และพืชของประเทศจีนทั้งประเภท 1 2 และ 3 อาทิเช่น ลิงขนทอง(ลิงจมูกเชิด) เสือโคร่ง เป็นต้น ทั้งนี้เขาฟานจิ้ง ได้รับการรับรองขึ้นทำเนียบมรดกโลกทางธรรมชาติขององค์การยูเนสโก โดยนับเป็นแหล่งมรดกโลกลำดับที่ 53 ของจีน

ในศตวรรษที่ 16 เขาฟานจิ้งนั้นถือเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงขจรไกลทั่วทั้งประเทศจีนในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของพุทธศาสนา ผ่านการซ่อมแซมตามยุคสมัยอย่างมากมาย โดยเฉพาะบริเวณยอดเขาหลักทั่วทั้งพื้นที่ของเขามีสถูปารามหลวงของเหล่าแม่ชีอยู่ 4 ตำหนัก และอารามย่อยที่มีขนาดใหญ่อยู่อีก 48 แห่ง เป็นข้อพิสูจน์ชัดว่าเขาฟานจิ้งนั้นมีสถานที่ยิ่งใหญ่แห่งสถานที่ปฏิบัติธรรมและเรียนรู้พุทธศาสนามาแต่โบราณ และยังเป็น 1 ใน 5 เขา ที่ยิ่งใหญ่แห่งพุทธะของประเทศจีนและเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมแห่งเดียวของพระโพธิสัตว์หมีเลื้อ

การท่องเที่ยวสามารถนั่งรถกระเช้าขึ้นไปเพื่อย่นระยะทางกว่าแปดชั่วโมง โดยปกติถ้าไม่นั่งกระเช้าขึ้นเขาเราต้องปีนบันไดกว่า 8,000 ขั้นบันได แต่ถ้าขึ้นกระเช้าก็จะย่นย่อไปราว 6,000 กว่าขั้น ส่วนที่เหลือต้องใช้ความสามารถของตัวเองในการพิชิต ระหว่างทางเราจะเห็นดอกกุหลาบพันปี และลิงสีทองที่เป็นเสมือนเจ้าถิ่นของที่นี่ กระเช้าจะหยุดที่จุดกลางเชิงเขา ถึงตรงนี้ต้องปีนป่าเขาเพื่อพิชิตยอดเขา บนยอดเขาฟานจิ้งจะแบ่งเป็น เขาเห็ดโคน หรือเรียกอีกชื่อว่า เขาหนังก้อนหินกลม และยอด

เขาจินตัง ที่สูงและชันมาก บันไดแต่ละชั้นสูงต่ำไม่เท่ากัน เมื่อขึ้นไปถึงยอดแล้ว จะเห็นความงามของธรรมชาติที่ยากจะอธิบาย โดยปกติแล้วบนบริเวณยอดเขาจะมีเมฆลอยต่ำ ๆ พาดผ่านไปมาตลอด ทำให้เห็นยอดเขาที่อยู่ตรงหน้าเหมือนผลูป ๆ โผล่ ๆ มาตลอดเวลา ถึงตรงนี้จะรู้สึกว่ บรรยากาศช่างสวยงาม และคุ้มค่าสมกับการเดินทางอันยาวนาน

การเดินทางขึ้นเขาค่อนข้างจะกินแรงและใช้เวลามาก ควรเผื่อเวลาสำหรับขึ้นเขาหนึ่งวัน ลงเขาอีกหนึ่งวัน และควรเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับอากาศหนาวบนยอดเขา ในกรณีที่ต้องการชมพระอาทิตย์ขึ้นบนยอดเขาสามารถเข้าไปขอพักค้างคืนได้ที่วัดพุทธบริเวณยอดเขา

ที่ตั้ง: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลกุ้ยโจวในจังหวัดงเหริน

การเดินทาง : เดินทางจากเมืองโบราณเฟิงหวงไปยังเขาฟานจิ่ง ระยะทางประมาณไม่เกิน 200 กม. โดยสามารถเช่ารถขึ้นทางด่วน จะใช้เวลาไม่ถึง 2 ชม. แต่ถ้าไปทางรถโดยสารจะต้องไปลงที่เมืองงเหรินเพื่อต่อรถไปยังเขาฟานจิ่งที่เมืองเจียงไค้ว

ค่าเข้าชม : ราคาบัตรเข้าชมค่ากระเช้าขึ้นลงทั้งหมด 290 หยวน

ช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการเยี่ยมชม : ภูเขาฟานจิ่งจะมีทิวทัศน์ที่แตกต่างกันไปตามฤดูกาล ใน 1 ปี จะมีทะเลหมอก 10 เดือน เดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคมจะเป็นเดือนที่ฟ้าเปิดที่สุด และช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคมเป็นช่วงที่กุหลาบพันปีบานเต็มภูเขา ภูเขาฟานจิ่งจะมีทิวทัศน์ที่แตกต่างกันไปตามฤดูกาล ดังนี้

1.ฤดูใบไม้ผลิ (มีนาคมถึงพฤษภาคม):เป็นฤดูกาลที่สวยงามที่สุดสำหรับชมดอกชวนชม กุหลาบพันปีบานสะพรั่งรอบ ๆ ภูเขา

2.ฤดูร้อน (มิถุนายนถึงสิงหาคม):เป็นช่วงที่มีฝนตกทำให้ลำธารและบ่อน้ำบนภูเขามีปริมาณน้ำมาก ต้นไม้เปลี่ยนเป็นสีเขียว อากาศดีที่สุด

3.ฤดูใบไม้ร่วง (กันยายนถึงพฤศจิกายน):ทั้งภูเขากลายเป็นสีส้ม เนื่องจากต้นไม้บริเวณเชิงเขาเปลี่ยนเป็นสีเหลืองและสีแดงต้นไม้บนยอดเขานั้นยังคงเป็นสีเขียว อากาศค่อนข้างปลอดโปร่ง

4.ฤดูหนาว (ธันวาคมถึงกุมภาพันธ์):ภูเขามีสหิมะปกคลุม อากาศเย็นจัด การคมนาคมค่อนข้างลำบาก เนื่องจากเส้นทางถูกปกคลุมไปด้วยหิมะทำให้ถนนค่อนข้างลื่น

ภาพที่ 4.15 : แผนที่แสดงที่ตั้งเขาฟานจิ้ง

ที่มา : <http://www.fjsfq.com/en/> (2019)

ภาพที่ 4.16 : ทิวทัศน์บริเวณรอบเขาฟานจิ้ง

ที่มา : <https://www.telegraph.co.uk> (2018)

ภาพที่ 4.17 : เขาฟานจิ่ง

ที่มา : <https://www.wendyweitours.com/> (2018)

4.2.2 สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

6. หมู่บ้านซีเจียงเซียนหู่เหมียว (Xijiang Qianhu Miao Village)

หมู่บ้านซีเจียงเซียนหู่เหมียว อยู่ทางตอนเหนือของภูเขาเหลยกง มณฑลกุ้ยโจว เป็นที่อาศัยของชาวเผ่าเหมียว ที่เก่าแก่และใหญ่ที่สุด ชาวเหมียวเป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศจีนและเป็นชนกลุ่มที่มีประชากรมากที่สุด ใน 55 ชนกลุ่มน้อยทางการในประเทศจีน ชาวเหมียว นั้นเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เก่าแก่ที่ได้เก็บรักษาวัฒนธรรมและประเพณีที่ปฏิบัติต่อกันมาตลอดหลายปี หมู่บ้านประกอบไปด้วยบ้านไม้ที่เรียงต่อกันปกคลุมไปทั่วเนินเขา รวมถึงพิพิธภัณฑสถานชาติเหมียว ที่เป็นแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยกลุ่มนี้

ที่ตั้ง : 36 กิโลเมตรจากเหลยซาน ตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลกุ้ยโจว

การเดินทาง: รถประจำทางจากสถานีขนส่งตะวันออกของกุ้ยหยาง 3 ชั่วโมง โดยตรงไปยังซีเจียงเซียนหู่ หมู่บ้านชนกลุ่มน้อยแม้ว (ค่าโดยสารรถบัส: 80 หยวน) หรือสามารถขึ้นรถบัสไปที่ไคลี่ 2 ชั่วโมง (170 กิโลเมตร) จากนั้นต่อรถบัสท้องถิ่นมุ่งหน้าไปยังหมู่บ้านซีเจียงเหมียว

ค่าบัตรเข้าชม : 100 หยวน และตั๋วรถบัสรับส่งราคา 20 หยวน (ต้องขึ้นรถรับส่งจากทางเข้าหลักไปยัง

ด้านตะวันตกของหมู่บ้าน)

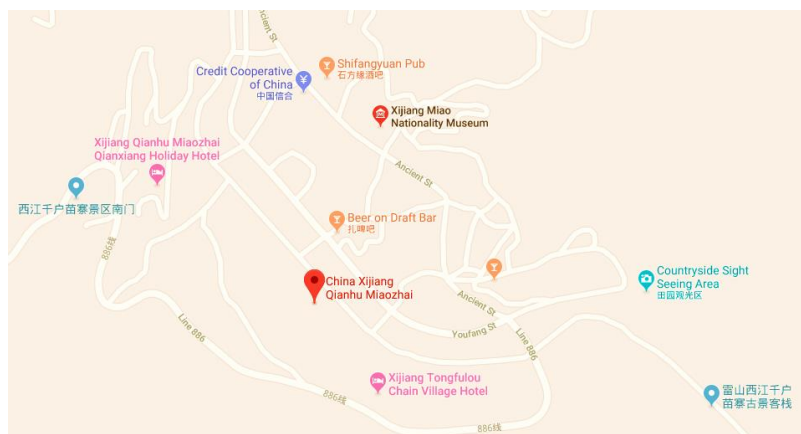
เวลาทำการ : 08: 00 - 16: 00 น.

เวลาที่ดียที่สุดในการเยี่ยมชม : เดือนพฤษภาคม เดือนมิถุนายน หรือต้นเดือนกรกฎาคม

เวลาเยี่ยมชมที่แนะนำ: ประมาณ 1 วัน

สถานที่ท่องเที่ยวที่ห้ามพลาด: หมู่บ้านสถาปัตยกรรมชาวเหมียว สะพานลมและฝน

กิจกรรมยอดนิยม: เยี่ยมชมชาวเหมียวท้องถิ่น ชื่นชมศิลปะและสถาปัตยกรรมของชาวแม้ว เข้าร่วมเทศกาลท้องถิ่น ไต่เขาชมทิวทัศน์รอบหมู่บ้าน แต่งตัวเป็นคนในท้องถิ่น ลิ้มรสรสชาติอาหารท้องถิ่นที่โต๊ะจัดเลี้ยงยาว เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์และ ชมบรรยากาศหมู่บ้านตอนกลางคืน

ภาพที่ 4.18 : แผนที่แสดงที่ตั้งหมู่บ้านซีเจียง เซียนหู่ เหมียว

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/China+Xijiang+Qianhu+Miaozhai/> (2019)

ภาพที่ 4.19 : หมู่บ้านซีเจียง เซียนหู่ เหมียว

ที่มา : <http://worldpackingcanuck.com/xijiang-miao-village/> (2018)

ภาพที่ 4.20 : การจัดเลี้ยงอาหารท้องถิ่นโต๊ะยาว

ที่มา : http://www.chinadaily.com.cn/a/201810/30/WS5bd7cc6ea310eff3032856d3_2.html

(2018)

7. หมู่บ้านจ้าวซิงต้ง (Zhaoxing Dong Village)

หมู่บ้านจ้าวซิง เป็นหมู่บ้านม้งเผ่าธงที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีน มีเนื้อที่ถึง 180,000 ตารางเมตร ชาวม้งที่อาศัยอยู่ภายในหมู่บ้านใช้แซ่เดียวกันทั้งหมด คือ แซ่ลู่ หมู่บ้านแห่งนี้ตั้งอยู่ทางภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลกุ้ยโจว ที่เรียกว่าภูมิภาค ฉีเยินตงหนานและบริเวณใกล้เคียงกัน มีอีกหนึ่งหมู่บ้านชาวม้งที่มีชื่อเสียงเหมือนกัน คือ ชาวม้งที่หมู่บ้านซีเจียง หมู่บ้านจ้าวซิงมีประชากรทั้งหมดกว่า 1,000 ครอบครัว มีคนที่อาศัยอยู่ภายในหมู่บ้านกว่า 6,000 คน การสร้างบ้านเรือนจะมีลักษณะแบบยกพื้น โดยมีใต้ถุนสูงเพื่อไว้เลี้ยงสัตว์ โดยชั้นบนจะเป็นที่พักอาศัย ชาวจ้าวซิงจะปลูกบ้านตามแนวแม่น้ำเป็นหลัก หลายท่านที่เคยมายังหมู่บ้านแห่งนี้ คงปฏิเสธไม่ได้ว่า หมู่บ้านแห่งนี้มีความงามและมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นวิวทิวทัศน์ ชาวบ้านที่อาศัยในหมู่บ้านแห่งนี้ และสภาพแวดล้อมที่มีขุนเขาโอบล้อม และการสร้างบ้านที่มีลักษณะเหมือน ๆ กันหมด ไม่มีตึกที่สูงใหญ่เหมือนในเมือง

ที่ตั้ง : เขตหลี่ปิงทางตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลกุ้ยโจว

การเดินทาง : วิธีที่ 1. จากกุ้ยหยางสามารถนั่งรถไฟหัวกระสุนจากสถานีรถไฟกุ้ยหยางเหนือไปยังสถานีรถไฟฉงเจียง (ประมาณ 1 ชั่วโมง 40 นาที) จากนั้นขึ้นรถประจำทางไปที่จ้าวซิง

วิธีที่ 2 เดินทางไปไคลี่ เลือกโดยสารรถที่พาทัวร์หมู่บ้านชนกลุ่มน้อยและจ้าวซิง ในกรณีนี้จะสามารถเยี่ยมชมหมู่บ้านอื่น ๆ ก่อนมาถึงหมู่บ้านจ้าวซิงในเวลากลางคืนและเริ่มต้นเยี่ยมชมหมู่บ้านในวันถัดไป

วิธีที่ 3 จากก๊วยหลินสามารถนั่งรถไฟหัวกระสุนจากก๊วยหลินและหยางชูโอไปยังฉงเจียง (ประมาณ 1 ถึง 1 ชั่วโมงครึ่ง) แล้วเดินทางต่อไปที่หมู่บ้านจ้าวซิง

ค่าบัตรเข้าชม : 100 หยวน

เวลาทำการ : เปิดทุกวัน

ช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการเยี่ยมชม : เหมาะสำหรับการเยี่ยมชมตลอดทั้งปี

เวลาเยี่ยมชมที่แนะนำ : ประมาณ 1 วัน

สถานที่ท่องเที่ยวที่ห้ามพลาด : หอกลอง อาคารโบราณ

กิจกรรมยอดนิยม : เพลิดเพลินกับอาหารพื้นเมือง เข้าร่วมเทศกาลท้องถิ่น และเดินป่าระหว่างหมู่บ้าน

ภาพที่ 4.21 : แผนที่แสดงที่ตั้งหมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/Zhaoxingxiang,+Liping,+Qiandongnan>
(2019)

ภาพที่ 4.22 : หมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง

ที่มา : http://www.china.org.cn/travel/2013-02/19/content_27997651_7.htm (2013)

ภาพที่ 4.23 : บ้านเรือนของหมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง

ที่มา : <https://th.tripadvisor.com> (2018)

ภาพที่ 4.24 : หอกลองในหมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง

ที่มา : <https://th.tripadvisor.com> (2018)

8. เจียชิวโหลว (Jiaxiu Tower)

เจียชิวโหลว เป็นอาคารสามชั้นที่งดงามสูง 20 เมตร ตั้งอยู่บนก้อนหินขนาดใหญ่ในแม่น้ำหนานหมิง ทางตอนใต้ของเมืองกุ้ยหยาง มณฑลกุ้ยโจว สร้างขึ้นครั้งแรกในปีที่ 26 สมัยราชวงศ์หมิง รัชสมัยของหลี่ลี่ ค.ศ. 1598 เจียงตงจื่อข้าหลวงใหญ่สร้างตึกเจียชิวเพื่อเป็นสิริมงคล อวยพรให้นักศึกษาเมืองกุ้ยหยาง สอบได้ที่ 1

ชั้นล่างของเจียชิวโหลว เป็นสะพานหยกหล่อเนื้อผิวน้ำซึ่งครอบคลุมฝั่งเหนือและใต้ใต้สะพานเป็นน้ำวนสีฟ้าใส ได้กลายเป็นแอ่งน้ำที่มีชื่อว่า Hanbi ในเวลากลางคืนโครงสร้างของศาลาและสะพานจะกระทบกับแสงไฟ สะท้อนในแม่น้ำราวกับว่าเป็นสวรรค์ ภายในเจียชิวโหลว มีงานแกะสลักหิน งานประติมากรรมตัวอักษร ภาพวาดและงานไม้จากศิลปินโบราณให้ได้ชม

ที่ตั้ง : ถนนซีหูอำเภอหนานหมิง เมืองกุ้ยหยาง จังหวัดกุ้ยโจว

เวลาทำการ : 08:00 น. - 22:00 น.

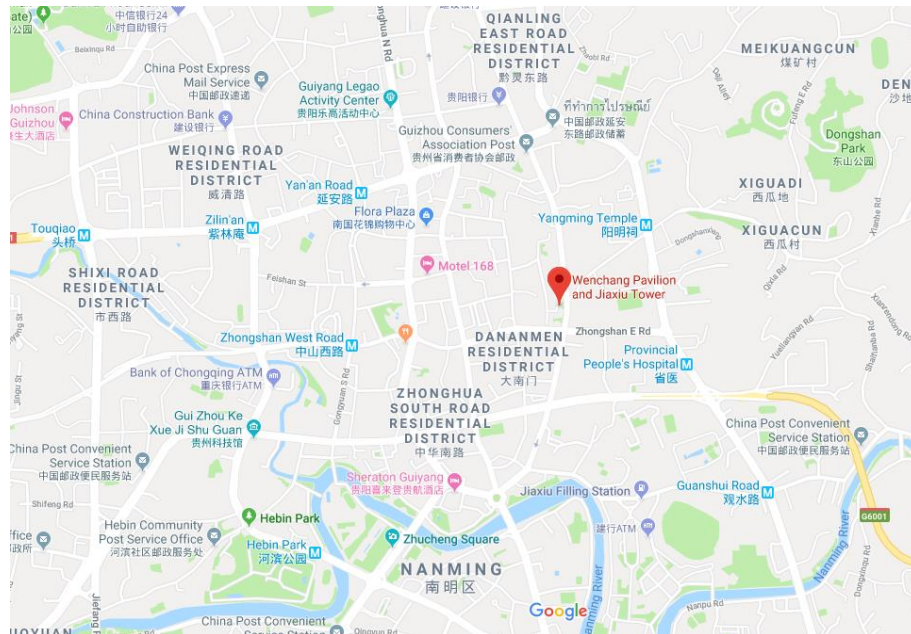
ค่าเข้าชม : ฟรี

การเดินทาง: รถโดยสารหมายเลข 15 48 305 ไปยังเจียชิวโหลว หรือขึ้นรถโดยสารหมายเลข 1 2 6 8 11 และ 17 ไปที่ต่าฉาง แล้วเดินไปตามแม่น้ำหนานหมิง เป็นระยะทาง 300 เมตร

ระยะเวลาที่แนะนำสำหรับการเข้าชม : 1 ชั่วโมง

เวลาที่ดีที่สุดสำหรับการเยี่ยมชม : มีนาคมถึงตุลาคม

กิจกรรมยอดนิยม : ชมวิวยามค่ำที่ริมแม่น้ำหนานหมิง ลิ้มลองอาหารนั้รับประทานที่ตลาดถนน
หยุนหยุน ชมการแสดงสีสันทันก๊วยโจว และแวะไปดื่มชาที่โรงน้ำชา

ภาพที่ 4.25 : แผนที่แสดงที่ตั้งเจี๋ยซิวโหลว

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/Wenchang+Pavilion+and+Jiaxiu+Tower/> (2019)

ภาพที่ 4.26 : เจี๋ยซิวโหลว

ที่มา : <https://www.easytourchina.com/> (2019)

ภาพที่ 4.27 : ภาพวาดและงานประดิษฐ์ตัวอักษรภายในเจี๋ยชีวโหลว

ที่มา : <https://th.tripadvisor.com> (2016)

9. เมืองโบราณชิงเหยียน (Qingyan Ancient Town)

เมืองโบราณชิงเหยียนถูกสร้างขึ้นในปี 1378 ตั้งอยู่ทางใต้ของเมืองกุ้ยหยาง ห่างจากตัวเมืองประมาณ 29 กม. และ 12 กม. จากเมืองฮั่วซี เมืองโบราณชิงเหยียน เป็นเมืองเล็ก ๆ ที่เรียบง่าย มีประวัติศาสตร์วัฒนธรรมของชนเผ่ากลุ่มน้อยมาอย่างยาวนาน ทำให้ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก และเนื่องจากด้านธรณีวิทยาท้องถิ่นของเมืองนี้มีหินสีฟ้าจำนวนมาก อาคารบ้านเรือน ถนน ทางเท้า จึงถูกสร้างขึ้นด้วยหิน ตลอดจนกำแพงเมืองที่สร้างขึ้นบนหน้าผาที่มีหินกว้างใหญ่ ซึ่งแบ่งเมืองโบราณชิงเหยียนออกเป็นเมืองชั้นในและเมืองชั้นนอก กลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของเมือง ทำให้เมืองนี้มีชื่อเมืองว่า ชิงเหยียน ซึ่งหมายถึง เมืองหินสีฟ้า

ในอดีตสถานที่แห่งนี้ คือ ใจกลางนครกุ้ยหยาง อีกทั้งยังเคยเป็นเมืองยุทธศาสตร์เดิมของนครอีกด้วย ผู้เยี่ยมชมสามารถพบหลักฐานทางประวัติศาสตร์ได้เด่นชัด เช่น เดิมกำแพงเมืองสร้างด้วยดิน ต่อมาเปลี่ยนเป็นอิฐ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเจริญและความสำคัญของเมืองที่มีมากขึ้น หรือการที่ประตูเมืองหันหน้าไปทางทิศใต้ ที่ซึ่งเป็นพื้นที่สูง โดยชาวจีนโบราณมีความเชื่อว่า หากประตูอยู่สูงกว่าเมือง เมืองนั้น ๆ จะพบแต่สงบสุข เป็นต้น

นอกจากนี้ ทางภาครัฐจีนได้มีการสร้างทะเลสาบขนาดทั้ง 2 ด้าน ปลูกต้นไม้รอบเมืองเพิ่มความร่มรื่น สร้างกำแพงเมืองจีนจำลอง และสร้างโรงแรมสไตล์โบราณ เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศ สะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญและการเอาใส่ใจในการจัดการกับสภาพแวดล้อมเมือง เหล่านี้ส่งผลให้ทัศนียภาพของเมืองโบราณ สวยงามและมีเสน่ห์น่าหลงใหลมากยิ่งขึ้น

ภายในเมืองโบราณชิงเจียนก็มีเสน่ห์ไม่แพ้กัน บ้านเรือนจำลองและทางเดิน สะท้อนวัฒนธรรม สถาปัตยกรรม และวิถีชีวิตของชาวจีนโบราณได้ชัดเจน เช่น บ้านซึ่งบิดาของนายโจว เอ็นไหล เคยพักอาศัยก็จะเห็นได้ชัดว่า เหนือประตูทางเข้าบ้าน จะเห็นไม้แกะสลักขนาดใหญ่ 2 ชั้น วางเรียงกัน สะท้อนความสำคัญของบ้านดังกล่าว ตลอดจนสร้างอยู่บนเนินเขา สามารถมองเห็นบ้านอื่น ๆ ในหมู่บ้านเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า เจ้าของบ้านเป็นผู้ที่มีฐานะดีมากและเป็นผู้ที่มีความสำคัญในหมู่บ้านนั้น

ภายในเมืองโบราณฯ ยังเปิดให้เข้าชมบ้านโบราณของขุนนาง และจอหงวนในสมัยอดีต ที่ซึ่งจะพบเครื่องแต่งกายในอดีต สถาปัตยกรรมในอดีต รวมถึงบรรยากาศโบราณที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกว่าคุณอยู่ในยุคสมัยนั้นจริง ๆ นอกจากบ้านเรือนจะมีความเป็นเอกลักษณ์ และแฝงเป็นนัยให้เข้าใจด้วยประวัติศาสตร์แล้ว ทางเดินถนนก็มีลักษณะเด่นเช่นกัน คือ ถนนภายในเมืองนั้นมีลักษณะคดเคี้ยว ซึ่งสะท้อนลักษณะนิสัยชาวจีนที่ไม่ชอบพูดตรง ๆ ชอบพูดจาอ้อมไปอ้อมมา เพื่อให้ผู้ฟังตีความเอง

ร้านค้าสไตล์โบราณที่สร้างขึ้นภายในเมืองโบราณนั้น ยังมีส่วนช่วยในการเสริมสร้างบรรยากาศและความคึกคักให้กับเมืองโบราณได้เป็นอย่างดี มีทั้งร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าโบราณและสินค้าพื้นเมือง เช่น ขนมโบราณ อาหารพื้นเมือง (ขาหมู พะโล้ และข้าวต้ม) หัตถกรรมพื้นเมือง ผ้ามัดย้อม พัดนกกระเรียน งานเขียน งานแกะสลักไม้ สมุนไพร รากไม้ น้ำตาลปั้น ดนตรีพื้นเมือง หยก พริกเต้าเจี้ยว น้ำมัน น้ำตาลกุหลาบ รองเท้าโบราณ ทำนายดวงชะตา เป็นต้น รวมถึงมีร้านค้าที่จำหน่ายสินค้านร่วมสมัยและสินค้าจากต่างประเทศ เช่น ของเล่น กระเป๋านำเข้าจากต่างประเทศ เครื่องประดับ ผ้าบาติก ร้านอาหารสมัยใหม่ ชา กาแฟ ผลไม้ ของตกแต่ง เนื้อตากแห้ง สบู่รูปทรงต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีร้านค้ารูปแบบใหม่ เช่น สปาเท้าด้วยปลา ร้านเกมยิงธนู ร้านให้เช่าชุดเครื่องแต่งกายท้องถิ่นโบราณเพื่อถ่ายรูปเป็นที่ระลึก เป็นต้น

ที่ตั้ง: ตำบลชิงเอี่ยน ตำบลเขตฮัวซี นครก๊วยหยาง มณฑลก๊วยโจว

การเดินทาง : รถประจำทางสาย 210 ที่สวนเหอปิ่น ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง หรือขึ้นรถโค้ชที่สถานีรถไฟก๊วยหยาง ถนนหมายเลข 32 ตะวันตก หยานอันอัน ใช้เวลาประมาณ 50 นาที

ค่าบัตรเข้าชม : ฟรี

เวลาทำการ : ตลอดทั้งวัน

ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเข้าชม: 2 วัน

ระยะเวลาที่แนะนำสำหรับการเข้าชม: 1 วัน 1 คืน

เวลาที่ดีที่สุดสำหรับการเข้าชม : ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน และฤดูใบไม้ร่วง เป็นฤดูที่เหมาะสมที่สุดจะเดินทางเข้าเยี่ยมชม

ภาพที่ 4.28 : แผนที่แสดงที่ตั้งเมืองโบราณชิงเหยียน

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/Qingyan+Ancient+Town/> (2019)

ภาพที่ 4.29 : เมืองโบราณชิงเหียน

ที่มา : <http://www.visitourchina.com/anshun/attraction/qingyan-ancient-town.html> (2018)

ภาพที่ 4.30 : กำแพงเมืองโบราณชิงเหียน

ที่มา : <http://www.visitourchina.com/anshun/photo/qingyan-ancient-town.html> (2018)

ภาพที่ 4.31 : บ้านเรือนและร้านค้าภายในเมืองโบราณชิงเจี้ยน

ที่มา : <http://www.visitourchina.com/anshun/photo/qingyan-ancient-town.html> (2018)

ภาพที่ 4.32 : ร้านค้าสไตล์โบราณในเมืองโบราณชิงเจี้ยน

ที่มา : <http://www.visitourchina.com/anshun/photo/qingyan-ancient-town.html> (2018)

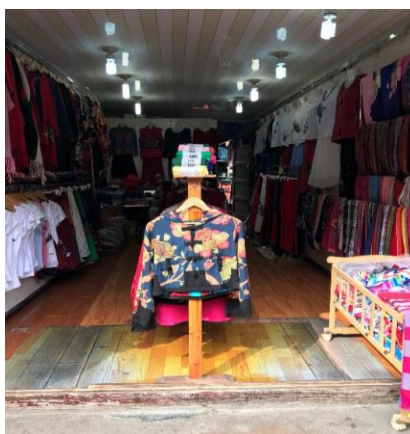
ภาพที่ 4.33 : บ้านโบราณของขุนนางในเมืองโบราณชิงเอียน

ที่มา : <http://www.visitourchina.com/anshun/photo/qingyan-ancient-town.html> (2018)

ภาพที่ 4.34 : อาหารพื้นเมืองในเมืองโบราณชิงเอียน (ขาหมู)

ที่มา : <https://th.tripadvisor.com> (2017)

ภาพที่ 4.35 : ร้านจำหน่ายหัตถกรรมพื้นเมืองโบราณชิงเอียน

ที่มา : <https://th.tripadvisor.com> (2017)

10. เมืองโบราณเจิ้นหยวน (Zhenyuan Ancient Town)

เมืองโบราณเจิ้นหยวน อำเภอเหลยซาน เขตปกครองตนเองฯเฉียนตงหนาน ทางตะวันออกเฉียงใต้ของกุ้ยโจว ลักษณะคล้ายกับเมืองโบราณต้าหลี่ มณฑลยูนนาน เมืองนี้เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงที่สุดในบรรดาภูมิภาคประเทศที่งดงามสถานที่ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมชนเผ่า ถูกล้อมรอบด้วยภูเขาและแม่น้ำ โดยในตัวเมืองโบราณถูกล้อมรอบไว้ด้วยประตูเมืองโบราณ ทั้ง 4 ด้าน สะท้อนถึงความเจริญรุ่งเรืองในอดีตได้เป็นอย่างดี มีโบราณวัตถุและโบราณสถานมากกว่า 160 แห่ง เช่นที่อยู่อาศัยโบราณ ตรอกชอกซอยและท่าเรือโบราณ จุดชมวิวแม่น้ำฟูหยางมี Yangyang Three Gorges Xia Waterfall Quhuxiaotan Luohan Guantao ถ้ำมุก น้ำตก Sandie Water นกยูงเปิดหน้าจอก Yuhutan Yixiantian Zhugexia และสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ สภาพบ้านเรือนมีทั้งส่วนที่เป็นของเดิมและ ส่วนที่สร้างขึ้นใหม่ แต่ยังคงมนต์ขลังและเสน่ห์อย่างในเมืองโบราณแห่งนี้พียงมี

ถ้ำมังกรด้า (เฮยหลงตัง) แท้จริงเป็นหมู่บ้านควา ศาลเจ้า และศาลาที่สร้างอิงอยู่กับแนวธาริมแม่น้ำบน ผังตรงข้ามกับเมืองเก่าหมู่บ้านนี้มีอายุนับย้อนไปถึงปี 1530 ถือเป็นจุดชมวิวสะพานจู่ชิง (จู่ชิงเฉียว) กับหอขุยชิง (ขุยชิงโหลว) ที่ดีที่สุด ข้างสะพานตรงสุดเขตเมืองเก่าจะมีทางเดินลาดชันขึ้นไปข้างบน หากมองลงมาจะเห็นวิวที่สวยงามยิ่งกว่าและเห็นได้ชัดว่าการสร้างเมืองเอาไว้บนยอดเขาหินปูนเป็นเกราะป้องกันที่ดีกว่าแนวกำแพงเมืองเก่าเสียอีก เดินต่อไปด้านซ้าย เมื่อลงเขาไป จะพบวัดเล็ก ๆ ชื่อวัดซือกง (ซือกงซือ) จากนั้น เส้นทางจะพาวกกลับลงมาที่ตัวเมืองอีกครั้งหนึ่ง

ถ้าสนใจกิจกรรมทางน้ำ ขอแนะนำให้ลงเรือล่องแม่น้ำอู่หยาง (อู่หยางเหอ) โดยสามารถซื้อทัวร์ที่เมืองซือปิงซึ่งอยู่ห่างจากเจิ้นหยวนไปทางตะวันตก 40 กิโลเมตร โปรแกรมทัวร์นี้ จะใช้เวลาล่องเรือลงมาตามน้ำ 2 ชั่วโมง คิดค่าเรือ 200 หยวนและค่ารถพาไปส่งที่ทำอีก 20 หยวน ถ้าต้องการนั่งเรือทวนน้ำก็จะมีจัดให้ในราคาเท่ากัน แต่จะลงเรือเฉพาะขาไปแล้วต่อรถไปเจิ้นหยวนเลย ตามรายการจะเห็นเขาหินปูนชื่อดัง ๆ อย่างเช่น เขากบั้งและเขาเสือหัว เป็นต้น ซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นโตรกธารสามารถล่องแพได้อีกหนึ่ง หรือถ้าต้องการถึงเมืองไคลี่เร็ว ๆ ต้องนั่งรถไฟที่สถานีซือปิง ต่อรถแท็กซี่ โดยใช้เวลา 20 นาที

ที่ตั้ง : อำเภอเหลยซาน เขตปกครองตนเองฯ เฉียนตงหนาน

การเดินทาง : รถไฟจากเมืองไคลี่มาใช้เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

ค่าบัตรเข้าชม : ฟรี

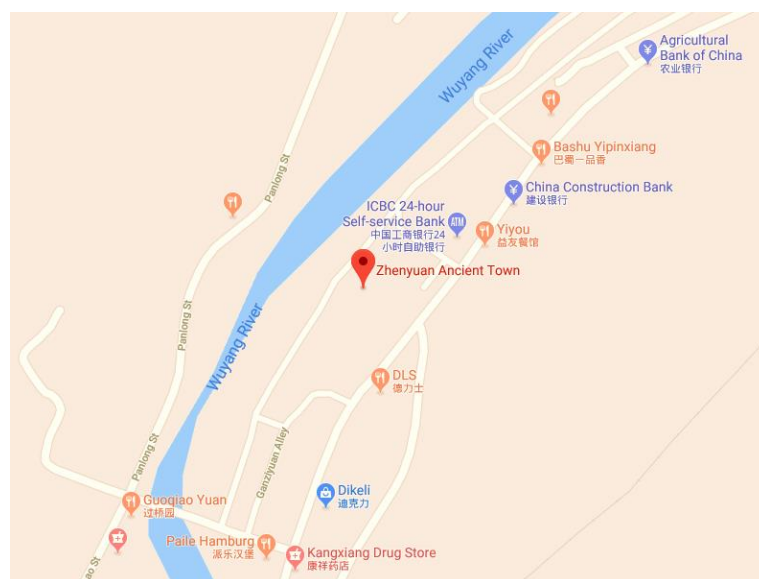
เวลาทำการ : เปิดทุกวัน

ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเข้าชม : 1 วัน (แนะนำให้พักค้างคืนเพื่อชมทิวทัศน์ยามค่ำคืน)

สถานที่ท่องเที่ยวที่ห้ามพลาด : คอมเพล็กซ์สถาปัตยกรรมยุคกลาง ถ้ำมังกรด้าและตรอกชอกซอยในเมืองโบราณ

กิจกรรมยอดนิยม : ล่องเรือในแม่น้ำอู๋หยาง และปั่นภูเขาซีปิง เพื่อชมเมืองทั้งเมือง

: วันที่ 15-17 ของเดือนสามตามปฏิทินจันทรคติของทุกปี เงินหยวนจะเทศกาล สำหรับพี่สาวน้องสาว และงานแข่งเรือมังกรกันอย่างยิ่งใหญ่ มีคนร่วมงานเป็นจำนวนมาก

ภาพที่ 4.36 : แผนที่แสดงที่ตั้งเมืองโบราณเงินหยวน

ที่มา: <https://www.google.com/maps/place/Zhenyuan+Ancient+Town/> (2019)

ภาพที่ 4.37 : เมืองโบราณเงินหยวน

ที่มา: <https://www.easytourchina.com/photo-p9673-zhenyuan-ancient-town> (มปป)

ตารางที่ 4.4 : ปฏิทินการท่องเที่ยวแบบรายปีของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

สถานที่ท่องเที่ยว	กิจกรรม/เทศกาล	เดือน											
		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ													
1. น้ำตกหวงกั๋วซู่													
2. หลงกง วิังพญามังกร													
3. เทียนซิงเฉียวสะพานธรรมชาติ													
4. แก่งหมาหลิงเหอ	ทัวร์ล่องแก่ง												
5. เขาฟานจิ่ง	ทะเลหมอก/ชมกุหลาบพันปี												
สถานที่ท่องเที่ยว	กิจกรรม/เทศกาล	เดือน											
สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม		ม.ค. <th>ก.พ.</th> <th>มี.ค.</th> <th>เม.ย.</th> <th>พ.ค.</th> <th>มิ.ย.</th> <th>ก.ค.</th> <th>ส.ค.</th> <th>ก.ย.</th> <th>ต.ค.</th> <th>พ.ย.</th> <th>ธ.ค.</th>	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
6. หมู่บ้านซีเจียง เซียนหู่ เหมียว	เทศกาลหลูเซิง/เทศกาลสำหรับพี่สาว น้องสาว/การจัดเลี้ยงอาหารโต๊ะยาว/เทศกาลSi Yue Ba												
7. หมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง													
8. เจียวซิวไหลว													
9. เมืองโบราณซิงเหยียน													
10. เมืองโบราณเจินหยวน	เทศกาลแข่งเรือมังกร												
ที่มา: ผู้วิจัย (2562)													
หมายเหตุ :													

จากตารางจะเห็นได้ว่าแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญในเมืองกุ้ยโจวมีความเกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ ฤดูกาล และปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เหมาะกับการท่องเที่ยวในช่วงฤดูใบไม้ผลิ และฤดูร้อน

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีแต่ช่วงที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ช่วงฤดูใบไม้ผลิ เนื่องจากเทศกาลประเพณีชาติพันธุ์ส่วนใหญ่จะจัดขึ้นในช่วงเวลานี้ นักท่องเที่ยว สามารถสัมผัสกับวัฒนธรรมชาติพันธุ์ที่หลากหลายในกุ้ยโจว รวมถึงสามารถเข้าชมและเข้าร่วมเทศกาล กิจกรรมต่าง ๆ ของชนกลุ่มน้อย

โดยรวมแล้วช่วงเวลาที่เหมาะแก่การไปท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สุดคือ ช่วงเดือนกรกฎาคม - เดือนสิงหาคมเพราะ นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติได้หมดและเป็นช่วงที่สามารถเห็นความสวยงามของธรรมชาติมากที่สุด อีกทั้งในช่วงเดือนนี้ยังเป็นช่วงที่เขافานจึงมีทะเลหมอก และแก่งหมาหลิงเหอมีการจัดทัวร์ล่องแก่ง ชมทิวทัศน์สองฝั่งหน้าผา

ส่วนช่วงเวลาที่เหมาะแก่การไปท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมนั้นสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี แต่ช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคมเป็นช่วงที่ดีที่สุด เป็นช่วงเทศกาลฤดูใบไม้ผลิ สามารถชมมวลมหาดอกไม้ในกุ้ยโจว นอกจากนี้นักท่องเที่ยวจะสามารถท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมได้ทั้งหมดแล้ว ในช่วงนี้ยังจะได้สัมผัสกับวัฒนธรรมชาติพันธุ์ที่หลากหลายในกุ้ยโจวอีกด้วยเนื่องจากเทศกาลประเพณีชาติพันธุ์ส่วนใหญ่จะจัดขึ้นในช่วงเวลานี้ ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมและเข้าร่วมเทศกาลรวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของชนกลุ่มน้อย ได้แก่ เทศกาลหลู่เซิงของชนเผ่าเหมียว เด็ก ๆ จะสวมชุดประจำเผ่าออกมาเต้นรำประกอบเสียงปี่หลู่เซิงส่วนใหญ่จะจัดขึ้นในช่วงตุลาคม-เมษายน และจะมีสี่เป็นพิเศษในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ เพราะเป็นช่วงที่ไม่ค่อยมีงานในเรือกสวนไร่นา ให้ทำมากนัก ในงานมีการแข่งขันชนวัวกันใน “ลานบุปผา” ซึ่งอาจจะเป็นลานเล่นบาสเกตบอลของคนในหมู่บ้านหรือท้องทุ่งสวย ๆ ก็ได้ คนทั้งหมดในหมู่บ้านจะมาร่วมงานโดยพร้อมหน้าเป็นการเปิดโอกาสให้หนุ่มสาวได้หาคู่ที่ตนพึงพอใจ ส่วนงานหาคู่ที่เป็นพิธีการมากกว่า จะจัดขึ้นในวันที่ 15 - 17 ของเดือนสามตามปฏิทินจันทรคติ เรียกกันว่าเทศกาลสำหรับพี่สาวน้องสาว เป็นการนำข้าวเหนียวไปแลกเปลี่ยนกับของขวัญของบุคคลที่ตนพึงพอใจอยากได้เป็นคู่ครอง งานนี้จะจัดขึ้นที่หมู่บ้านซื้อตั้ง และไกลเจียงทางตะวันออกเฉียงเหนือของไคลี่ นอกจากนี้ยังมีเทศกาลแข่งเรือมังกรที่จัดขึ้นเพื่อรำลึกถึงเรื่องราวการสังหารมังกรที่มารบกวนชาวบ้านและยังมี เทศกาล Si Yue Ba (วันที่ 8 วันเพ็ญเดือนเมษายน) การจัดเลี้ยงอาหารท้องถิ่นโต๊ะยาว

4.3 เส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

จากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน พบว่าแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจวมีจำนวนมาก มีความสวยงามและหลากหลายของแต่ละพื้นที่กระจายไปทั่วทั้งมณฑล และจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของมณฑลกุ้ยโจวเป็นเทือกเขาและภูเขากว้างขวาง มีทิวทัศน์ที่สวยงาม มีความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพ อากาศเย็นสบาย ทำให้สามารถเที่ยวชมมณฑลกุ้ยโจวได้ตลอดทั้งปี

ผู้วิจัยจึงได้จัดโปรแกรมการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและได้รับความนิยม โดยจัดทำเป็นสองเส้นทาง โดยมีรายละเอียดดังนี้

เส้นทางแรก

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ : น้ำตกหวงกั๋วชู่ / สะพานดวงดาว (เทียนชิงเฉียว) / ถ้ำหลงกง / เจียชิวโหลว / หมู่บ้านแม้วซีเจียง / เขาฟานจิ่ง

วันแรก กรุงเทพฯ – กุ้ยหยาง

03.00 น. ออกเดินทางจากสนามบินสุวรรณภูมิ โดยสารการบิน “ไชน่าเซาเทิร์นแอร์ไลน์” เที่ยวบิน CZ3036 Boeing 737-800 ถึงท่าอากาศยานนานาชาติชานยา ฟินิกซ์ SYX เวลา 03:55 น. (แวะเปลี่ยนเครื่อง)

06.00 น. ออกเดินทางจากท่าอากาศยานนานาชาติชานยา ฟินิกซ์ SYX โดยสารการบิน “เสฉวนแอร์ไลน์” เที่ยวบิน 3U8674 ถึงท่าอากาศยานนานาชาติกุ้ยหยาง หลงตั้งเป่า เวลา 07.45 น.

วันที่สอง กุ้ยหยาง – อันซุ่น – น้ำตกหวงกั๋วชู่ – เทียนชิงเฉียว – ถ้ำหลงกง – เจียชิวโหลว

08.30 น. อาหารเช้า ที่ร้าน HuaXi Wang Ji Niu RouFen (DouSi Road) (กุ้ยหยาง)

09.45 น. สถานี Guiyang North โดยสารรถไฟหัวกระสุน เที้ยวรถ G2871 (รถออกเวลา 10:20) มุ่งหน้าสู่เมืองอันซุ่น

10:55 น. ถึงสถานี Anshun West ขึ้นรถมินิบัส ใ้มน้ำตกหวงกั๋วชู่ ใช้เวลา 1.30 นาที

- 12.30 น. นำท่านสู่น้ำตกหวงกั๋วชู่ ซึ่งถือเป็นน้ำตกที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย และมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก และเป็นกลุ่มน้ำตกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ด้วยความแรงของกระแสน้ำ แม้จะห่างจากน้ำตกถึง 200 เมตร แต่สะเก็ดน้ำของยังปลิวมาถึงเราได้ และบริเวณน้ำตกมีถ้ำมาน้ำตกสุดอัศจรรย์

อาหารกลางวันที่ Pu Yuan Yue ShiGuang Café ร้านภายในอุทยานน้ำตกหวงกั๋วชู่ (อาหารท้องถิ่น)

ภาพที่ 4.38 : น้ำตกหวงกั๋วชู่

ที่มา : <https://www.trover.com/d/1RMBV-huangguoshu-waterfall-anshun-china> (2018)

- 14.30 น. นั่งรถสามล้อ ไปทางใต้ 8 กม. เป็นเวลา 15 นาที เพื่อไปชมเทียนซิงเฉียว
- 14.45 น. นำท่านเข้าชม “เทียนซิงเฉียว - สะพานดวงดาว” โดยสถานที่แห่งนี้มีอีกชื่อหนึ่งว่า “ป่าหินบนพื้นน้ำ และยังมีสะพานหิน ถ้ำดวงดาว น้ำตก และอื่นๆที่มากมาย จัดว่าเป็นอีกหนึ่งสถานที่ ที่งดงาม
- 15.30 น. นั่งรถมินิบัส ไปถ้ำหลงกง เป็นเวลา 45 นาที
- 16.15 น. นำท่านล่องเรือเข้าสู่ถ้ำหลงกง สัมผัสหินงอกหินย้อยและน้ำตกงามภายในถ้ำน้ำที่ยาวที่สุดของจีน ใช้เวลาประมาณ 45 นาที
- 17.00 น. เดินทางไปสถานีรถไฟ Anshun West เป็นเวลา 30 นาที เพื่อขึ้นรถไฟหัวกระสุน เทียวรถ G2853 (รถออกเวลา 17.49 น.)
- 18.19 น. ถึงสถานีรถไฟ Guiyang North
- 18.45 น. อาหารเย็นที่ ภัตตาคาร Lao Kai Li SuanTang Yu (ShengFu)

19.45 น. ขึ้นรถโดยสาร สาย 15 48 305 ไปเจี๋ยชิวโหลว อันเป็นสัญลักษณ์ของเมืองกุ้ยหยาง เป็นจุดแลนด์มาร์คที่สำคัญ ที่นักท่องเที่ยวชอบมาถ่ายรูปด้วย ซึ่งสร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง มีลักษณะเป็น ตึกไม้สามชั้น สร้างขึ้นบนก้อนหิน ถ้ามาชมตอนกลางคืนจะมีความสวยงามเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ที่กุ้ยหยางนักท่องเที่ยวยังสามารถซื้อของที่ระลึกที่เป็นที่นิยมกลับไปได้ เช่น เหล้าเหมาไถ ชาเหมาเจียน ปิ๋ววู่ผิง พริกคั่วน้ำมัน “เหล้ากานมา” โดยมีร้านมากมายให้เลือกตลอดสองข้างทางในเมือง

21.00 น. นำท่านเข้าพัก ที่ Sheraton Guiyang Hotel

ภาพที่ 4.39 : เจี๋ยชิวโหลว

ที่มา : <http://www.chinadaily.com.cn/> (2008)

วันที่สาม กุ้ยหยาง – หมู่บ้านซีเจียง เซียนหู่ เหมียว

08.00 น. อาหารเช้าที่ HuaXi Wang Ji Niu RouFen (HuaXi Main Branch)

09.00 น. ขึ้นรถประจำทางจากสถานีขนส่งตะวันออกของกุ้ยหยาง เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตรงไปยังซีเจียงเซียนหู่ หมู่บ้านชนกลุ่มน้อยแม้ว (ค่าโดยสารรถประจำทาง : 80 หยวน)

12.00 น. นำท่านสู่ หมู่บ้านซีเจียง เซียนหู่ เหมียว (Xijiang Qianhu Miao Village) ตั้งอยู่ในเทือกเขาแม้วที่ห่างไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอเหลยซาน มณฑลกุ้ยโจว เป็นหมู่บ้านชนเผ่าแม้ว (ม้ง) ที่ใหญ่ที่สุดในโลก หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “หมู่บ้านแม้วพันครอบครัว” ซึ่งมีผู้อยู่อาศัยประมาณหมื่นกว่าคน และชนเผ่าแม้วจู่ (ม้ง) ถือเป็น 1 ใน 56 ชนเผ่าทั่วจีนและเป็นเผ่าที่มีวิถีชีวิตวัฒนธรรมโดดเด่นมาก เป็นกลุ่มชาติพันธุ์เก่าแก่ที่ได้เก็บรักษาวัฒนธรรมและประเพณีที่ปฏิบัติต่อกันมาตลอดหลายปี สามารถเดินสำรวจ

ชมหมู่บ้านได้ตามอัยาศัย เพลิดเพลินไปกับการค้นพบประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านซึ่งเต็มไปด้วยบ้านไม้ที่เรียงต่อกันปกคลุมไปทั่วเนินเขา และอย่าลืมแวะไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สัญชาติเหมียว (Miao Nationality Museum) ที่จะได้เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยกลุ่มนี้ พร้อมชมการแสดงทางวัฒนธรรม สามารถเดินไปได้รอบบ้านไม้ที่ทอดยาวและเส้นทางที่คดเคี้ยว ซึ่งจะได้พบเห็นและซึมซับชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง และไปยังจุดชมวิวเพื่อชมทัศนียภาพอันงดงามของหมู่บ้าน อย่าลืมเลือกซื้อของที่ระลึกกลับบ้านเก็บไว้เป็นเครื่องเตือนความทรงจำว่าได้มาเที่ยวชมหมู่บ้านเหมียวแห่งนี้

18.00 น. นำท่านเข้าพักที่ Miaoyun Resort Hotel

อาหารเย็นตามอัยาศัย หลังอาหารไฮไลท์ที่ห้ามพลาดเมื่อมาเที่ยวหมู่บ้านแม้วซีเจียงคือ นั่งกระเช้าขึ้นไปชม “จุดชมวิวบนยอดเขา” เพื่อชมวิวยามค่ำคืนของหมู่บ้านที่สร้างติด ๆ กันลดหลั่นไปตามไหล่เขา เมื่อยามที่ทุกบ้านเปิดไฟอย่างพร้อมเพรียงจะทำให้เห็นวิวที่งดงามยิ่ง

ภาพที่ 4.40 : หมู่บ้านซีเจียง เชียงหู เหมียว

ที่มา : <https://www.chinatouradvisors.com/> (2019)

วันที่สี่ **ซีเจียง – เจิ้นหยวน**

08.30 น. อาหารเช้าตามอัยาศัยภายในหมู่บ้าน

09.30 น. นำท่านขึ้นรถบัสไปไคลี่ เป็นเวลา 2 ชั่วโมง (ระยะทาง 170 กม.)

- 11.30 น. เดินทางถึงไคลี่ นักท่องเที่ยวสามารถซื้อของที่ระลึก งานฝีมือและศิลปะพื้นบ้านหลายชนิดที่ได้รับความนิยม เช่น ปี่หลู่เซิง ผ้าทอชาวดั่ง เครื่องประดับเงินของชนกลุ่มน้อย และผ้าเย็บปักถักร้อยของชาวเหมียว โดยมีร้านมากมายให้เลือกตลอดสองข้างทางในเมือง
- 12.00 น. อาหารกลางวันที่ ร้าน Lianghuanzhai Sour Soup Fish
- 13.00 น. จากนั้นต่อรถไฟด่วนปรับอากาศ เที่ยวบิน K4418 (รถออกเวลา 13.20 น.) มุ่งหน้าไปเจิ้นหยวน ใช้เวลา 1.15 ชั่วโมง
- 14.34 น. นำท่านเข้าสู่เมืองโบราณเจิ้นหยวน อำเภอเหลยซาน เขตปกครองตนเองฯ ฉีเจียงหนานทางตะวันออกเฉียงใต้ของกัวโจว เมืองนี้เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงที่สุดในบรรดาภูมิภาคที่งดงามสถานที่ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมชนเผ่า นำท่านเยี่ยมชม โบราณวัตถุและโบราณสถานมากกว่า 160 แห่ง รวมถึง อุทยานชิงหลงตั้ง (ถ้ำมังกรเขียว) สถานที่ที่มีฮวงจุ้ยดีเลิศและเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทางด้านศาสนา ขงจื้อ พุทธ และเต๋า โดยตั้งรวมกันไว้แต่ละจุดอย่างลงตัว อาทิ ศาลเจ้าแม่กวนอิมพันมือ เตียนนอนหินจางซานฟงผู้ริเริ่มไท่เก๊ก ศาลเจ้าเสนาบดีเหวินเทียนเสียงแห่งราชวงศ์ซ่งใต้ที่สร้างจากสมาคมมณฑลเจียงซี(กังไส) ศาลเจ้าอาจารย์ขงจื้อที่แกะสลักด้วยไม้เก่าแก่เส้นสีทอง เมื่อขึ้นไปถึงจุดชมวิวบนเขาถ้ำมังกรเขียว จะพบกับฮวงจุ้ยขั้นหนึ่งของเมืองโบราณเจิ้นหยวน และความสวยงามตระการตา
- 17.30 น. นำท่านเข้าพัก YongFuRong JingXinJu Guest House
อาหารเย็นตามอัธยาศัย

ภาพที่ 4.41 : เมืองโบราณเจิ้นหยวน

ที่มา : <http://www.accesschinatravel.com/> (2019)

- วันที่ห้า เจิ้นหยวน – ฟานจิ้ง – กรุงเทพฯ
- 08.00 น. อาหารเช้า
- 09.00 น. ขึ้นรถเช่า เพื่อเดินทางไปเขาฟานจิ้ง เป็นเวลา 2 ชม. 29 นาที (รวมระยะทาง 142 กม.) โดยทางหลวงหมายเลข 306 S15 G60 เป็นเวลา 59 นาที ระยะทาง 44.8 กม. ใช้ทางหลวงหมายเลข 201 ต่อกไปอีกประมาณ 19 นาที (ระยะทาง 6.7 กม.)
- 11.30 น. ถึงถงเหริน อาหารกลางวันที่ Qianxi Restaurant
- 13.00 น. นำท่านเข้าสู่เขาฟานจิ้ง ภูเขาแห่งศรัทธา แรงขับเคลื่อนแห่งพุทธ ถือเป็น 1 ใน 5 ภูเขาศักดิ์สิทธิ์แห่งศาสนาพุทธ เพราะเขาลูกนี้เป็นจุดที่พระโพธิสัตว์ผู้เสียน ไปประดิษฐานสร้างและจำวัดและด้วยลักษณะที่ตั้งอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวทำให้โดยปกติเขาลูกนี้ 1 วันมี 4 ฤดู เรียกได้ว่าอากาศแปรปรวนแบบวิปริต แต่ในช่วงเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม นั้นเป็นช่วงที่อากาศปกติที่สุด

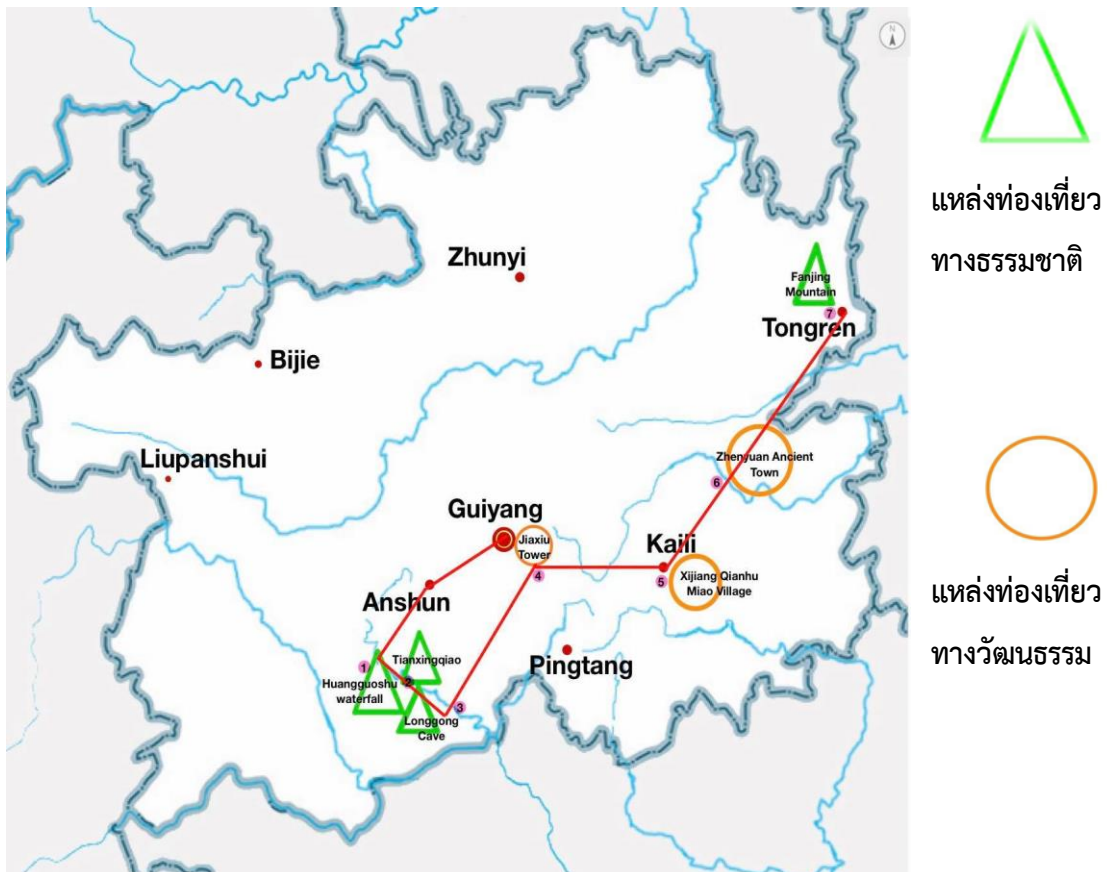

ภาพที่ 4.42 : เขาฟานจิ้ง

ที่มา : http://china.org.cn/photos/2009-11/12/content_18874447.htm (2009)

- 19.30 น. นำท่านสู่สนามบินถงเหริน
- 21.05 น. ออกเดินทางจากสนามบินถงเหริน โดยสารการบิน “ไชน่าเซาเทิร์นแอร์ไลน์” เที่ยวบิน MU - 9714 Boeing 737 - 800 ถึงท่าอากาศยานนานาชาติคุนหมิง ฉางฉู่ย เวลา 03:55 น. (แวะเปลี่ยนเครื่อง)
- 06.00 น. ออกเดินทางจากท่าอากาศยานนานาชาติคุนหมิง ฉางฉู่ย โดยสารการบิน “เสฉวนแอร์ไลน์” เที่ยวบิน 3U8674 ถึงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เวลา 07.45 น.

เส้นทางแรกเป็นการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม เป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการท่องเที่ยวด้วยตนเอง ชอบการผจญภัย รักธรรมชาติ รักอิสระ ทั้งยังมีความชื่นชอบหรือหลงใหลในประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยววนั้น ๆ ต้องการสัมผัสกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนเมืองท้องถิ่น นอกจากจะได้พักผ่อนกับบรรยากาศเงียบสงบท่ามกลางธรรมชาติแล้ว ก็ยังสามารถเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ รวมถึงวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อย ได้ร่วมกิจกรรม เทศกาลต่าง ๆ ทานอาหาร แต่งกาย ร่วมสนุกไปกับ ชนกลุ่มน้อย โปรแกรมท่องเที่ยวจะจัดในช่วงเดือนกรกฎาคม - เดือนสิงหาคม ซึ่งใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 5 วัน 3 คืน โดยเริ่มเดินทางจาก เขตกู่ยหยาง เขตอันซุ่น เขตไคลี่ และเขตถงเหริน

ภาพที่ 4.43 : แผนที่แสดงเส้นทางโปรแกรมการท่องเที่ยวเส้นทางแรก

ที่มา : ผู้วิจัย (2019)

เส้นทางที่สอง

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ : เขาฟานจิ่ง/น้ำตกหวงกั๋วซู่/เทียนซิงเฉียว(สะพานดวงดาว)/ถ้ำหลงกง/
แก่งหม่าหลิงเหอ

วันที่แรก	กรุงเทพ-ฉงเหมิน
10.45 น.	ออกเดินทางจากสนามบินสุวรรณภูมิ โดยสารการบิน “ไชน่าเซาเทิร์นแอร์ไลน์” เที่ยวบิน 9854 Boeing 737 ถึงท่าอากาศยานนานาชาติผู้ตง (PVG) เวลา 16.10 น. (แวะเปลี่ยนเครื่อง)
17.45 น.	ออกเดินทางจากท่าอากาศยานนานาชาติผู้ตง (PVG) โดยสารการบิน “ไชน่าเซาเทิร์นแอร์ไลน์” เที่ยวบิน 9714 Boeing 737 - 800 ถึงท่าอากาศยานนานาชาติฉงเหมิน Daxing (TEN) เวลา 20.25 น.
	นำท่านเข้าพักที่ Tongren Guizhou Hotel
วันที่สอง	ฉงเหมิน-เขาฟานจิ่ง-ท่าอากาศยานนานาชาติฉงเหมิน - กุ้ยหยาง
06.00	อาหารเช้าที่โรงแรม Tongren Guizhou Hotel
07.30น.	ออกเดินทางไปยังเขาฟานจิ่ง ใช้เวลา 2 ชม. (ระยะทาง 88.8 กม.) จากถนนหมายเลข 201ถนนหมายเลข G56 และถนนหมายเลข 508 ตามลำดับ ใช้ทางออก x508 เดินทางต่อไปตามเส้นทางจนถึงเขาฟานจิ่ง
09.30 น.	นำท่านเข้าสู่เขาฟานจิ่ง ภูเขาแห่งศรัทธา แรงขับเคลื่อนแห่งพุทธ ถือเป็น 1 ใน 5 ภูเขาศักดิ์สิทธิ์แห่งศาสนาพุทธ เพราะเขาถูกนี้เป็นจุดที่พระโพธิ์สัตว์ผู้เสียนไปประดิษฐาน สร้างและจำวัดและด้วยลักษณะที่ตั้งอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวทำให้โดยปกติเขาถูกนี้ 1 วันมี 4 ฤดู เรียกว่าอากาศแปดปรวนแบบวิปริต แต่ในช่วงเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม นั้นเป็นช่วงที่อากาศปกติที่สุด

ภาพที่ 4.44 : เขาฟานจิ่ง

ที่มา : http://china.org.cn/photos/2009-11/12/content_18874447.htm (2009)

- 12.30 น. อาหารกลางวันที่ Qianxi Restaurant
- 14.00 น. ออกเดินทางจากเขาฟานจิ่ง มุ่งสู่ท่าอากาศยานนานาชาติตงเหริน
- 17.00 น. ออกเดินทางจากท่าอากาศยานนานาชาติตงเหริน Daxing (TEN) โดยสารการบิน
“คัลเลอร์ฟูลก๊วยโจว” เที่ยวบิน 7136 ถึงท่าอากาศยานนานาชาติก๊วยหยาง เวลา
18.00 น.
- 19.00 น. อาหารเย็นที่ ภัตตาคาร Lao Kai Li SuanTang Yu (ShengFu)
- หลังจากทานอาหารเย็น ที่ก๊วยหยางนักท่องเที่ยวยังสามารถซื้อของที่ระลึกที่เป็นที่นิยม
กลับไปได้ เช่น เหล้าเหมาโต ชาเหมาเจียน ป๊อว์ผิง พริกคั่วน้ำมัน “เหล้ากานมา”
โดยมีร้านมากมายให้เลือกตลอดสองข้างทางในเมือง
- 20.30 น. นำท่านเข้าพัก ที่ Sheraton Guiyang Hotel
- วันที่สาม ก๊วยหยาง-อันซุ่น-น้ำตกหวงกัวชู่-เทียนซิงเฉียว-ถ้ำหลงกง**
- 06.00 น. อาหารเช้า ที่ร้าน HuaXi Wang Ji Niu RouFen (DouSi Road) (ก๊วยหยาง)
- 07.45 น. ออกเดินทางจากสถานี Guiyang North โดยสารรถไฟหัวกระสุน เที่ยวบิน G2969 มุ่งหน้าสู่
เมืองอันซุ่น
- 8.15 น. ถึงสถานี Anshun West ขึ้นรถมินิบัส ไปน้ำตกหวงกัวชู่ ใช้เวลา 1.30 ชั่วโมง
- 9.45 น. ถึงน้ำตกหวงกัวชู่ ซึ่งถือเป็นน้ำตกที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย และมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3
ของโลก อีกทั้งเป็นกลุ่มน้ำตกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ด้วยความแรงของกระแสน้ำ

ท่าแม้จะห่างจากน้ำตกถึง 200 เมตร แต่สะเก็ดน้ำของยังปลิวมาถึงตัวเราได้ และบริเวณน้ำตกมีถ้ำม่านน้ำตกสุดอัศจรรย์

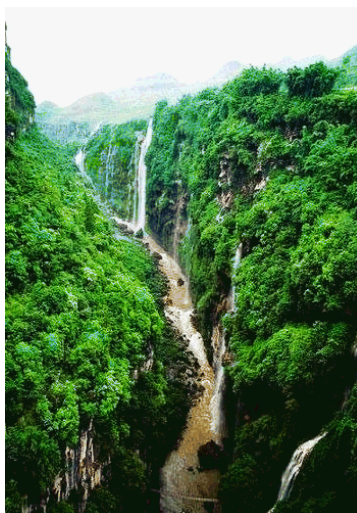

ภาพที่ 4.45 : น้ำตกหวงกั๋วชู่

ที่มา : <https://www.trover.com/d/1RMBV-huangguoshu-waterfall-anshun-china> (2018)

- 11.45 น. อาหารกลางวันที่ Pu Yuan Yue ShiGuang Café ร้านอาหารภายในอุทยานน้ำตกหวงกั๋วชู่ (อาหารท้องถิ่น)
- 13.00 น. นั่งรถสามล้อ ไปทางใต้ 8 กม. เป็นเวลา 15 นาที เพื่อไปชมเทียนซิงเฉียว
- 13.15 น. นำท่านเข้าชม “เทียนซิงเฉียว - สะพานดวงดาว” โดยสถานที่แห่งนี้มีอีกชื่อหนึ่งว่า “ป่าหินบนพื้นน้ำ และยังมีสะพานหิน ถ้ำดวงดาว น้ำตก และอื่นๆที่มากมาย จัดว่าเป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่มีความงดงามมาก
- 14.15 น. นั่งรถมินิบัส ไปถ้ำหลงกง เป็นเวลา 45 นาที
- 15.00 น. นำท่านล่องเรือเข้าสู่ถ้ำหลงกง สัมผัสหินงอกหินย้อยและน้ำตกงามภายในถ้ำน้ำที่ยาวที่สุดของจีน
- 16.00 น. เดินทางกลับอุทยานน้ำตกหวงกั๋วชู่ (อันซุ่น)
- 17.00 น. นำท่านเข้าพัก ที่ Huangguoshu Hotel อาหารเย็นในโรงแรม
- วันที่สี่ น้ำตกหวงกั๋วชู่-ซิงอี-แก่งหมาหลิงเหอ-สนามบินนานาชาติซิงอี**
- 09.00 น. อาหารเช้าที่โรงแรม Huangguoshu Hotel

- 10.00 น. นำท่านเดินทางสู่ เมืองชิงยี เมืองตอนใต้สุดของมณฑลกุ้ยโจวบน ที่ราบสูงหินปูนยูนนาน - กุ้ยโจว - กวางสี ซึ่งที่ราบสูงแห่งนี้มีขนาดใหญ่ เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของภาคใต้ตอนกลาง โดยมีภูมิทัศน์ที่มหัศจรรย์แห่งหนึ่งของโลก โดยรถเช่า (ระยะทาง 222.3 กม.) ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง
- 12.00 น. อาหารกลางวันเป็นอาหารกล่องที่จัดจากทางโรงแรม
- 13.00 น. นำท่านเข้าชม หุบเหวน้ำตกร้อยสายหม่าหลิงเหอ หรือ "หุบผาแห่งสายน้ำร้อยสาย" จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามอีกแห่งของประเทศจีน เป็นหุบเหวน้ำตกที่มีความสวยงาม และเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสได้ หุบเหวน้ำตกร้อยสายหม่าหลิงเหอ (MALING RIVER CANYON) ตั้งอยู่ในเขตมณฑลกุ้ยโจว ทางตะวันออกของมณฑลยูนนาน สถานที่แห่งนี้มีลักษณะเป็น หุบเขหินปูน ที่เกิดจากการกัดเซาะของแม่น้ำหม่าหลิง เป็นเวลาล้าน ๆ ปี เกิดเป็นหุบเขขนาดใหญ่ ระยะทางยาวกว่า 15 กิโลเมตร มีความสูงประมาณเกือบ 200 เมตร มีน้ำตกชั้นเล็ก ชั้นน้อย กว่าร้อยสาย และนอกจากนี้ยังมี เสน่ห์ของหินงอก หินย้อย มอส เฟิร์น เกาะกันแน่นพราว ถ้าดูดูน้ำน้อยก็คล้ายกับ มีน้ำตกที่ล่อจ่อ นับพันสายเรียงราย อยู่ในหุบเขา ในฤดูน้ำมาก ลักษณะคล้ายมีน้ำตกที่ล่อจ่อ นับพันสายเรียงราย สุดแนวผา เป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับโลกของจีน ที่นักท่องเที่ยวจะต้องตื่นตะลึงในความมหัศจรรย์

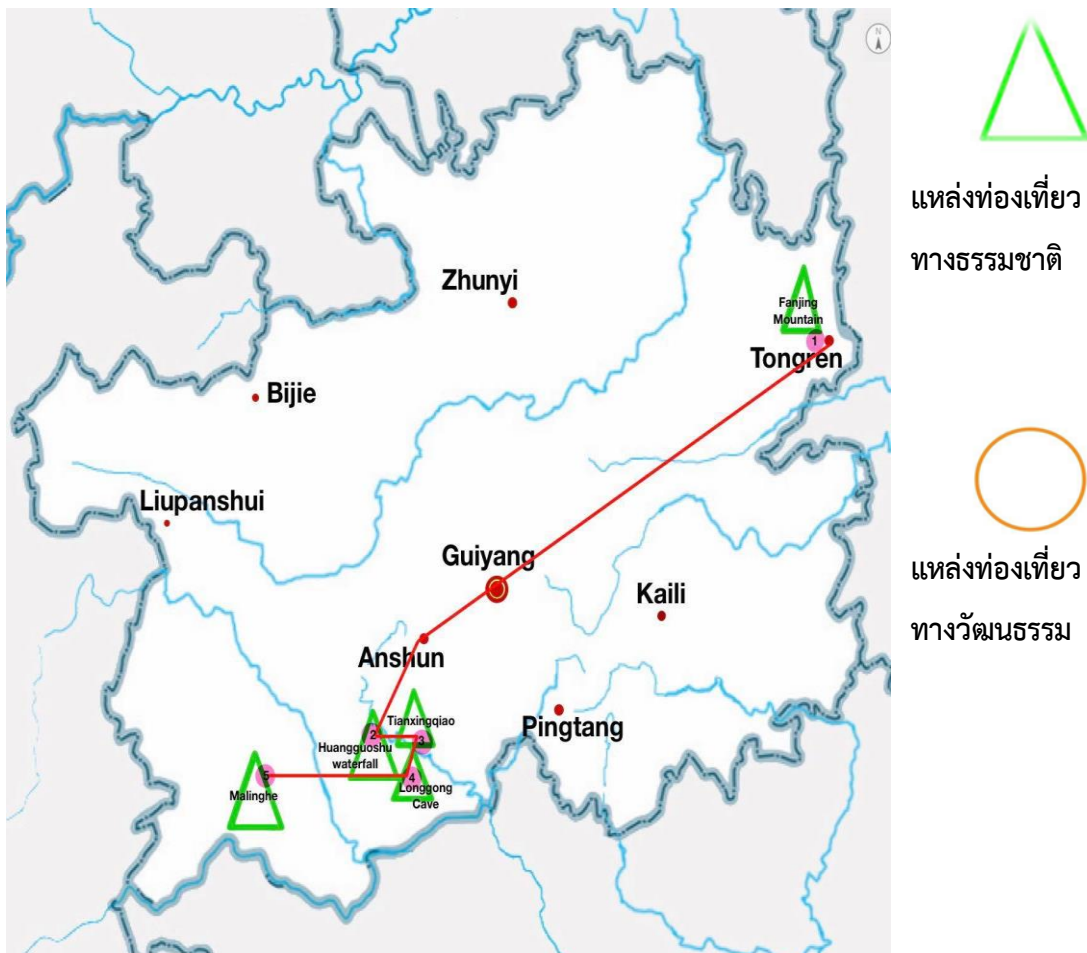

ภาพที่ 4.46 : แก่งหม่าหลิงเหอ

ที่มา : <https://blog.chinadaily.com.cn/> (2012)

- 16.00 น. ออกเดินทางไปยังสนามบินนานาชาติซิงอี โดยนั่งรถแท็กซี่ใช้เวลาประมาณ 28 นาที
- 16.30 น. ถึงสนามบินนานาชาติซิงอี
- อาหารเย็นที่สนามบินตามอัธยาศัย จากนั้นให้ท่านได้เลือกซื้อของฝากที่ระลึกตามอัธยาศัย
- 19.55 น. ออกเดินทางจากท่าอากาศยานนานาชาติซิงอี (ACX) โดยสารการบิน “ไชน่าเซาเทิร์นแอร์ไลน์” เที่ยวบิน MU9712 ถึงท่าอากาศยานนานาชาติคุนหมิง (KMG) เวลา 20.55 น.
- 23.05 น. ออกเดินทางจากท่าอากาศยานนานาชาติคุนหมิง (KMG) โดยสารการบิน “ไชน่าเซาเทิร์นแอร์ไลน์” MU2583 ถึงสนามบินสุวรรณภูมิ เวลา 00.45 น.

เส้นทางที่สองเป็นการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นโปรแกรมสำหรับนักท่องเที่ยวที่เบื่อหน่ายกับการใช้ชีวิต การช้อปปิ้งตามศูนย์การค้า การท่องเที่ยวในเมือง ต้องการสัมผัสประสบการณ์ใหม่ ๆ ท่องเที่ยวด้วยตนเอง ชอบการผจญภัย รักธรรมชาติ รักอิสระ ต้องการผ่อนคลาย การท่องเที่ยวแบบนี้นอกจากจะได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติที่คนในเมืองไม่สามารถสัมผัสได้ง่าย ๆ แล้ว ยังเป็นการเปลี่ยนรูปแบบการใช้ชีวิตให้แตกต่างไปจากรูปแบบเดิม ๆ อีกด้วย นอกจากนี้ที่พักจะอยู่ท่ามกลางธรรมชาติแล้ว ก็ยังมีอากาศที่บริสุทธิ์ เย็นสบาย ที่สำคัญแต่ละสถานที่ยังมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมสนุกไปในคราวเดียวกัน โปรแกรมการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลกุ้ยโจว จัดขึ้นในช่วงเดือนกรกฎาคม - เดือนสิงหาคม ซึ่งใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 5 วัน 3 คืน โดยเริ่มเดินทางจากเขตหลงเหริน เขตกู่หยาง เขตอันซุ่น และเขตชิงอี้ ตามลำดับ

ภาพที่ 4.47 : แผนที่แสดงเส้นทางโปรแกรมการท่องเที่ยวเส้นทางที่สอง

ที่มา : ผู้วิจัย (2019)

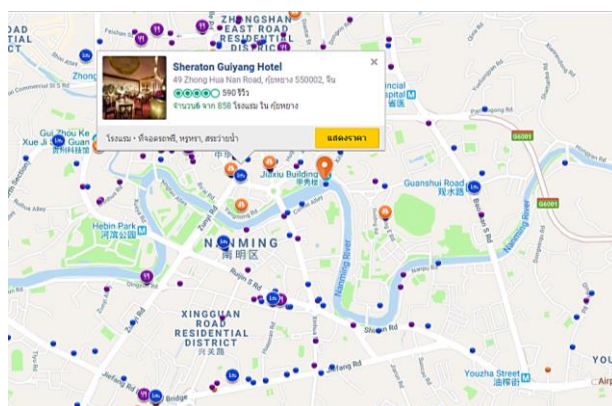
4.3.1 โรงแรมและที่พัก

1. Sheraton Guiyang Hotel

ที่ตั้ง: 49 ถนนZhong Hua Nan เมืองกู่หยาง 550002 ประเทศจีน

Sheraton Hotel ตั้งอยู่ใจกลางเมืองกู่หยาง ที่พักแห่งนี้มีทำเลที่ดีที่สุด โรงแรมหรูหรรระดับ 5 ดาวแห่งนี้ อยู่ห่างจากสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยม เช่น วัดเซียนหมิง, เจียชิวโหลว และ สวนเฉียนหลง โดยใช้เวลาเดินเพียง 5 นาที จากสนามบินนานาชาติ Guiyang International Airport ใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์ 15 นาที และจากสถานีรถไฟ Guiyang Railway Station ใช้เวลาเดินทางด้วยรถยนต์ 5 นาที

สิ่งอำนวยความสะดวกที่ที่พักแห่งนี้มีสระว่ายน้ำในร่ม ศูนย์ออกกำลังกาย และห้องพักผ่อน อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง มีบริการพี่เลี้ยงเด็ก ร้านเสริมสวย และศูนย์บริการธุรกิจ ผู้เข้าพักสามารถผ่อนคลายในห้องซาวน่าหรือใช้บริการนวดที่สปาสุดหรูของโรงแรม ห้องพักติดตั้งฉนวนป้องกันเสียงรบกวนมีมินิบาร์ เตียง Sheraton Sweet Sleeper และโทรทัศน์จอแบนขนาด 32 นิ้ว ห้องน้ำที่หรูหรมีอ่างอาบน้ำสุดหรูและฝักบัวน้ำฝน ห้องอาหาร Cilantro ให้บริการอาหารบุฟเฟต์และเมนูอาหารจานเดียว ห้องอาหาร Tiara ให้บริการอาหารเมดิเตอร์เรเนียนและอาหารอิตาลี และท่านสามารถอิมพอร์ตอาหารจีนได้ที่ Celestial นอกจากนี้ที่พักยังมีบาร์ 3 แห่งในสถานที่

ภาพที่ 4.48 : แผนที่แสดงที่ตั้ง Sheraton Guiyang Hotel

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

ภาพที่ 4.49 : Sheraton Guiyang Hotel

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

ภาพที่ 4.50 : Sheraton Guiyang Hotel

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

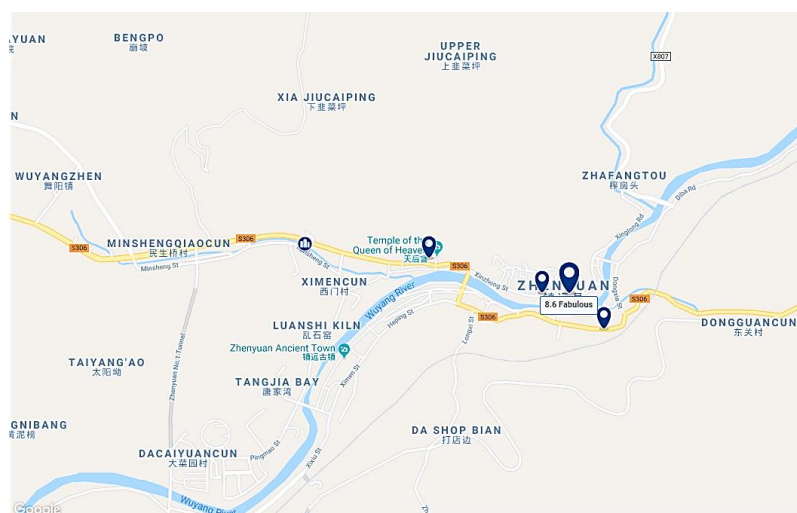
2. YongFuRong JingXinJu Guest House_

ที่ตั้ง: ใกล้กับโรงพยาบาลอยู่หาง ถนน Xinlong เมืองเจิ้นหยวน 557700 ประเทศจีน

YongFuRong JingXinJu Guest House ตั้งอยู่ใจกลางเมืองโบราณเจิ้นหยวน เป็นจุดที่ยอดเยี่ยมในการออกสำรวจเที่ยวเมือง จากที่พัก ท่านสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกง่ายดายไปยังทุกที่ในเมือง และสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมต่าง ๆ ของเมืองได้อย่างสะดวกง่ายดาย

ผู้เข้าพักจะได้รับบริการชั้นเลิศและสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ซึ่งปรารถนาให้แขกทุกท่านได้รับความสะดวกสบายที่สุดขณะเข้าพัก ที่พักแห่งนี้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายคอยให้บริการอย่างพิถีพิถันที่สุดแก่ผู้เข้าพัก

ห้องพักมีหลากหลายรูปแบบให้นักท่องเที่ยวได้เลือก ห้องพักที่ดีที่สุดของเกสต์เฮาส์จะเป็นห้องที่มีระเบียงนอกห้องสามารถรับชมวิวจากแม่น้ำของเมืองได้ ห้องพักทุกห้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลาย รวมถึงอินเทอร์เน็ตไร้สาย (WiFi) ผ้าขนหนู ตู้เสื้อผ้า รองเท้าแตะสำหรับในห้อง โทรทัศน์จอแบน โซฟา เพื่อให้บริการแก่ผู้เข้าพักโดยเฉพาะ นอกจากนี้ทางที่พักยังได้จัดเตรียมกิจกรรมนันทนาการหลากหลายไว้ให้ ผู้เข้าพักได้เพลิดเพลิน และผู้เข้าพักที่เกสต์เฮาส์ยังสามารถรับประทานอาหารเช้าสไตล์อาหารเอเชียจากห้องอาหารของเกสต์เฮาส์ได้อีกด้วย

ภาพที่ 4.51 : แผนที่แสดงที่ตั้ง YongFuRong JingXinJu Guest House_

ที่มา: <https://www.booking.com/>(2019)

ภาพที่ 4.52 : ห้องพัก YongFuRong JingXinJu Guest House_

ที่มา: <https://www.booking.com/>(2019)

ภาพที่ 4.53 : ระเปียงห้องพัก YongFuRong JingXinJu Guest House_

ที่มา: <https://www.booking.com/>(2019)

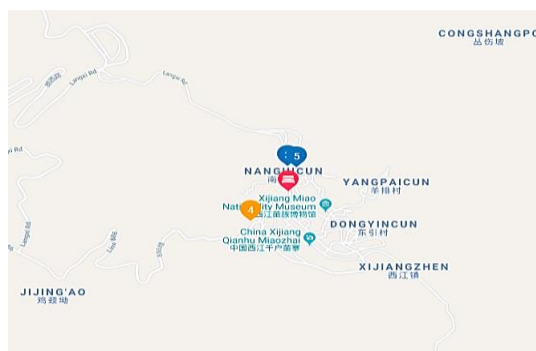
ภาพที่ 4.54 : ห้องพัก YongFuRong JingXinJu Guest House_

ที่มา: <https://www.booking.com/>(2019)

3. Miaoyun Resort Hotel

ที่ตั้ง: หมู่บ้านซีเจียง เซียนหู่ เหมียว

Miao Yun Resort ตั้งอยู่ในหมู่บ้านซีเจียง เซียนหู่ เหมียว ที่พักแห่งนี้ตั้งอยู่ในทำเลที่สามารถมองเห็นวิถีชีวิตของชาวเหมียวภายในหมู่บ้าน สามารถสัมผัสได้ถึงความสะดวกสบาย วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของของ ชาวเผ่าเหมียว โรงแรมอยู่ติดกับทางเหนือของจุดชมวิวม่าน้ำขาวการก่อสร้างและการตกแต่งของที่พักมาจากพื้นฐานของวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาวเผ่าเหมียว และมีความเป็นสไตล์สมัยใหม่ร่วมด้วย เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ สัมผัสกับวัฒนธรรม และการใช้ชีวิตของชาวเผ่าเหมียวอย่างแท้จริง ห้องพักแต่ละห้องจะมีสไตล์ที่แตกต่างกันแต่ห้องจะมีเสน่ห์เป็นเอกลักษณ์แตกต่างกันออกไป เพื่อเป็นทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักผ่อน และเป็นยังเสน่ห์ของหมู่บ้านซีเจียง เซียนหู่ เหมียวอีกด้วย

ภาพที่ 4.55 : แผนที่แสดงที่ตั้งของ Miaoyun Resort Hotel

ที่มา: [http://www.elong.net/90897711/\(2019\)](http://www.elong.net/90897711/(2019))

ภาพที่ 4.56 : Miaoyun Resort Hotel

ที่มา: [http://www.elong.net/90897711/\(2019\)](http://www.elong.net/90897711/(2019))

ภาพที่ 4.57 : ห้องพัก Miaoyun Resort Hotel

ที่มา: [http://www.elong.net/90897711/\(2019\)](http://www.elong.net/90897711/(2019))

ภาพที่ 4.58 : ห้องพัก Miaoyun Resort Hotel

ที่มา: [http://www.elong.net/90897711/\(2019\)](http://www.elong.net/90897711/(2019))

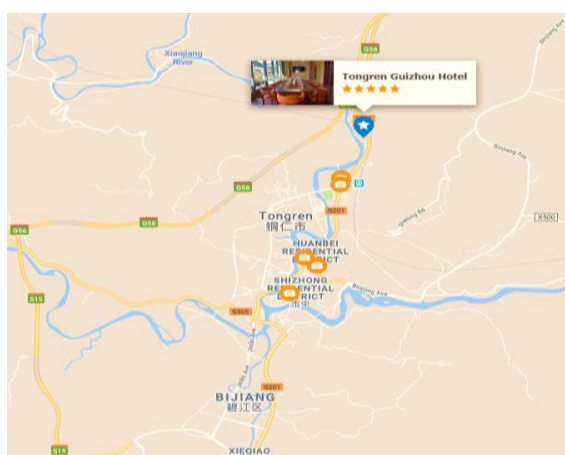
4. Tongren Guizhou Hotel

ที่ตั้ง: ถนน Wuling หมายเลข 5 เขตปี้เจียง เมืองถงเหริน 554400 มณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน

Tongren Guizhou Hotel ได้รับการออกแบบเพื่อรองรับทั้งนักเดินทางเพื่อธุรกิจและการพักผ่อน โดยตั้งอยู่อย่างเหมาะสมในตงเหริน ซึ่งเป็นย่านที่ได้รับความนิยมที่สุดย่านหนึ่งของเมือง จากที่พักท่านสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกง่ายดายไปยังทุกที่ในเมืองที่มีชีวิตชีวานี้ ด้วยทำเลที่ตั้งที่ยอดเยี่ยม ผู้เข้าพักสามารถเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมต่าง ๆ ของเมืองได้อย่างสะดวกง่ายดาย

Tongren Guizhou Hotel มีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่รับประกันได้ว่าจะสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เข้าพัก ที่พักแห่งนี้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายคอยให้บริการอย่างพิถีพิถันที่สุดแก่ผู้เข้าพัก

ห้องพักทุกห้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลาย หลายห้องมีแม้กระทั่ง โทรทัศน์จอแบน เครื่องปรับอากาศ โต๊ะเขียนหนังสือ เครื่องใช้ในห้องน้ำ ฝักบัว เพื่อให้บริการแก่ผู้เข้าพักโดยเฉพาะ นอกจากนี้ ทางที่พักยังจัดเตรียมกิจกรรมนันทนาการหลากหลายไว้ให้ผู้เข้าพักได้เพลิดเพลิน ไม่ว่าจะจุดมุ่งหมายในการเดินทางของท่านคืออะไร Tongren Guizhou Hotel คือตัวเลือกที่เหมาะสมที่สุดอย่างยิ่งสำหรับการพักผ่อนในถงเหริน

ภาพที่ 4.59 : แผนที่แสดงที่ตั้ง Tongren Guizhou Hotel

ที่มา: <https://www.agoda.com/> (2019)

ภาพที่ 4.60 : Tongren Guizhou Hotel

ที่มา: <https://www.agoda.com/> (2019)

ภาพที่ 4.61 : Tongren Guizhou Hotel

ที่มา: <https://www.agoda.com/> (2019)

ภาพที่ 4.62 : ห้องอาหาร Tongren Guizhou Hotel

ที่มา: <https://www.agoda.com/> (2019)

ภาพที่ 4.63 : ห้องพัก Tongren Guizhou Hotel

ที่มา: <https://www.agoda.com/> (2019)

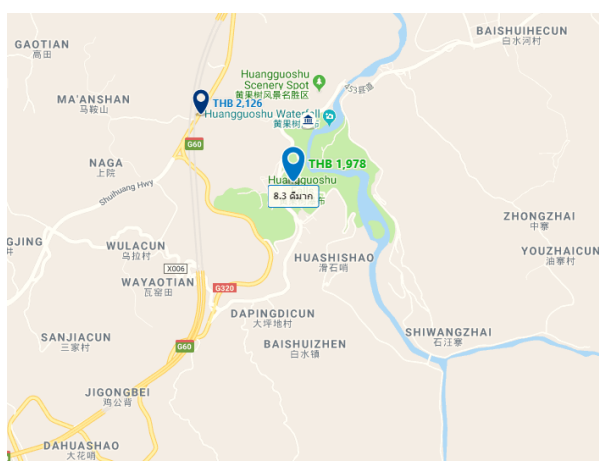
5. Huangguoshu Hotel

ที่ตั้ง: จุดชมวิวน้ำตกฮวงก่วอู่ เขตเจิ้นหนิง มณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน 561200

Huangguoshu Hotel ตั้งอยู่ในเขตเจิ้นหนิงสามารถขับรถจากสนามบินนานาชาติกู่หยางหลงตงเป่าไปยังโรงแรมได้ภายใน 2 ชั่วโมงด้วยท่าเลที่ตั้งที่ยอดเยี่ยม ผู้เข้าพักสามารถเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ยอดนิยมต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกง่ายดาย ใช้เวลาเดินทางไปยังน้ำตกฮวงก่วอู่เพียง 5 นาที เทียนชิงเฉียว 30 นาที

ที่พักให้บริการแผนกต้อนรับส่วนหน้าตลอด 24 ชั่วโมง โรงแรมแห่งนี้ยังมีสวน ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง และห้องคาราโอเกะ เหมาะสมสำหรับการจัดประชุมและงานกิจกรรมต่าง ๆ มีบริการบุฟเฟต์อาหารเช้าที่โรงแรม

ห้องพักทุกห้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลายทั้งอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wi-Fi) ฟรี เครื่องปรับอากาศ พร้อมห้องน้ำส่วนตัว เคเบิลทีวี กาต้มน้ำและเครื่องเป่าผม รวมถึงเสื้อคลุมอาบน้ำ รองเท้าแตะ

ภาพที่ 4.64 : แผนที่แสดงที่ตั้ง Huangguoshu Hotel

ที่มา: [https://sp.booking.com/\(2019\)](https://sp.booking.com/(2019))

ภาพที่ 4.65 : Huangguoshu Hotel

ที่มา: <https://sp.booking.com/>(2019)

ภาพที่ 4.66 : ห้องพัก Huangguoshu Hotel

ที่มา: <https://sp.booking.com/>(2019)

ภาพที่ 4.67 : ห้องพัก Huangguoshu Hotel

ที่มา: <https://sp.booking.com/>(2019)

ภาพที่ 4.68 : บริเวณห้องโถง Huangguoshu Hotel

ที่มา: <https://sp.booking.com/>(2019)

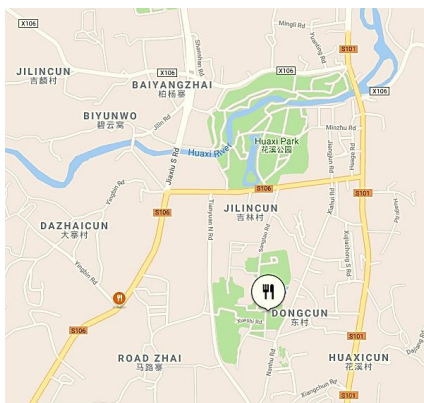
4.3.2 ร้านอาหาร

1. HuaXi Wang Ji Niu RouFen

ที่ตั้ง: ถนน Du Si เมืองกุ้ยหยาง, ประเทศจีน

HuaXi Wang Ji Niu RouFen เป็นร้านขายก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี

ฮัวซีเป็นชานเมืองของกุ้ยหยางเมืองหลวงของกุ้ยโจว ก๋วยเตี๋ยวเนื้อวัวที่นี่มีรสเผ็ดและมีรสเปรี้ยว น้ำซุปรุ่งด้วยส่วนผสมหลายชนิดรวมถึงสมุนไพรจีน เสิร์ฟพร้อมกับบะหมี่ราดด้วยน้ำซุปกะหล่ำปลีต้องเพิ่มรสชาติเปรี้ยวให้ก๊อบก๋วยเตี๋ยว นอกจากนี้ยังมีผักชีฝรั่ง พริกหยวกร้อน ชิง และชิ้นเนื้อขนาดใหญ่ นอกจากนี้ คนที่ทานเผ็ดมาก ๆ ยังมีเครื่องปรุงให้สามารถเพิ่มลงไปได้อีกด้วย คือ พริก น้ำมันและน้ำมันงาเพื่อเพิ่มความหอมให้กับก๋วยเตี๋ยวเนื้อนี้อีกด้วย

ภาพที่ 4.69 : แผนที่แสดงตำแหน่งของร้าน HuaXi Wang Ji Niu RouFen

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

ภาพที่ 4.70 : ก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

ภาพที่ 4.71 : ก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

ภาพที่ 4.72 : ก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี

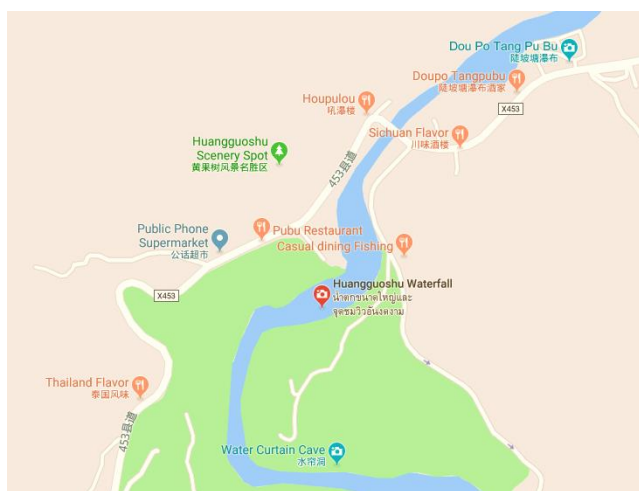
ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

2. Pu Yuan Yue ShiGuang Cafe

ที่ตั้ง: Huangguoshu Tour Compan Mansion ชั้น 1 เมืองเจิ้นหนิง 561200 มณฑล กุ้ยโจว ประเทศจีน

กะหล่ำปลีต้องห่อไส้ทอดผัดพริกกับน้ำซุปลูกค้าที่สั่งอาหารจานนี้สามารถเลือกไส้ที่นำมาห่อ กับกะหล่ำปลีต้องได้ตามความต้องการ กะหล่ำปลีต้องกรอบและเหนียว รสชาติของกะหล่ำปลีต้องจะมี รสเค็มเปรี้ยวและรสหวานของไส้ ซุปมีรสเผ็ดและเปรี้ยวรสชาติกลมกล่อมเผ็ดร้อนด้วยพริกแดงสด

ซุปลี้น้อปลา อาหารชนิดนี้เป็นอาหารขึ้นชื่อของเมืองกุ้ยโจว เป็นเมนูพิเศษสำหรับคนที่รัก ความเผ็ด ซุปลี้น้อปลามีรสชาติเปรี้ยวและเผ็ดมากๆ ทำจากปลาน้ำจืด ซอสมะเขือเทศ พริกกุ้ยโจว ท้องถิ่นที่มีสีแดงจัด น้ำมันพริก กระเทียมและหัวหอม ซึ่งรสชาติเปรี้ยวนี้ไม่ได้มาจากน้ำส้มสายชูแต่ มันมาจากการหมักผักท้องถิ่นของกุ้ยโจว

ภาพที่ 4.73 : แผนที่แสดงตำแหน่งของร้าน Pu Yuan Yue ShiGuang Cafe

ที่มา: <https://www.google.com/>(2019)

ภาพที่ 4.74 : กะหล่ำปลีคองห่อไส้ทอดผัดพริก

<https://www.tripadvisor.com/>(2015)

ภาพที่ 4.75 : ซุปเนื้อปลา

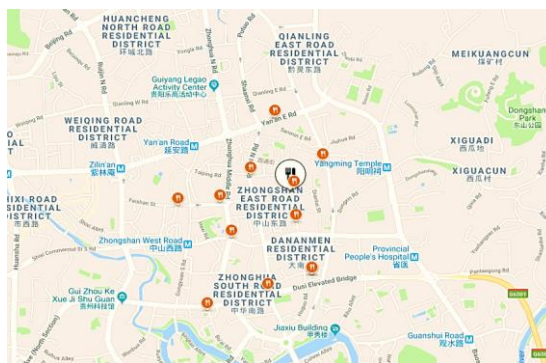
<https://www.tripadvisor.com/>(2015)

3. Lao Kai Li SuanTang Yu (ShengFu)

ที่ตั้ง: ถนน ShengFu 55 มณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน

Lao Kai Li SuanTang Yu (ShengFu) เป็นร้านท้องถิ่นดั้งเดิมที่ยอดนิยมนอกุ้ยหยาง บรรยากาศภายในร้านอบอุ่น พนักงานแต่งตัวด้วยทรงผมและเครื่องแต่งกายของชนกลุ่มน้อยชาวแม้ว มีการร้องเพลง เป่าปี่หลู่เซิงต้อนรับลูกค้าอย่างอบอุ่น ที่ร้าน Lao Kai Li SuanTang Yu (ShengFu) มีลูกค้าเป็นจำนวนมากควรจองคิวล่วงหน้าก่อนไป

อาหารจานพิเศษคือปลาในซุปรเปรี้ยว ซึ่งมีรสชาติคล้ายเคียงกับต้มยำของไทย ลูกค้าที่สั่งอาหารจานนี้สามารถเลือกปลาที่ต้องการทานได้ ซุปรเปรี้ยวและเปรี้ยวพร้อมเนื้อปลาที่นุ่ม นอกจากนี้ยังมีอาหารแนะนำอื่น ๆ ได้แก่ ข้าวเต้าหู้ เนื้อมะนาว และโจ๊กลูกเต๋อย เป็นต้น

ภาพที่ 4.76 : แผนที่แสดงที่ตั้งร้าน Lao Kai Li SuanTang Yu (ShengFu)

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

ภาพที่ 4.77 : ซุปรปลาเปรี้ยว

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2016)

ภาพที่ 4.78 : พนักงานเป่าปี่หลู่เซิง

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2016)

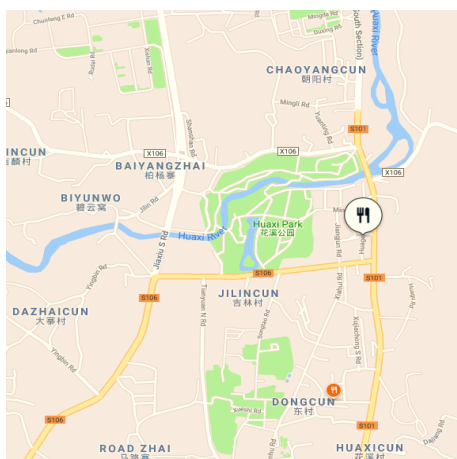
ภาพที่ 4.79 : การแต่งกายของพนักงาน

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2016)

4. HuaXi Wang Ji Niu RouFen (HuaXi Main Branch)

ที่ตั้ง: ถนน HuaGe อ.หนานหมิง Road มณฑลกุ้ยหยาง ประเทศจีน

ร้าน HuaXi Wang Ji Niu RouFen (HuaXi Main Branch) เป็นร้านขายก๋วยเตี๋ยวเนื้อวัวฮัวซี เป็นเจ้าเก่าแก่ประจำย่าน ชาติด้วยพริกน้ำมันทำให้ก๋วยเตี๋ยวมีรสเผ็ดและหอมเป็นพิเศษ น้ำซุปลิ้มซันหอมเครื่องเทศเป็นน้ำซุปละล่ำปลีต้องเพิ่มรสชาติเปรี้ยวให้กับก๋วยเตี๋ยว เนื้อสดจะคัคน้ำอย่างที่ได้รสชาติเนื้อแท้ ๆ มีทั้ง เนื้อเปื่อย เนื้อสด เนื้อลายและเครื่องใน รสชาติน้ำซุปลิ้มและเนื้อที่เข้าไปถึงเส้นบะหมี่ เป็นอีกเมนูหนึ่งที่สมควรลิ้มลอง ราคาไม่แพง บรรยากาศภายในร้านอบอุ่น ลูกค้านั่งข้างเยอะ ควรไปจองคิวก่อนล่วงหน้า

ภาพที่ 4.80 : แผนที่แสดงที่ตั้งร้าน HuaXi Wang Ji Niu RouFen (HuaXi Main Branch)

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

ภาพที่ 4.81 : ก๋วยเตี๋ยวน้ำฮัวซี

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

ภาพที่ 4.82 : ก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

ภาพที่ 4.83 : ก๋วยเตี๋ยวเนื้อฮัวซี

ที่มา: <https://th.tripadvisor.com/>(2019)

5. Lianghuanzhai Sour Soup Fish

ที่ตั้ง: ถนน Waihuan เมืองไคลี่ มณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน

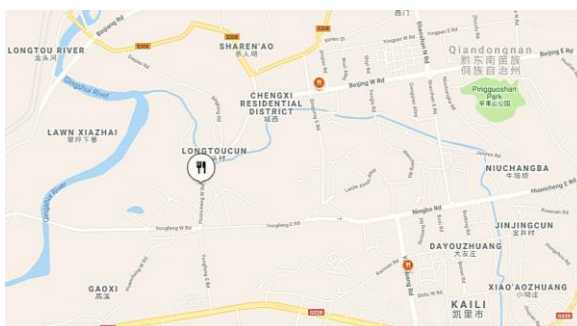
ร้าน Lianghuanzhai Sour Soup Fish มีหลายสาขา สาขาดั้งเดิมมาจากเมืองไคลี่ในกุ้ยโจว ร้านอาหารได้รับการออกแบบและตกแต่งด้วยสถาปัตยกรรมสไตล์ชนกลุ่มน้อยชาวแม้ว พนักงานจะแต่งตัวด้วยทรงผมและเครื่องแต่งกายของชนกลุ่มน้อยชาวแม้ว อาหารที่ให้บริการเป็นอาหารท้องถิ่นของชาวมณฑลกุ้ยโจว ได้แก่

หม้อไฟกุ้ยโจว (Guizhou Hotpot)

หม้อไฟกุ้ยโจว มีรสเผ็ดและเปรี้ยว หม้อไฟมีหลากหลายชนิดให้เลือก เช่น หม้อไฟเนื้อสุกชิววาเจียง หม้อไฟปลาไคลี่กับซุปรเปรี้ยว หม้อไฟถั่วเขียว และหม้อไฟไก่พริกไทยเขียวกุ้ยหยาง หม้อไฟแต่ละท้องถิ่นมีรสชาติเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง หม้อไฟกุ้ยโจวเป็นที่นิยมมากในมณฑลกุ้ยโจวเนื่องจากส่วนผสมและเครื่องปรุงที่คัดสรรมาอย่างพิถีพิถันและกลิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ นอกจากนี้ยังสามารถเลือกส่วนผสมและปรุงรสชาติหม้อไฟตามความต้องการได้

ซุปลปลาเปรี้ยว (Sour Soup Fish)

เป็นอาหารกุ้ยโจวที่มีชื่อเสียงและเป็นเอกลักษณ์ของชาวแม้ว ซุปลปลาเปรี้ยวมีรสเปรี้ยวเผ็ด ใส่พริกไทยซึ่งเป็นยาสมุนไพรจีนสูตรพิเศษและมีคุณค่าทางโภชนาการ ใส่มะเขือเทศเพื่อเพิ่มความเปรี้ยว แล้วใส่ปลาลงไปต้มในหม้อต้ม น้ำจิ้มมีหลากหลายรูปแบบให้เลือก ทั้งซอสถั่วเขียว พริกไทยชิง พริกน้ำมัน น้ำมันงา และเต้าหู้ดอง หม้อไฟมีกลิ่นหอมเฉพาะตัวรสชาติกลมกล่อมออกหวานเล็กน้อย เผ็ดร้อนด้วยพริกแดงสด

ภาพที่ 4.84 : แผนที่แสดงที่ตั้งร้าน Lianghuanzhai Sour Soup Fish

ที่มา: <https://www.tripadvisor.co.uk/>(2019)

ภาพที่ 4.85 : หม้อไฟก๊วยโจว

ที่มา: <https://www.tripadvisor.co.uk/>(2012)

ภาพที่ 4.86 : ซุปปลาเปรี้ยว

ที่มา: <https://www.tripadvisor.co.uk/>(2012)

ภาพที่ 4.87 : ซุปปลาเปรี้ยว

ที่มา: <https://www.tripadvisor.co.uk/>(2012)

6. Qianxi Restaurant

ที่ตั้ง: ถนน Huanxi เมืองหงเหริน มณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน

อาหารการกินแต่ละถิ่นนั้นมักจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ยิ่งอาหารที่เป็นท้องถิ่นนั้น ๆ มักจะใช้วัตถุดิบหาได้ง่ายในธรรมชาติท้องถิ่นเป็นหลัก นั่นจึงกลายเป็นเสน่ห์อาหารท้องถิ่นอย่างแท้จริง อย่างที่เมืองหงเหริน เป็นเมืองทางภาคตะวันออกของมณฑลกุ้ยโจว เป็นเมืองท่ามกลางขุนเขามีสวนป่าโอบล้อม จึงทำให้อาหารของที่นี่ยังมีความเป็นธรรมชาติและคงรสชาติอร่อยแบบดั้งเดิมแท้ ๆ เพราะใช้วัตถุดิบสดใหม่ที่หาได้ง่ายในพื้นที่ให้ได้ชิมลิ้มรส อาหารท้องถิ่นที่แนะนำ ได้แก่ ผงข้าวโพดคอกในพริก เป็นอาหารคอกพิเศษที่มีรสชาติเปรี้ยวและเผ็ดร้อนหลังจากผัด Black Bracken (เหมือนใบสน ใบหิวกง) และแฮมที่เก็บรักษาไว้มีชื่อเสียงในแถบพื้นที่ ภูเขาฟานจิ้ง ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของอาหารและมีความเหนียวนุ่มมาก บ๊ะจ่างทำมาจากข้าวเหนียว แฮมคอก หอมแดง เซาท์วูด เมล็ดถั่วลิสงและเมล็ดวอลนัทและรสชาติอร่อย นักท่องเที่ยวที่ชอบอาหารทะเลจะชอบอาหารท้องถิ่นที่เรียกว่า Stir-fry Beach Escargots ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบในภูมิภาคนี้

ภาพที่ 4.88 : แผนที่แสดงที่ตั้งร้าน Qianxi Restaurant

ที่มา: [https://www.google.co.th/maps/place/Qianxi+Restaurant\(2019\)](https://www.google.co.th/maps/place/Qianxi+Restaurant(2019))

ภาพที่ 4.89 : อาหารท้องถิ่นเมืองหงเหริน

ที่มา: <http://www.visitaroundchina.com> (2019)

4.3.3 ของที่ระลึก

ความทรงจำที่ดีมักเกิดขึ้นระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว นอกจากภาพถ่ายเป็นที่ระลึกแล้ว สินค้าที่ระลึกก็คือตัวแทนความทรงจำให้นักท่องเที่ยวได้ระลึกถึงวันดีที่ได้ประสบพบเจอระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว จนเกิดเป็นค่านิยมในหมู่นักท่องเที่ยวที่ต้องซื้อหาของฝาก ของที่ระลึก กลับไปให้คนที่บ้าน หรือญาติสนิทมิตรสหาย ซึ่งในมณฑลกุ้ยโจวก็มีของที่ระลึกที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของผู้คนภายในมณฑลกุ้ยโจวได้เป็นอย่างดี ให้นักท่องเที่ยวสามารถนำไปฝากคนที่ไม่ได้ร่วมการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้

1. เหมาไถ

สุราสีข้าวที่ถูกบ่มมาด้วยรสชาติที่นุ่มลิ้น ผ่านความเข้มข้นที่แอลกอฮอล์ระดับ 35 – 55 % ในประเทศจีน “เหมาไถ” ถือเป็นสุราชั้นเยี่ยม ที่ก่อกำเนิดมากกว่า 2,000 ปี ผ่านกรรมวิธีหมักข้าวฟ่าง นานกว่า 5 ปี กลั่นอีก 9 ครั้ง และทิ้งเอาไว้อีก 3 ปี กว่าจะได้สุราชนิดนี้ออกมา ที่สำคัญยังผลิตที่เมืองเหมาไถ เมืองเหรินฮวย ในมณฑลกุ้ยโจวเพียงที่เดียวอีกด้วย วัตถุดิบทั้งหมดได้จากภายในท้องถิ่น มีการนำน้ำจาก น้ำตกเทียนเหอถัน มาเป็นส่วนผสม ทำให้ได้รสสัมผัสอันเป็นเอกลักษณ์ ทำให้สุราชนิดนี้กลายเป็นสัญลักษณ์ของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเฉลิมฉลองเทศกาลสำคัญต่าง ๆ ของประเทศ หรือถูกใช้ในพิธีต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองเมื่อครั้งมีแขกระดับชาติเดินทางมาเยือน รวมไปถึงเป็นของขวัญทางการในการมอบเพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ทางการทูตด้วย ซึ่งประธานาธิบดีโจว เอินไหล เคยนำเหมาไถมาร่วมดื่มเพื่อสร้างความบันเทิง ให้แก่ประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสัน แห่งสหรัฐฯ ระหว่างเดินทางเยือนจีนเมื่อปี 1972 ด้วย มีการบรรจุหีบห่ออย่างสวยงาม ราคาขายตั้งแต่ 5 ถึง 500 หยวน

ภาพที่ 4.90 : เหล้าเหมาไถ

ที่มา: <http://moutai.com.au/products/> (2018)

2. ชาเหมาเจียน

ชาเหมาเจียน เป็นหนึ่งในชาเขียวที่มีชื่อเสียงที่สุดของก๊วยโจวและเป็นที่ยอมรับในบรรดาผู้ชื่นชอบชา คิมชาในประเทศจีนเนื่องจากมีรสหวานและเนื้อเนียนละเอียด ลักษณะของชาชาเหมาเจียน เป็นใบเล็กแห้งสีเขียวและสีเหลืองอ่อน

ชาเหมาเจียน เป็นชาเขียวที่ปลูกในเมืองตุนัง ทางตอนใต้ของมณฑลก๊วยโจว เมืองนี้ตั้งอยู่ในเขตปกครองตนเองปู้อี้ และเมี้ยว สวนชาส่วนใหญ่อยู่ในเทือกเขาท่ามกลางต้นไม้และห้วย สภาพอากาศโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีฝนตกเพียงเล็กน้อยและอุณหภูมิเฉลี่ย 16 องศาเซลเซียสตลอดทั้งปี ดินอุดมสมบูรณ์และชุ่มชื้น มีธาตุเหล็กและฟอสเฟตเป็นจำนวนมากทำให้เจริญเติบโตได้ดี

ภาพที่ 4.91 : ชาเหมาเจียน

ที่มา: <http://www.chinaexpeditiontours.com/> (2018)

3. ปี่ยู่วังผิง

เครื่องดนตรีผลิตที่อำเภอยู่วังผิงของมณฑลก๊วยโจว ปี่ยู่วังผิงเป็นเครื่องดนตรีที่ทำด้วยมือแบบดั้งเดิมมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน 300 ปี ทำจากไม้ไผ่ลำเล็ก ต้องผ่านงานฝีมือ 20 กว่าขั้นตอน ลวดลายบนปี่ยังมีภาพแกะสลักที่ประณีตต่าง ๆ เช่น ภูเขา น้ำ ดอกไม้และนก เป็นต้น เด่นชัดเหมือนสิ่งมีชีวิตและทิวทัศน์ธรรมชาติของจริง จึงมีค่าสูงทางศิลปะและการเก็บสะสม

ภาพที่ 4.92 : ปี่ยู่วังผิง

ที่มา: <http://www.chinaexpeditiontours.com/> (2018)

4. พริกคั่วน้ำมัน “เหล่่ากานมา”

“เหล่่ากานมา” เป็นตราสินค้าพริกคั่วน้ำมันที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับ รวมถึงคนจีนเอง พริกคั่วน้ำมัน เหล่่ากานมายังเป็นสิ่งที่คนจีนนิยมพกพามากที่สุดเวลาเดินทางไปต่างประเทศ มีมากกว่า 20 สูตร อาทิ พริกคั่วน้ำมัน พริกคั่วน้ำมันผสมเต้าซี่ พริกคั่วน้ำมันผสมเนื้อวัว พริกคั่วน้ำมันไก่ เต้าหู้ยี้ในน้ำมันแดง ผู้ริเริ่มในการผลิต คือ นางเถา หัวปี้ ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นรูปแบบบริษัท คือ บริษัท กุ้ยหยางหนานหมิง เหล่่ากานมา การอาหาร จำกัด

มีสำนักงานและโรงงาน ตั้งอยู่ที่เขตหนานหมิง นครกุ้ยหยาง มณฑลกุ้ยโจว

ภาพที่ 4.93 : พริกคั่วน้ำมัน “เหล่่ากานมา”

ที่มา: <http://www.thaibizchina.com/> (2561)

5. เครื่องเงิน

ชนกลุ่มน้อยกุ่มย็วมีชื่อเสียงด้านการทำเครื่องเงิน พวกเขาเชื่อว่าเงินเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์และความโชคดี ทำให้ได้ริเริ่มนำเงินมาทำเป็นเครื่องประดับ เหรียญ ผ้าโพกศีรษะ เครื่องรางและอุปกรณ์เสริมดวงชะตาโชคลาภต่างๆ เครื่องเงินนี้ถูกออกแบบอย่างสวยงามและนำโชคความเป็นสิริมงคลไปให้เจ้าของ นักท่องเที่ยวสามารถหาซื้อเครื่องเงินเหล่านี้ได้จากกุ่มย็วทางเมืองหลวงของกุ่มย็ว ภายในเมืองจะมีร้านค้าขายเครื่องเงินเครื่องประดับมากมายนักท่องเที่ยวสามารถเลือกชมเลือกซื้อได้ตามความสนใจ

ภาพที่ 4.94 : เครื่องเงินเครื่องประดับ

ที่มา : <https://en.tripadvisor.com>. (2019)

6. ผ้าบาติก

ผ้าบาติกจากมณฑลกุ้ยโจวในประเทศจีนเป็นที่รู้จักกันในนาม "ดอกไม้โบราณจีน" มีมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ผ้าบาติกนี้ได้กลายเป็นเอกลักษณ์ในมณฑลกุ้ยโจวด้วยสี รูปแบบที่เรียบง่าย สวยงามและนอกจากนี้ลวดลายบนผ้ายังมีความหมายทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย เช่น ลายดอกไม้ ปลา นก และภูเขา เป็นต้น การทำผ้าบาติกสามารถทำได้หลายวิธี วิธีการแรกที่ชนกลุ่มน้อยใช้ทำผ้าบาติกคือ ปูผ้าลงไปบนโต๊ะ ใส่ขี้ผึ้งในหม้อขนาดเล็กละลายด้วยความร้อนและจุ่มน้ำขี้ผึ้งด้วยมีดขี้ผึ้งบนผ้า อีกวิธีการหนึ่งในการทำผ้าบาติกคือ การทำให้มีดขี้ผึ้งร้อนด้วยเทียนและจุ่มขี้ผึ้งลงบนผ้า หลังจากทาสีเสร็จแล้วนำผ้าไปย้อมในถังสีย้อมผ้าแล้วต้มในน้ำใส หลังจากแวกซ์ละลายลวดลายสีขาวจะปรากฏบนผ้ากลายเป็นผ้าบาติกอย่างสวยงาม

ภาพที่ 4.95 : ผ้าบาติก

ที่มา : <https://img.alicdn.com/> (2018)

7. แม็กเน็ต

ตามสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งจะมีขายของฝากที่แสดงถึงสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ โดยส่วนใหญ่จะเป็นแม็กเน็ตของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น หรือสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของเมืองกู่โจว ทำให้แม็กเน็ตกลายเป็นหนึ่งในของที่ระลึกที่ได้รับความนิยมสูงสุดและเป็นหนึ่งในสินค้าที่นิยมใช้เป็นของฝากของที่ระลึกกันมากที่สุดไม่ว่าจะซื้อเป็นของฝากให้เพื่อน ญาติ หรือซื้อกลับมาสะสมเป็นคอลเลกชันต่าง ๆ เอาไว้ แม็กเน็ตจะถูกตกแต่งด้วยสีสันที่สดใสสะดุดตา เป็นรูปสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ และวัฒนธรรมของชาวจีน บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของประเทศนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดีเหมือนได้นึกถึงบรรยากาศของการท่องเที่ยว เป็นตัวแทนความทรงจำให้นักท่องเที่ยวได้ระลึกถึงวันดีที่ได้ประสบพบเจอระหว่างการท่องเที่ยว

ภาพที่ 4.96 : แม็กเน็ต

ที่มา : <https://m.aliexpress.com/> (2018)

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมถึงกิจกรรมที่ได้รับความนิยมในมณฑลกุ้ยโจว ศึกษาเส้นทางเพื่อจัดทำเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการทดลองจัดเส้นทางการท่องเที่ยว มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสาร แผนที่ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยผู้วิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ลักษณะภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

จากการศึกษาลักษณะภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจวพบว่ามณฑลกุ้ยโจว คือ มณฑลที่ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นมณฑลเขตชั้นในที่ไม่มีทางออกทะเล พื้นที่ส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ 92.5 เป็นพื้นที่เทือกเขาสูง ลักษณะภูมิประเทศแบบคาสต์ (karst topography) เป็นหินปูนสูง ๆ ต่ำ ๆ มีหน้าผาสูงชัน ยอดแหลม เป็นหลุมและเขาสลับกัน มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์และระบบนิเวศหลากหลาย มีพื้นที่ป่าคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 49 ของพื้นที่ทั้งหมด มีสัตว์ป่าและพืชพันธุ์หลายชนิด ทำให้มณฑลกุ้ยโจวมีแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นด้านธรรมชาติหลายแห่ง เช่น น้ำตกหวงกั่วซู่ หงเฟิงหู ทะเลสาบเมเปิล ภูเขาฟานจิ่ง หลงกงวังผญามังกร เทียนซิงเฉียว แก่งหมาหลิงเหอ หมู่ถ้ำจื่อจิน บึงเฉาไห่ ว่างานเฟิงหลินหรือป่าเขาหมื่นยอด ว่างานเฟิงหู หรือ ทะเลสาบเขาหมื่นยอด เป็นต้น

มณฑลกุ้ยโจวมีชื่อเรียกสมัยโบราณว่า “เย่หลางกั่ว” เนื่องจากเป็นประเทศที่ถูกสถาปนาโดยชนกลุ่มน้อย เป็นประเทศแรกของแผ่นดินจีน พลเมือง มากกว่าหนึ่งในสามเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์มากถึง 49 กลุ่ม แต่ละเผ่าก็มักชอบตั้งบ้านเรือนโดยสัมพันธ์กับสภาพภูมิประเทศอย่างเฉพาะเจาะจง ส่วนใหญ่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางภาษา เครื่องแต่งกายและวัฒนธรรมด้านอื่น ๆ ไว้เป็นอย่างดี ส่งผลให้มณฑลกุ้ยโจวมีสภาพสังคมที่อุดมไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ทำให้มณฑลกุ้ยโจวพัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมอย่างได้เปรียบ ชนกลุ่มน้อยแต่ละกลุ่มได้พัฒนาขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมอันเป็น

เชิงวัฒนธรรมอย่างได้เปรียบ ชนกลุ่มน้อยแต่ละกลุ่มได้พัฒนาขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เมื่อเดินทางไปทักุยโจว นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและดั้งเดิมของพวกเขา ซึ่งชมกับรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ และได้ลองใส่เครื่องแต่งกายที่แปลกไม่เหมือนใครและเต็มไปด้วยสีสัน ตลอดจนเข้าร่วมเทศกาลต่าง ๆ ที่จัดโดยกลุ่มชาติพันธุ์ในทักุยโจว เป็นโอกาสที่ดีแก่นักท่องเที่ยวในการสัมผัสกับประเพณีชาติพันธุ์เหล่านี้ในสถานที่ต่าง ๆ เช่น หมู่บ้านชาวแม้วตำบลซีเจียง เมืองโบราณเงินหยวน เจียชิวโหลว เมืองโบราณชิงเหยียน เมืองโบราณเงินหยวน หมู่บ้านซีเจียงเซียนหู่เหมียว หมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง หมู่บ้านหล่างเต๋อซาง วัดหงฝูซื่อ หมู่บ้านปาซา และหมู่บ้านโบราณเทียนหลงเปา

5.1.2 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมรวมถึงกิจกรรมที่ได้รับความนิยมในมณฑลทักุยโจว

จากการศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในมณฑลทักุยโจว พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวในมณฑลทักุยโจวที่ได้รับความนิยมกระจายตัวอยู่ทั่วทั้งมณฑลทักุยโจว แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ได้แก่ ภูเขา ถ้ำ และน้ำตก แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น น้ำตกหวงกั๋วชู่ ถ้ำหลงกงหรือถ้ำวังมังกร เทียนชิงเฉียว แก่งหมาหลิงเหอ และเขาฟานจิ้ง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยมเกือบทั้งหมดจะอยู่ในเขตปกครองตนเองเฉียนตงหนาน (ชนชาติแม้วและตัง) เขตปกครองตนเองเฉียนหนาน (ชนชาติปู้ยี้และแม้ว) และเขตปกครองตนเองเฉียนซีหนาน (ชนชาติปู้ยี้และแม้ว) หรือทางตะวันออก ตะวันออกเฉียงใต้ และทางตอนใต้ของมณฑลทักุยโจว ได้แก่ หมู่บ้านซีเจียงเซียนหู่เหมียว หมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง เจียชิวโหลว เมืองโบราณชิงเหยียน และเมืองโบราณเงินหยวน

5.1.3 เส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลทักุยโจว

จากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลทักุยโจว ประเทศจีน พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลทักุยโจวมีจำนวนมาก มีความสวยงามและหลากหลายของแต่ละพื้นที่กระจายไปทั่วทั้งมณฑล และจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของมณฑลทักุยโจวเป็นเทือกเขาและภูเขากว้างขวาง มีทิวทัศน์ที่สวยงาม มีความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพ อากาศเย็นสบาย ทำให้สามารถเที่ยวชมมณฑลทักุยโจวได้ตลอดทั้งปี จึงสามารถจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่สวยงามและได้รับความนิยมได้เป็น 2 เส้นทาง ได้แก่ การท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ-วัฒนธรรม และการท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยว

ทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวทั้งสองเส้นทางใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 5 วัน 3 คืน ซึ่งช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การเดินทางไปท่องเที่ยว คือเดือนกรกฎาคม-เดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูร้อนของมณฑลกุ้ยโจวเนื่องจากเป็นช่วงที่สามารถเห็นความสวยงามของธรรมชาติมากที่สุด สภาพอากาศอบอุ่น ปลอดภัย เย็นสบาย ทำให้การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ สะดวก อีกทั้งในช่วงเดือนนี้ยังเป็นช่วงที่เข่าฟานจิ่งมีทะเลหมอก และแก่งห่ม่าหลิงเหอยังมีการจัดทัวร์ล่องแก่ง ชมทิวทัศน์สองฝั่งหน้าผา และสำหรับการเที่ยวชมวัฒนธรรมสามารถเที่ยวชมได้ตลอดทั้งปีโดยแต่ละช่วงมีการจัดงานเทศกาลต่าง ๆ ของชนกลุ่มน้อยแตกต่างกันออกไป ทำให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับวัฒนธรรมชาติพันธุ์ที่หลากหลาย สามารถเข้าชมและเข้าร่วมเทศกาลรวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของชนกลุ่มน้อย ได้แก่ เมืองโบราณเจิ้นหยวนมีการจัดเทศกาลแข่งเรือมังกร โดยเส้นทางแรกเริ่มเดินทางจาก เขตกุ้ยหยาง เขตอันซุ่น เขตไคลี่ และเขตถงเหริน และเส้นทางที่สองเริ่มเดินทางจากเขตถงเหริน เขตกุ้ยหยาง เขตอันซุ่น และเขตชิงอี ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษา “ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว ” ชี้ให้เห็นว่ามณฑลกุ้ยโจวตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นมณฑลเขตชั้นในที่ไม่มีทางออกทะเล รั้อยละ 92.5 เป็นภูเขาสูง เรียกได้ว่าเป็น อาณาจักรแห่งขุนเขา สูง ๆ ต่ำ ๆ มีหน้าผาสูงชัน ยอดแหลม ตะปุ่มตะป่ำ ทำให้มณฑลกุ้ยโจวมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์และระบบนิเวศน์หลากหลาย มีสัตว์ป่าหลายชนิด พืชพันธุ์หลากหลาย โดดเด่นด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อาทิ น้ำตก ทะเลสาบ ภูเขา แก่ง หมู่ถ้ำ นอกจากนี้มณฑลกุ้ยโจวมีพลเมืองมากกว่าหนึ่งในสามเป็นชนกลุ่มน้อย ส่วนใหญ่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางภาษา เครื่องแต่งกายและวัฒนธรรมด้านอื่น ๆ ไว้ได้เป็นอย่างดี ทำให้มีความโดดเด่นด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอีกด้วย ดังนั้นมณฑลกุ้ยโจวจึงมีชื่อเสียง และได้รับความนิยมนอย่างมากจากนักท่องเที่ยว ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

มณฑลกุ้ยโจวได้ดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 13 (2559 - 2563) มีการขยายตลาดท่องเที่ยวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งเสริมสินค้าท่องเที่ยวให้มีประเภทหลากหลายมากขึ้น เสริมสร้างการควบคุมดูแลและบริหารของตลาดท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังจะให้ความสนใจและเพิ่มการลงทุนในการท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายหลักเป็นประชาชนทั่วไป เพิ่มพูนสินค้าประเภทท่องเที่ยวและการให้บริการในระดับต่าง ๆ มีจุดประสงค์เพื่อผลักดันให้การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ส่งเสริมความร่วมมือการท่องเที่ยวระหว่างเมืองและประเทศต่าง ๆ นอกจากนี้คณะกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศจีน (CNTA) ได้จัดงาน ต่าง ๆ เช่น งาน “ประเทศจีนที่เหนือจินตนาการ”

(China Beyond Your Imagination) เพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวประเทศจีน ให้แก่ตัวแทนด้านท่องเที่ยวของไทย ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว

มณฑลกุ้ยโจวยังใช้จุดแข็งของฤดูกาลมาเป็นจุดขายในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะการจัดเทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ เทศกาลแข่งเรือมังกร เทศกาลหลู่เซิงของชนเผ่าเหมียว การจัดเลี้ยงอาหารท้องถิ่นโต๊ะยาว ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การชมมวลมหาดอกไม้ในกุ้ยโจวที่ทะเลสาบหงเฟิง การชมเขาทะเลหมอกที่ฟานจิ่ง การจัดทัวร์ล่องแก่งหามาหลิงเหอ ชมทิวทัศน์สองฝั่งหน้าผา ในช่วงฤดูร้อน เป็นต้น นอกจากนี้แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในเมืองกุ้ยหยางยังสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี

นอกจากนี้การคมนาคมในมณฑลกุ้ยโจว ยังมีความหลากหลาย ทั้งเส้นทางถนน มีทางหลวงที่ใช้งานได้กว่า 200,000 กม. และทางด่วน 7,100 กม. ครอบคลุมทุกอำเภอ เส้นทางรถไฟ มีเส้นทางรถไฟใช้งาน 3,550 กม. โดยเป็นรถไฟความเร็วสูง 1,214 กม. ซึ่งปัจจุบันรถไฟความเร็วสูงที่ก่อสร้างเสร็จมีนครกุ้ยหยางเป็นศูนย์กลาง มีเส้นทางรถไฟใต้ดินรวมถึง 9 เส้นทาง และยังมีรถ BRT บริการอีกหลายเส้นทาง

จากจุดเด่นที่มีในหลายด้านข้างต้น ส่งผลให้มณฑลกุ้ยโจวได้รับความนิยมอย่างมากจากนักท่องเที่ยวที่มีจุดมุ่งหมายในการท่องเที่ยวเมืองที่มีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีเป็นเมืองที่มีค่าครองชีพไม่สูง เหมาะสำหรับทุกเพศ ทุกวัยที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุเมณี พิรกิจ (2549) ในด้านจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เลือกเดินทาง คือ เอเชีย โดยเฉพาะประเทศจีน รองลงมาคือทวีปยุโรป โดยเฉพาะประเทศ อังกฤษ และนิยมเดินทางไปเที่ยวทวีปออสเตรเลียน้อยที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริโฉม พิเชษฐบุญเกียรติ และคณะ (2549) ในด้านพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติในนครคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางไปนครคุนหมิง มีจุดมุ่งหมายในการท่องเที่ยวในต่างประเทศเพื่อการพักผ่อนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เป็นเพราะว่ามีความพร้อมในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นอายุ ฐานะ และรายได้ โดยเฉพาะผู้หญิงนิยมเดินทางไปนครคุนหมิง เพราะเป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีอากาศหนาวเหมาะกับการเดินทางไป พักผ่อน ตลอดจนค่าครองชีพไม่สูงเหมาะสำหรับผู้หญิงและทุกเพศ ทุกวัยที่ต้องการเดินทางไปจับจ่ายซื้อของที่ระลึกและของฝากจากต่างแดน เส้นทางของรถโดยสารประจำทาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริกัญญา สิริรัตนศักดิ์กุล (2560) ในด้านเมืองชิงเต่า ประเทศจีน มีการใช้จุดแข็งของฤดูกาลมาเป็นจุดขายในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะการจัดเทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ เทศกาลเซอร์รี่และซากุระชิงเต่า ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ เทศกาลทางทะเลนานาชาติชิงเต่า

เทศกาลเปียร์ซิงเต่านานาชาติ ในช่วงฤดูร้อน รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การชมวิวมอก ภูเขาเหลาซาน ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน พบว่างานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว จะเห็นได้ว่าในการจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ-วัฒนธรรม และเส้นทางการท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่า รัฐบาลควรเล็งเห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงและพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเส้นทางและระบบการให้บริการรถโดยสารประจำทาง ให้มีความหลากหลาย ปลอดภัย ทันสมัย และสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น ทั้งการเพิ่มป้ายรถโดยสารบอกประจำทางให้สามารถเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวได้มากขึ้น การสร้างแอปพลิเคชันค้นหาสายรถ เป็นต้น

นอกจากนี้มณฑลกุ้ยโจวยังเป็นมณฑลที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ พลเมืองมากกว่าหนึ่งในสามเป็นชนกลุ่มน้อย ทำให้การสื่อสารกับคนท้องถิ่นค่อนข้างลำบาก จึงควรมีป้ายต่าง ๆ ที่มีหลากหลายภาษาเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวให้สามารถเข้าใจป้ายบอกทาง และสามารถสื่อสารกับคนในท้องถิ่นได้สะดวกเข้าใจมากยิ่งขึ้น และมีการจัดทำฐานข้อมูลให้มีหลายภาษานอกจากภาษาจีน เนื่องจากในอนาคตนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจวอาจมีมากขึ้นจะสามารถหาข้อมูลเพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ นั้นได้มากขึ้น

5.4 ข้อจำกัดทางการศึกษา

5.4.1. ข้อจำกัดด้านเวลา เนื่องจากผู้วิจัยมีเวลาในการทำงานวิจัยค่อนข้างสั้น จึงทำให้เข้าถึงข้อมูลได้ค่อนข้างจำกัด ซึ่งหากผู้วิจัยมีเวลาในการทำวิจัยมากขึ้นก็จะสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ละเอียดและชัดเจนมากขึ้น

5.4.2 ข้อจำกัดด้านงบประมาณและระยะทาง เนื่องจากผู้วิจัยต้องเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมในมณฑลกุ้ยโจว แต่การเดินทางไปมณฑลกุ้ยโจวต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูงและใช้ระยะเวลาในการเดินทางนานจึงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถลงพื้นที่ไปยังมณฑลกุ้ยโจวได้ ส่งผลให้ข้อมูลบางส่วนอาจไม่สมบูรณ์แบบได้

บรรณานุกรม

เอกสารภาษาไทย

- คลอง ศิริประภาธรรม. **คู่มือท่องเที่ยวประเทศจีน**. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ, 2552.
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. (2544). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. งานวิชาการคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิคม จารุณี. (2544). **การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ โอ. เอส.พรี้นติ้งเฮาส์
- นวลจันทร์ คำปิงสุ. **จีน**. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง, 2549.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน**. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- พงศ์สิริ วิจิรวีร์. (2559). **ปัจจัยในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวชาวไทยกรณีศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวีย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พรอุมา หาระบุตร. (2547). **ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษาสิงคโปร์**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2561). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรุตม์ ทองเชื้อ. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ประเทศจีน**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ, 2550.
- วัชรภรณ์ ระยับศรี. (2551). **พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงพุทธของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่มาเที่ยววัดในบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมชาติ อุ่อ้น. (2552). **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการวางแผน**. เอกสารประกอบการสอนภาควิชา ภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิริกัญญา สิริรัตนศักดิ์กุล. (2560). **การท่องเที่ยวตามเส้นทางรถโดยสารประจำทางในเมืองชิงเต่าประเทศจีน**. สารนิพนธ์อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

- สิริโฉม พิเศษบุญเกียรติ และคณะ. (2549) **พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติในนครคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน**. รายงานวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย
- สมณี พีรกิจ. (2549). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวต่างประเทของนักท่องเที่ยวชาวไทย**. สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- หทัยรัตน์ ทับเคลือบ. (2557). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวประเทศสิงคโปร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย**. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจอาเซียน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อุกฤษฏ์ ทรงชัยสงวน. (2543). **ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชนของสถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อภิขญา ณ์ัฐพงศ์ฤทธิ์ (2559). **รูปแบบการดำเนินชีวิต การรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวจากสื่อออนไลน์ ความน่าเชื่อถือและพฤติกรรมการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศ**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์และนวัตกรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อุษณีย์ ศรีภูมิ. (2544). **ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวทัศนศึกษาในเขตฐานทัพเรือสัตหีบ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอกสารภาษาต่างประเทศ

- Crompton, L. (1979). **Motivations for Pleasure Vacation**. *Annals of Tourism Research*, 6(4): 408-424.
- Dann, M. S. (1977). **Anomie, Ego-Enhancement and Tourism**. *Annals of Tourism Research* IV (4): 184-194.
- Goeldner, C., & Ritchie, J. R. B. (2006). **Tourism: principles, practices, philosophies (10th ed.)**. Hoboken: Wiley.
- Kotler, P. (2000). **Marketing Management**. New Jersey: Prentic-hall, 72-75.
- Pearce, Morrison and Rutledge. (1998). **Tourism: Bridges across continents**. Sydney: McGraw - Hill, Chapter 2, Motivational influences in tourism demand.
- Pizam, A. & Mansfield, Y. (Eds). (1999). **Consumer behavior in travel and tourism**. New York: Haworth Press.

UNWTO. (1997). **Tourism 2020 Vision**. Madrid: UNWTO.

Yuan, S., & McDonald, C. (1990). **Motivational determinates of international pleasure Time**. Journal of Travel Research, 29(1), 42–44

Zertham, V., A, and Binor, M., A. 2003. Service Marketing: Integrating Customer Focus Across the Firm, 3rd Edition. McGraw-Hill, USA, 27

เอกสารออนไลน์

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.(2558). **พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522**.

เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก

https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=369&filename=index

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.(มปป). **ประเภทการท่องเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2561. เข้าถึงได้

จาก http://osthailand.nic.go.th/masterplan_area/userfiles/files/Tourism.pdf

จับตาเอเชียตะวันออกเฉียง.(2015). **มณฑลกุ้ยโจว : รูปแบบความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยว**.

เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก

<http://www.eastasiawatch.in.th/th/articles/politics-and-economy/345/>

จับตาเอเชียตะวันออกเฉียง.(2015). **รถไฟความเร็วสูงกุ้ยหยาง - กว่างโจว เตรียมเปิดสิ้นปีนี้**. เข้าถึงเมื่อ

15 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก

http://www.eastasiawatch.in.th/th/news/393/?sphrase_id=9909109

จับตาเอเชียตะวันออกเฉียง.(2015). **มณฑลกุ้ยโจว : รูปแบบความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยว**.

เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก

http://www.eastasiawatch.in.th/th/news/393/?sphrase_id=9909109

ไทยรัฐฉบับพิมพ์.(2562). **แหวกม่าน "กุ้ยโจว" เทียบบ้านมั่ง 2019**.เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน 2561.

เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/content/1538741>

ยศพรธ์ วรชนะ.(2561). **ภูมิศาสตร์กับการท่องเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 17 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

http://home.npru.ac.th/phantthaya/subjects/aj32/2543201_Lesson%201%20Geography%20and%20Tourism.pdf

โลกใบใหม่.(2560). **ตอน หมู่บ้านแมว-น้ำตกหวังแก้วชู่ กุ้ยหยาง-กุ้ยโจว.** เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก <https://lokbaimai.com/1021/%E0%B8%95%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B9%81%E0%B8%A1%E0%B9%89%E0%B8%A7%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B3%E0%B8%95%E0%B8%81%E0%B8%AB%E0%B8%A7>

วิกิซอร์ซ.(2561). **พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551.** เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก https://th.wikisource.org/wiki/%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%8D%E0%B8%8D%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B9%82%E0%B8%A2%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%97%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B9%81%E0%B8%AB%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%95%E0%B8%B4_%E0%B8%9E.%E0%B8%A8._2551

วรรณรัตน์ ท่าห้อง. (2555). **กุ้ยโจว: ฟันเฟืองใหม่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจจีน.** เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.ias.chula.ac.th/ias/th/Article-Detail.php?id=3>

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.(2556). **พระราชบัญญัติ ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑.** เข้าถึงเมื่อ 4 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER3/DRAWER065/GENERAL/DATA0000/00000132.PDF>

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2546).**ความหมายของการท่องเที่ยว.** เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com>

เหมียวจิวอี้.(2018). **7 อาหารจานเด็ดโคตรเผ็ดแห่ง ‘แดนมังกร’ ที่จะทำให้คุณต้องบินไปกินสักครั้งในชีวิต.** เข้าถึงเมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <http://travel.catdumb.com/7-spiciest-china-dish-511/>

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง. (2556). **กุ้ยโจว: รูปแบบความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยว.** เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/interesting-Facts/detail.php?SECTION_ID=611&ID=15296

- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง.(2556). **มณฑลกุ้ยโจว**. เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/seminar/Guizhou.pdf>
- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง.(2556). **มณฑลกุ้ยโจวกับการแก้ปัญหาความยากจน**. เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/misc/detail.php?SECTION_ID=522&D=17499
- China International Travel Service Guilin Co., Ltd. (2004). **Guizhou**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.topchinatravel.com/guizhou/guizhou-attractions.htm>
- ChinaEscapade. (2017). **In the footsteps of Guizhou ethnic groups**. เข้าถึงเมื่อ 11 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.chinaescapade.com/others/about-us/contact-us.html>
- Chinaexpeditiontours. (2019). Shopping in Guiyang. เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.chinaexpeditiontours.com/china-guide/shopping-in-guiyang.html>
- Chinaodysseytours. (2019). **Guizhou Shopping**. เข้าถึงเมื่อ 17 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.chinaodysseytours.com/guizhou/guizhou-shopping.html>
- Chinaodysseytours. (2019). **Guizhou Minority Festival Schedule**. เข้าถึงเมื่อ 17 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.chinaodysseytours.com/guizhou/guizhou-shopping.html>
- Chinesetime. (2013). **Guizhou Province**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.chinesetimeschool.com/en-us/articles/list/guizhou-province/4/>
- Chinatravel. (2019). **Kaili Shopping**. เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.chinatravel.com/kaili-travel/shopping/>
- Eastern Pearl. (2018). **มณฑลกุ้ยโจว Guizhou**. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก http://www.eastern-pearl.com/travel_guizhou.html#
- Guizhou Provincial Government. (2013). **Guiyang Attractions**. เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.eguiyang.com.cn/attraction.html>

- Joshua Shi. (2018). **Kaili Attractions**. เข้าถึงเมื่อ 11 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.chinahighlights.com/kaili/attraction/>
- Kathy, Liang. (2001). **Guizhou Attractions**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก http://www.chinatourguide.com/guizhou/guizhou_attractions.html
- Lonelyplane. (2019). **Guizhou**. เข้าถึงเมื่อ 18 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.Lonelyplanet.com/china/guizhou>
- Tois and Carroll. (1982). **Dictionary of Management**. (Online). Available: <http://www.kroobannok.com/blog/20495>. 6 June 2013.
- Travel China Guide. (2019). **City Guide**. เข้าถึงเมื่อ 17 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.travelchinaguide.com/cityguides/guizhou/qiandongnan/qianhumiiao-village.htm>
- Travel China Guide. (2019). **Guizhou Province**. เข้าถึงเมื่อ 17 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.travelchinaguide.com/cityguides/guizhou/>
- Tripderntang. (2019). **ทริป:มัทศจรย์แห่งมณฑลกุ้ยโจว-ดินแดนธรรมชาติอาณาจักรแห่งชนกลุ่มน้อย“เย่หลางกั๋ว-夜郎国”**. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://tripderntang.com/%E0%B8%97%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%9B%E0%B8%81%E0%B8%B8%E0%B9%89%E0%B8%A2%E0%B9%82%E0%B8%88%E0%B8%A7/>
- Zhang Junmian. (2012). **Top 10 attractions in Guizhou, China**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก http://www.china.org.cn/top10/2012-07/12/content_25748095_3.htm
- 貴州**. (2013). **GUIZHOU, CHINA**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://gznl.gog.cn/>
- 贵州省人民政府**. (2019). **热门景点**. เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.guizhou.gov.cn/dcgz/>
- 贵州省人民政府**. (2019). **名优土特**. เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.guizhou.gov.cn/dcgz/lyzx/mytt/>
- 贵州省人民政府**. (2019). **美食小吃**. เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.guizhou.gov.cn/dcgz/lyzx/msxc/>
- 贵州省人民政府**. (2019). **游记攻略**. เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.guizhou.gov.cn/dcgz/lyzx/yjgl/>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวภัทรมณฑิ์ เรืองศรี
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 7 สิงหาคม 2539
ที่อยู่	บ้านเลขที่ 138 ถนนจันทรวงศ์พิทักษ์ ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม รหัสไปรษณีย์ 73000
ประวัติการศึกษา	
ปี 2557	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปี 2558	เข้าศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
ปี 2562	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชีย ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวภัทรมณฑา เรืองศรี
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาจีน
ชื่อสารนิพนธ์	แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิเศก ปั่นสุวรรณ
ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา	บ้านเลขที่ 138 ถนนจันทรคามพิทักษ์ ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000
หมายเลขโทรศัพท์	098-9151-549

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันเป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(.....)

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)